

CIWANÊN AZAD

Kowara Ciwanan a Mihaneye

Her Tişt Ji Bo Azadiyê!

Hejmar:38

Mijdar 2008

Her Yerde Serhildan
Her Dilde Öcalan

Leyla Qasım

Ben Kawa'nın
dişisiyim
Amerika'nın
Kizilderilisi
Harlem'inin
zencisiyim bayım
ve Mezrabotan
Uygarlığı'nın sahibiyim.
Yatırın dedi
kaltağı
Cepler açın
vücuduna
Meydan okumak
neymiş
Gösterin şuna.
Usandı falaka,
Usandı coplar
Usandı işkenceci
Ama usanmadı Leyla
"Kahrolsun
sömürgecilik"
"Yaşasın bağımsızlık...!"
buydu son sözleri
Ve bayrak gibi
sallandı idam
sehpasında

Leyla Qasım, 1952 yılında Kerkük'te doğdu.
24 Nisan 1974'te Leyla Qasım 4 arkadaşı ile yakalandı, Qasım ve
4 arkadaşı 13 Mayıs 1974 tarihinde idam edildi.

İçindekiler

Örgütsüzlüğe ve Kimliksizliğe Êdî Bes e.....	2
KOMALEN CİWAN AWRUPA	
Gerilla, Serhildan ve Halay.....	7
Cihan EREN	
Ji Ava buna KCR Heya İro.....	10
Amed Şaho	
Önderliğimizin Özgürlüğü, Kadının Özgürlüğüdür.....	13
PAJK Basını	
Değişim Gücünü Gösterebilmek.....	20
Eren KAYA	
Ein Neues Jugendzentrum.....	26
Medya ALMAN	
Bu Öfke Herkesi Yakar.....	29
Rubar ANDOK	
PKK Felsefesi: Var olanla Yetinmemek Hep Fazlasını Düşünmek ve Başarmaktır.....	32
Abdullah ÖCALAN	
Aidiyet Duygusu.....	36
Dicle GÜNTAŞ	
Uyuşturucu Ve Gençlik.....	37
Hakki ZAP	
Şiddet Erkeğin Kadına Karşı Uyguladığı Terördür.....	41
Zilan ROJHILAT	

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Bir halk, bir toplum her zaman değer yargılarıyla yaşamış ve kendini koruyabilmiştir. Bu bütün halklar açısından öyledir ve en doğal haklarıdır. Fakat Kürtler açısından her zaman hak olarak görülmeyen bir yöndür bu, dış güçler açısından. PKK'nin 30. yılına girerken, hala Kürtler uyanamadı, Kürtler hala köle yaşamı sürüyorlar diyemeyiz, bunun sebepleri çok açık ortada. Artık Kürtler uyandı ve bir daha asla değer yargılarından vazgeçmeyecek.

Hele birde bu, bütün değerlerin bileşkesi olan Önderlikleriyse asla! Komplolarda Kürt halkı kendini en açık şekilde ortaya koydu ki, Önderliğine sahiplenmek için onlarca insan kendini cayır yaktı. Şimdi ise Kürt halkı Önderi fiziki ve psikolojik işkenceye, ölüm tehditlerine maruz kalmaktadır. Bu durum Kürtler açısından ölümden onbe kat daha büyük bir zulüm ve kahırdır. bunun karşısında elbette hiç bir güç veya devlet Kürtlerin sakin olmasını beklemesin.

Bir halkın Önderliğine bu saygısızca yaklaşımlardan her kes payını alacaktır. Ateşle oynamayın sözü artık bu ahlaksız zihniyetler için geçersizdir. Çünkü artık Kürtleri durdurmak çok geç. Artık ateşle oynandı ve o, oynadıkları ateşin içinde yanacaklar.

Kürtler, Önderliklerinin sağlık ve yaşam koşulları düzelmiyene durmayacaklardır ve bu Serhildanların öncülüğünde her zaman ki gibi Kürt gençli, Apocu fedai gençliği kusursuz bir şekilde yerini almıştır. Serhildanların bize verdiği fedai ruhla, Kürt halkının direnişini ve KOMALEN CİWAN AVRUPA Kongresini selamlıyoruz

Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın...

Örgütsüzlüğe ve Kimliksizliğe Êdî Bes e

Örgütsüzlüğe ve kimliksizliğe Êdî Bes e şiarı temelinde sürece yüklenelim, PKK 10. Kongre çizgisinde başarıyı kesinleştirelim.

Gençlik hareketinin tüm kadro ve çalışanlarına!

Değerli yoldaşlar:

Partimizin şanlı tarihinde önemli bir dönemeç olan PKK 10. büyük Kongresinin mücadele çizgisini her zamankinden daha fazla berraklaştırdığı bir süreçte Komalen Ciwan Avrupa örgütü 3. Olağan Kongresini başarıyla gerçekleştirdi.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden çok sayıda delegenin katılımıyla gerçekleşen Kongremiz, PKK'nin 10. büyük Kongresini selamlayan ve Kongre çizgisinde bir pratiği gençlik hareketi açısından kararlaştıran bir platform olmuştur.

Kongre gündemi siyasal süreç ve örgütsel durumun değerlendirilmesi, platformlar, planlama ve karar tasarıları biçiminde belirlenmiş ve bu gündemler etrafında Kongre tartışmalarına geçilmiştir.

Kongremiz öncelikle siyasal süreci değerlendirerek düşman cephesindeki yönelimleri, saldırı taktiklerini, politikalarını ve önümüzdeki dönemde izleyecekleri olası yol ve yöntemleri tartışmış bu temelde sağlıklı bir örgütsel duruş geliştirmenin önemini ortaya koymuştur.

Hareketimiz geçen dört yıllık süreç içinde öncelikle kendi içinde bir partileşme, yeniden Apocu çizgide militanlığı yaratma mücadelesi vermiştir. Bu mücadelede büyük kahramanlıklar sergilenmiş, ağır bedeller ödenmiştir, Viyanlar, Nudalar, Ferhatlar ve Adıllar ile Apocu militan kişiliğin duruşu, mücadele ve yaşam tarzı yeniden tartışılmaz bir biçimde netleştirilmiştir. Buna paralel olarak düşmanın yoz, geri yaşam dayatmalarının gizli-açık temsilcileri önemli oranda açığa çıkarılmış ve parti or-

tamından kovulmuştur. Ağır ve çetin geçen yeniden partileşme mücadelesi gelinen aşamada önemli bir başarı düzeyine ulaşmış ve Partinin 10. kongresinde çizgi-deki netleşme, kararlaştırma ve zafer iddiası zirveye çıkmıştır.

Yine Zap, Oramar, Gabar gibi alanlarda büyük direniş destanları yazılarak halkın zafer umudu her zamankinden daha güçlü hale getirilmiştir. Halkımızın düşmanlarına tarihe geçen dersler verilmiştir.

Bu süreçte kuşkusuz en destansı direniş tutumunun sahibi Önderlik olmuştur. Her türlü insanlık dışı uygulamaya, psikolojik işkenceye, izolasyon ve tecride rağmen özgürlük duruşundan en ufak bir taviz vermeyen Önderlik, gerillada ve halkta gelişen kahramanca direniş ruhunun öncülüğünü yapmıştır.

Bütün bu gelişmeler sonucunda Hareketimiz gelinen aşamada bölge gündemini yeniden belirleyen, politika yapan güçlerin mutlak anlamda dikkate almak zorunda olduğu ve hesaba katmak zorunda kaldığı bir güç haline gelmiştir. Bölge dengeleri içinde Kürt halkını kendi öz gücüyle yeniden söz sahibi kılan Apocu hareket günümüz açısından başarıya her zamankinden daha yakın bir mücadele düzeyi ile her alanda etkin bir çaba içerisinde.

Parti Kongremizin mücadeleyi başarıya götüren örgüt yaratma çağrısının en başta gelen muhatabı kuşkusuz gençlik örgütüdür. Apocu hareket her zaman Kürt gençliğine dayandı. Kürt gençliğinin kendisi oldu. Dolayısıyla biz "bu kapsamlı imha saldırısını göğüsleyebilecek, boşa çıkaracak, yenilgiye uğratacak bir mücadele örgütü haline geldik mi?" "partinin başarılan örgüt olma çağrısına denk bir duruşun sa-

**KOMALEN
CİWAN
AVRUPA**

Önderliğimize, halkımıza ve gerillamıza karşı düşmanın hunharca yürüttüğü tüm saldırılara karşı tek başına Avrupa Kürt gençliği olarak bile cevap olabilir, bu saldırıları boşa çıkarabilir, hareketi hem kitlesel hem örgütsel alanda besleyip büyütebiliriz.

hibi olduk mu" sorusunu cevaplandırmakla işe başlamak durumunda yız. Halkımızı PKK öncülüğünde özgürlüğe taşıma mücadelesinde öncülük iddiasında olan Gençlik hareketi kendisini bu iddiayı ne kadar pratikleştirdiği sorusuna cevap verecek değerlendirmek durumundadır.

Komalen Ciwan Avrupa örgütü Kongresi Gençlik hareketinin bir yıllık pratiğini bu perspektif temelinde ele almıştır

Gerillayı beslemek, hareketin kadro ihtiyacını her alanda karşılamak, kitleleri eyleme kaldırmada öncülük etmek, yerelerde güçlü gençlik örgütleri oluşturarak demokratik konfederal halk örgütlenmesine öncülük etmek, yaşamda ve eylemde örnek olan kadro-militanlar yetiştirmek gençlik hareketinin önündeki belli başlı görevlerdir. Bunun için de çok kapsamlı örgütsel-pratik-eylemsel görevler,

planlamalar söz konusudur. Geçen yılki kongrede Gençlik hareketi bu çerçevede kendini planlamıştır.

Gelinen aşamada kuşkusuz başarılan, yerine getirilen önemli görevler vardır. Halka ve harekete belli kazanımlar, değerler katılmıştır. Ancak ulaşılmaması gereken düzey, başarılması gereken görevler karşısında Gençlik hareketinin pratiği değerlendirildiğinde çok geri bir durum olduğu açık ortadadır. Kongremiz örgütsel tartışmaları işte bu gerçeklerin bilinciyle yürütmüştür. Ve Gençlik hareketi olarak dönemin görevlerine cevap olmamızı engelleyen nedenleri bir bir açığa çıkarmayı hedeflemiştir.

Öncelikle yaratılan belli bazı gelişmeleri kongremiz görmezden gelinmeyecek bir düzey olarak ele almıştır.

Yaşanan ciddi zorlanmalar ve daralmadan sonra Gençlik hareketimiz geçen yıl Eylül de yapılan kongreyle yeni bir toparlanma dönemine girmiştir. Geçen bir yıllık dönemde yü-

rütülen çalışmalar örgütsel olarak yeniden toparlanma ve gelişme çalışmaları olmuştur.

Gelinen noktada kadro örgütünü büyütmeye anlamında yeterli olmasa da belli bir büyüme ve toparlanma düzeyi açığa çıkarılmıştır. En zayıf duruma düşülen bir dönemde kendisini kongreyle iddia sahibi kılan gençlik hareketi kazanma, büyüme ve gelişmenin imkanlarını açığa çıkarmış, toparlanmanın ötesinde çok daha büyük gelişmeler yaratmanın mümkün olduğunu herkese göstermiştir. Fakat imkan dahilinde olan büyük gelişmelerden çok uzak bir pratik sergilendiği de kongrede açıkça ortaya çıkmıştır.

Eksiklikler eleştiriye tabi tutulup ve yeni dönemin perspektifi açığa çıkarılmıştır

Geçen yılki kongremiz geçmişin anlayışlarını, hata ve eksikliklerini eleştiriye tabi tutmuş ve yeni dönemin perspektifini açığa çıkarmıştır. Başarı ölçülerini yeniden belirleyerek örgütsel büyümeyi, katılımı, eylemi temel başarı ölçüleri olarak belirlemiştir. Sadece aidat-yayını temel başarı ölçüsü sayan yaklaşımları eleştirmiş, Örgütsel büyümenin bütün gelişmelerin yaratıcısı olduğunu tespit etmiş, İç çekişme ve dışışmelerin gençlik hareketinin karakterine aykırı olduğunu, iç politika ve siyasete bulaşmanın gençlik açısında bir yozlaşma biçimi olduğunu belirlemiştir.

Yönetim içindeki dağınıklığı, koordinasyonsuzluğu eleştirmiş, öncü örgütün gelişimine önem vermeyen, militanlaşmayı geliştirmeyen ve kitle çalışması içinde öncü örgütü boğan, katılımla kadro örgütünü büyütmeyen yaklaşımları mahkum edip aşmayı esas almıştır. Kendini eğitmeyen, kendisine stratejik bir

misyon biçmeyen kadro yaklaşım- larını reddeden kongremiz, eylem, katılım ve eğitimi çalışmalarımızın merkezine yerleştirmişti. Bir bütün olarak kapsamlı değerlendirmeler temelinde geçmişin deneyimleri ve pratiklerinin eleştirisi üzerinden yeni bir yaklaşım ortaya çıkarmıştı. O temelde bir planlama ve düzenleme- ye gitmiştir.

3. Kongremiz geçen bir yıllık pratiği bu planlamanın pratikleşme düzeyi çerçevesinde ele almıştır

Çizgi ve örgüt tarzı anlamında 3. Kongre geçen yılki çizginin doğruluğunu bir kez daha onaylamıştır. Yine gelişen pratiğin olumlu yönlerini de tespit etmiştir. Bu konuda ulaşılan tespitleri özetlemek gerekirse; kongre çizgisi temelinde yürütülen çalışmayla özellikle katılım ve eğitim alanında belli bir düzey açığa

çıkmıştır. Yine bölgelerde belli bir pratik gelişmiştir. Yeniden bir hareketlenme ve canlanma yaşanmış, kısmi bir örgütsel düzey ortaya çıkarılmıştır. Yine bu dönem içinde yeni katılan genç arkadaşların çabaları çalışmalarımıza güç ve dinamizm katmış, yapıyı önemli oranda yenilemiştir. Ama bütün bunların yanında Özgürlük hareketine yönelik gelişen saldırılara kıyasla çok zayıf bir pratik gösterdiğimiz de açıktır.

Geçmişe göre belli bir gelişme ve toparlanma yaşamakla birlikte Gençlik hareketi düşmanın her alanda yürüttüğü ağır saldırılara cevap olma- da, kitleleri harekete geçirmede, gençliğin caydırıcı ve devrimci eylemini açığa çıkarmada son derece yetersiz ve zayıf kalmıştır. Dolayısıyla ortaya konulan pratikle geçen döneme cevap olunmamıştır. Bu düzeyin sürdürülmesi halinde önümüzdeki dönemin görevlerini yerine getirecek, pratikte başarılı bir örgüt oluna-

mayacağı da açığa çıkan bir diğer önemli sonuçtur.

Kongrede geçen pratik döneme ilişkin yapılan tespitler tek tek her arkadaş için derslerle doludur

Bu çerçevede kongremiz geçen yılın pratiğini bir bütün olarak önemli bir eleştiriye tabi tutmuştur. Kongrede geçen pratik döneme ilişkin yapılan tespitler tek tek her arkadaş için derslerle doludur. Değerlendirilen ve eleştiriye tabi tutularak aşılması istenen pratik hepimizin tek tek ortaya koyduğu bireysel pratiklerin toplamı ve sonucudur. Dolayısıyla gelişen genel eleştiriler aynı zamanda birey olarak en eski arkadaştan tatalım, en yeni arkadaşta kadar her bireye yönelik özgün yanları da taşımaktadır.

Geçen dönemin pratik çalışmasında ortaya çıkan zaafı kadro veya sadece sayı yetersizliğiyle izah edilemez. Gerçekte yaratıcı bir yönetim ve kadro duruşu olsaydı eldeki güçle şu anki düzeyi kat bekat aşan bir pratik başarı açığa çıkarılabildi. Bir çok alanda daha güçlü örgütler oluşturulabilirdi. Nitelik ve nicelik olarak çok daha güçlü bir kadro yapısı ortaya çıkarılabildi. Ancak hem yönetim hem de kadro yapısı olarak planlamadan tatalım çalışma yöntemlerine kadar izlenen dağılık, plansız, sığ ve yaratıcılıktan uzak çalışma tarzı gençlik hareketini bir çok gelişmeden mahrum bırakmıştır.

Kongremiz öncelikle geçen bir yıllık dönemin koordinasyon ve yönetim pratiğini değerlendirmiş ve ciddi bir eleştiriye tabi tutmuştur. Buna göre geçen yılki kongreden sonra belli bir dönem -geçmişe göre- bazı gelişmeler olmuş, toplantı-tekml düzeni işlemiştir. Şubat ayına kadar perspektif ve genelgelerle de yapıya dönemsel yoğunlaşmalar aktarılmaya çalışılmıştır.

Ancak belli bir aşamadan -özellikle Nisan ayından- sonra boşluklar yaşanmaya başlanmıştır.

Tüm çalışmalara hakim olan, gerekli perspektifi açığa çıkaran, kendi yapısını tüm alanlarda motive eden ve yönlendiren bir koordinasyon ve yönetim gerçeği gelişmemiştir. Koordinasyon ve yönetim en başta kendi içinde bir birine güç veren, bir birini çalışmaya katan, görüş alış verişinde bulunan bir konumda olmamıştır. Buna bağlı olarak yeni katılan, henüz gelişme aşamasında olan ve pratik içinde yetiştirilmesi gereken kadro yapısıyla da ilgilenme, onları eğitime noktasında çok geri ve zayıf bir yönetim düzeyi sergilenmiştir.

Nicel olarak büyüyen gençlik hareketinin nitelik gelişimi yetersiz kalmıştır

Yeni katılan bir çok arkadaş buldukları bölgelerde boşluklara girmiş, zorlanmalar yaşamıştır. Koordinasyon ve yönetim çalışmaları sevk ve idare etmede, yapısıyla ilgilenmede, eğitim ve eylem çalışmasını yaratıcı bir yaklaşımda geliştirmede başarısız bir pratiğin sahibi olmuştur. Yine Şubat ayına kadar genel örgütle de sağlıklı bir ilişki bütünselliği yakalanamamıştır. Genel örgütten kaynaklı yaklaşımlar irade kırma yaklaşımları olarak ele alınmış ve çözüm yaklaşımı yerine sürekli tepki gösterilmiştir. Özellikle ilk dönemde sözcü olan arkadaşın yaklaşımı kurumsal bir ilişkinin CDK yürütmesiyle gelişmesini engellemiştir. Daha sonraki süreçte de genel yönetimde koordinasyon düzeyinde bir arkadaşın yer almasına rağmen sağlıklı bir ilişki ve diyalog yakalanamamıştır.

Kısaca geçen dönemde koordinasyondaki her arkadaş kendi görev alanıyla sınırlı kalmış, çalışmayı bütünlüklü bir yaklaşımla ele alan ve tüm alanlar arasında koordine ve eş güdümü sağlayan bir konuma ulaşmamış, çalışmanın yoğunluğu içinde boğulmuştur. Çalışmanın içinden çıkacak esnekliği, sabır ve kapasiteyi gösteremeyen, yoğunluğa cevap olmayan, çoğu zaman içinde boğulan, kendi yönetimini de işletemeyen, genel örgüt yönetimiyle de çok sağlıklı bir ilişki düzeni yakalayamayan bir koordinasyon gerçekliği söz konusu olmuştur. Dolayısıyla bölgelerde genel örgütle de kimi zorlanmalar yaşanmış, bu sorunlar çözümleyici bir yaklaşımla zamanında aşılmadığı için belli yıpranmalara yol açmıştır.

Kongremiz bu konuda ciddi bir eleştiri düzeyi açığa çıkarmıştır. En başta yönetim ve koordinasyon sisteminin yeniden gözden geçirilmesi gereğini ortaya koymuştur. Tüm yönetimi bir kurum olarak işletmeyen, bireysel kalan, kendini her şeyin merkezine koyan koordinasyon yaklaşımının yanı sıra beceri göstermeyen, hakimiyet geliştirmeyen, yetkiye dayalı iş yürüten, üstte kalan, sorunlar karşısında inisiyatifsiz kalan ya da bastırmacı yaklaşan, pasif ve inisiyatifsiz tarzı da mahkum etmiştir.

Tüm çalışmayı bütünlüklü biçimde ele alan, kendini tümünden sorumlu gören, kendi yönetimini işleten, bir bölge veya çalışmayla sınırlı kalmayan bir koordinasyon gerçekliğini yaratmak önemli bir dönemsel görev olarak gençlik hareketinin önünde durmaktadır. Yine genel örgütle sağlıklı, güç alıp verme ilkesine dayanan bir ilişki bütünselliğinin yakalanması dönemin zaruri bir gerekliliğidir. Kadrosal, kitlesel vb her açıdan büyüyen bir gençlik örgütünü artık geçmiş sürecin yönetim tarzıyla yönetmek mümkün değildir. Ufku geniş olmayan, dar kalan, etrafını işletmeyen, güçlü bir perspektif açığa çıkar-

mayan, ürkek yaklaşan, zamanında iyi denetim kuramayan, hesap alıp vermeyen, yönetim sistemini kuramayan, beceri gösteremeyen, eleştirdiği kadar güç te vermeyen tarzı aşmak kongremizin temel yönetim perspektifi olmuştur.

Değerli yoldaşlar;

Komalen Ciwan Avrupa örgütünün 3. Kongresinde yürütülen tartışmaların tümünü buraya almak kuşkusuz mümkün değildir. Ancak bu kısa noktalardan da anlaşılacağı gibi yeni dönemde gençlik hareketi çok daha iddialı ve güçlü bir pozisyonda olmayı bir kongre kararıyla olarak önüne koymuş bulunmaktadır.

Yeni dönemin görevlerini yürüten bir çok arkadaşımız yenidir. Ancak kongremiz bu yeni yetişen kadro-militan adaylarımıza tarihsel bir misyon biçmiştir. Bu arkadaşlarımız pratiklerinde, yaşamlarında tüm Kürt gençlerine örnek olmayı, öncülük etmeyi, hatta çok daha büyük iddialarla gelişme yaratmanın mümkün olduğunu herkese ve hepimize göstermeyi esas almak gibi bir görevle karşı karşıyadırlar. Önümüzdeki on yıllarda Kürt halkının özgürlük mücadelesini omuzlayacak bu yeni gençlik kuşağının öncüleri olma sıfatını hakkıyla yerine getirmeyi başarmak, örgütlenme ve eylemiyle gürül gürül akan, gündem belirleyen bir gençlik örgütü yaratmakla mümkündür. Bu da 10. PKK Kongresi ve 3. Komalen Ciwan Avrupa örgütü kongresinin kararlaşma düzeyine cevap olabilecek tek yaklaşımdır.

Kısaca kongre tartışmalarında ulaşılan netleşme düzeyi ve alınan kararların özüne uygun bir pratiğin sergilenmesi durumunda Partimiz PKK'nin 10. Kongresine laik bir pratiğin sahibi olunabilir. Dolayısıyla süreci kazanmanın, başarıyı yaratmanın yol ve yöntemleri yakalanabilir.

Kongrede gençlik hareketinin halkla, parti çizgisiyle yaptığı sözleşme bu temeldedir.

Halktan birisi gibi mütevazı yaşamak ama bilinç duruş ve devrimci ahlakta halka öncülük misyonunu üstlenmek gerekir

Bir bütün olarak geçmiş pratiğimize çıkardığımız dersler temelinde yeni dönemin kapsamlı mücadele görevlerine her alanda cevap olmak Gençlik hareketinin tüm kadro ve çalışanları açısından temel yaşam gereğidir. Önderliğimize, halkımıza ve gerillamıza karşı düşmanın hunharca yürüttüğü tüm saldırılara karşı tek başına Avrupa Kürt gençliği olarak bile cevap olabilir, bu saldırıları boşa çıkarabilir, hareketi hem kitlesel hem örgütsel alanda besleyip büyütebiliriz. Her gün bedenlerini düşman saldırılarına karşı siper eden yoldaşların anısına bağlılık,

Önderliğe verilen sözlerin gereği yenilme ve kesintisiz bir öncü direniş örgütü oluşturmak ve bu örgütü

tüm halka taşımaktır. Komalen Ciwan Avrupa örgütünün tüm üyeleri sarsılmaz bir iradeyle kendilerini donatan bir Apocu fedailer topluluğudur. Bu ruha sahip yoldaşlardan oluşan örgütümüz büyük bir öfke ve tarihi kazanma iddiasıyla halkımızın umutlarını gerçekleştirmede söz sahibi olduğunu, büyük katkılar yapabileceğini pratiğiyle dost-düşman herkese gösterme iddiasındadır.

Önümüzdeki dönemde hiçbir saldırı, hiçbir acı ve zorlanma Gençlik hareketinin hiçbir kadrosunda en ufak bir tereddüt ve kaygı yaratmamalıdır. Tam tersine en ağır mücadele pratiğini karşılayacak şekilde her arkadaşımız yeni kuşak Kürt gençliğinin birer öncüsü olarak kitlelere öncülük etmeyi esas almalı, bu ruh ve psikolojiyle ve yine bilinçle donanmalıdır. Böylesi süreçler her militan aday arkadaşımızın tüm bireysel kaygı ve endişelerini bir tarafa bıraktığı süreçler olmaktadır.

Bu kadar yüce, bu kadar kutsal görevleri esas alan bir hareketin kadroları, militanları basit gündemler etra-

fında ya da basit yaşam hevesleri peşinde koşamazlar. PKK hareketini temsil etmek kendinden, kendi yaşamından fedakarlık yapmakla mümkündür. Halktan birisi gibi mütevazı yaşamak, ama bilinç, duruş ve devrimci ahlakta halka öncülük misyonunu üstlenmek, basit yaşama asla tenezzül etmemek, bu anlamda kendini yaşamamak, halk için yaşamak, fedakarlık yapmak, sözden çok yaşam duruşuyla bir çok şeyi göstermek devrimciliğin temel ölçüleridir. Bu anlamda yiğitlik halkın öncülük görevlerini kendi yaşamı pahasına da olsa başarıyla yerine getirmektir.

Değerli yoldaşlar

Kısaca bugün Kürdistan'ın her bucağında, kuzeyinde-güneyinde-doğusunda, dağında-zindanında direnen yiğit yoldaşlarımızın yaklaşımı, ruhu bizim esas alacağımız ruh ve çizgi olacaktır. Bu direnişte şahadete ulaşan Adil ve Nudalar, Ferhat ve Erdallar başta olmak üzere tüm direnişçilerin andını gerçekleştirmenin savaşçıları olacağız. onlar nasıl ki buldukları her mevzide düşman için geçilmez bir set oldularsa biz de bulunduğumuz her alanda aynı ruhla her türlü saldırıyı boşa çıkarmayı bilerek o yoldaşlara laik olmayı yaşam tarzımız olarak belleyeceğiz. Bu temelde başarı sözümüzü pratiğimizde her an gerçeğe dönüştüreceğiz. Böyle yaklaşmamız halinde halkımızın özgürlük arayışını zaferle taçlandıracağımız ve özgür bir ülkede Önderlikle özgürce bir yaşamı yaratma iddiamızı yerine getireceğimiz kesindir. Bu anlayış ve inançla 10. PKK Kongresi çizgisinde gerçekleşen 3. Komalen Ciwan Avrupa örgütü Kongresini bir kez daha selamlıyor ve kongre kararlaşması temelinde tüm arkadaşlarımıza çalışmalarında ve devrimci yaşamlarında üstün başarılar diliyoruz.

Gerilla

Serhildan

ve Halay

Cihan
EREN

Gerillada eylem öncesi halay çekme kültürüdür. Teslim olmaktansa halay çektikten sonra bombalarını kendilerinde patlatan başta kadın gerillalar olmak üzere kahraman Kürt evlatlarıdır. Gerilla; eylemden önce ve yaşamının en son anında halay çeker. Gerillada zafer eylemleri halayla başlar. Her gerilla PKK'lileştiğinde bunu halay çekerek sonsuzluğa kadar kutlar.

Kürdistan, toplumsal değişim dönüşümü en hızlı yaşayan bir ülkedir. Halk olarak yaşamamızı görünür kılan kimlik değerlerimiz, her kesin kolay anlamayacağı tarzda kendini yeniliyor ve yeniden üretiyor. Her yeniden yapma özgür Kürt kişiliği olarak Kürdistan dağlarında, ovalarında, şehirlerinde, kasaba ve köylerinde kendisini, kendisine ait diliyle konuşturuyor. Bu, en güzel olandır. Kürt toplumu içinde ve dışında bazıları bunun anlamını tüm boyutlarıyla bilmeseler de düşmanları inkar da etse, bu yeni bir yaşam ve kültürün düşüncede örülmesi, ruhlara nakşedilmesidir.

İnsanlığın, kendinden bıktığı, mekanikleşip ruhsuz kaldığı, çok maddileşip heyecanını yitirdiği, maneviyatlarının kurduğu, birçok psikolojik hastalığın bu durumlardan kaynaklandığı bu güncellik

içinde her gün binlerce Kürt, kadın, erkek, yaşlı, genç ve çocuk halay tutmaktalar. Evet, Kürtler tüm sosyal, kültürel, ekonomik sorunlarına ve başta Türkiye devletinin baskıları olmak üzere kendisini saran zulüm ve işkence çemberine rağmen her gün halaya durmaktadırlar.

Başta Kuzey Kürdistan olmak üzere ülkenin dört bir yanında ve yurt dışında hemen hemen her Kürt serhildanı, yürüyüşü, gösterisinde değişmeyen bir desen de halay çekmektir. Halaylı serhildanlar ya da serhildanı halayın bir biçimi olarak geliştirmek, 15 Ağustos diriliş devrimimizin kültür haline getirdiği bir yeniden yaratımdır. Özellikle yaşlı ana ve babaların -hatta nine ve dedelerin demek daha doğrudur- kendilerinden geçercesine halaya durmaları kaç gözlemci, aydın ve sanatçının dikkatini çekmiştir? Kaç

sanatçı bu insanların heyecanı kadar büyük güzel duygularına sahipti. Özellikle de kendilerini Kürt yurt-sever ve demokrat aydın ve sanatçı kimliği ile ifade edenlerin kaç bunnları görüp anlamaya çalışıyor. Örneğin Kürt müzisyenlerin birçoğu kliplerinde serhıldan coşkusunu veren görüntüleri işliyor. Müzik kliplerini bu görüntülerle güzelleştiriyorlar. Peki sanatçıların işi sadece bu mudur?

Bu, toplumun öncüsü olmak yerine toplumsal gelişmeleri geriden takip etmektir. Serhıldana heyecan katmak, serhıldan halayının türküsünü söylemek yerine serhıldanı uzaktan izlemektir. Kürdistan'da Aydın ve sanatçılık serhıldan halaylarının en coşkulu stranını söylemeyi, en kıvrak dans figürlerini oynamayı gerektirir. Bu halay, Kürdistan özgürlük mücadelesinin Kürt toplumunda yol açtığı "gençleşmeyi" yaşamak isteyenleri davet etmekte, görmek yerine inkar edenleri de çemberinde boğarcasına sıkılmaktadır.

Kim halaya durur?

Neden halaya durulur?

İnsanı halay çekmeye götüren ruh hali nasıldır, kaynağını nereden alır?

Bizim bildiğimiz düğünlerde şenliklerde kutlamalarda halay çekilir. Fakat serhıldanlar ne bildiğimiz manada düğün ne şenlik ne de kutlamadırlar. Ama hepsi halaylıdır! Halay nerede olursa olsun sevinç, coşku, mutluluk, kendine güven, sosyalleşme ortamı gibi özellikleri barındırır ve geliştirir. İnsan yüzünün en güzel mimikleri, duygularının en saf ve çocuksu heyecanlarını ifade eden halay, müziği ve figürleriyle de insanı binlerce yıl öncesinin yaşamına götürür. Kürdistan serhıldanlarında ileri atılan her adımın

halay, atılan her sloganın müzik gibi olması halk olarak Kürtlerin ne kadar canlı heyecanlı düzeye geldiklerinin göstergesidir. Her serhıldan onlarca stran, tiyatro, film içinde taşır. Bakıp anlamayı başaranlara tabii! Her serhıldan onlarca kölelik zincirini kırıyor. Bunu da serhıldana giden yapıyor.

**"Biji Serok Apo" sloganı
özünde Kürt'lerin kendi yeni
duygu ve düşüncelerinin
yaşamsal ifadesidir**

PKK öncülüğünde verilen özgürlük mücadelemizi tanımlarken yeniden dirildiğimizi, köklerimiz üzerinden kendimizle yeniden bulduğumuzu da belirtiriz. Diğer bir ifade ki slogan olarak da dile getirilir, PKK'nin bir gençlik partisi olduğu biçimindedir. PKK ve Önderliğimiz adına halk içinde atılan tüm sloganların yaşamda kültür haline gelmiş olduklarını rahatlıkla dile getirebiliriz. Çünkü sloganlaşan doğrularımız için yüzlerce kahraman genç kız ve erkek yoldaşımız canlarını verdiler.

"Biji Serok Apo" sloganı özünde Kürt'lerin kendi yeni duygu ve düşüncelerinin yaşamsal ifadesidir. Özgürlüklerini sağlayan önderliklerine yani ideoloji ve felsefelerine çok yaşa demesidir. Kürtlerin her serhıldanda halaya durmasının coşkusunu, heyecanını bu ideoloji veriyor. Tüm enerji buradan almıyor. "PKK halktır, halk burada" sloganı ise "Biji Serok Apo" sloganını söyleten enerjinin en somut ifadesidir. Yani "Biji Serok Apo" sloganı Kürtlerin teorisi, "PKK halktır, halk burada" da Kürt'lerin pratiği oluyor. Bu ancak Apoculaşarak yaşanır demektir. Sosyal, kültürel olarak bunu böyle ele almak müm-

kündür. Bu sloganların siyasi olarak en sade ifadesi, Kürt halkının Önderliğini ve Partisini kendi öncülerini, temsili ve kimlikleri olarak kabul etmeleridir.

**PKK her zaman coşkulu
heyecanlı ve amatör duygular
ile iş yapar**

Bir ideolojinin toplumsal yaşamda kültürleşmesi kolay gerçekleşmez. Bunu en iyi ideolojik öncülük yapan şahsiyetler ve hareketler bilir. Tüm serhıldanlarda Kürt halkının halay çekmesi bunun bir kültür haline gelmesi, Önderlik felsefesinin çok yeni bir yaşam perspektifini sunması ve insana özgürlük temelinde irade kazandırıp güçlendirmesi bir etkidir. Diğer bir etmende Kürtlerin yüz yıllarca sömürgecilik altında geçen kahredici yaşamdan adım adım kurtulmasının Kürtlerde yol açtığı yeşermedir.

PKK sadece yeni katılımlarıyla bir gençlik partisi değildir. PKK ruhsal olarak gençtir. PKK her zaman coşkulu, heyecanlı ve amatör duygular ile iş yapar. Serhıldanlarda halaya duran çok yaşlı yurtsever insanlarımız PKK'nin bu ruhu ile buluşmalarıdır. Bu buluşmayı pratikte sağlayan öncülük, Önder Apo'nun düşüncesiyle kaynaşmış Kürt gençlerinin, gerillada eylem öncesi halay çekme kültürüdür. Teslim olmaksızın halay çektikten sonra bombalarını kendilerinde patlatan başta kadın gerillalar olmak üzere kahraman Kürt evlatlarıdır. Gerilla; eylemden önce ve yaşamının en son anında halay çeker. Gerillada zafer eylemleri halayla başlar. Her gerilla PKK'leştiğinde bunu halay çekerek sonsuzluğa kadar kutlar. Savaşın değişmez kurallı gereği can alır-

ken de canımı verirken de gerilla, halaya durur. Halaya duracak zamanı ve fırsatı yoksa da gerilla halayını içinde çeker. İşte "PKK Halktır Halk burada" sloganının bir nedeni de bu biçimde kurulmuştur.

Serhıldan ve halay birlikteliği Kürtlerin halk olarak PKK öncülüğünde kazandığı bir güzellik biçimidir

Temeli partileşmenin ilk gurup dönemlerinde atılan, Gerilla içinde devam eden PKK'ilik halkta yaşama dönüşünce "PKK halktır, halk burada" sloganı ortaya çıkmıştır. Gerilla halayı da bu ilke gereğince serhıldanlarda değişmez bir sanat olmuştur. Düşmanın tankını, panzerini, kimyasal silahını ve copunu göze alarak Serhıldana giden yurtsever insanların halay çekmesi gerillada yaşanan bu ruhtan kaynaklanmaktadır. En azında bunun bir neden olduğu kesindir. Bir hareket öncülüğünü ettiği bir halk ile duygusal ve düşünsel alanda niteliksel olarak ancak bu kadar bütünleşebilir.

Serhıldan ve halay birlikteliği Kürt-

lerin halk olarak PKK öncülüğünde kazandığı bir güzellik biçimidir. Halk bu güzelleşmeyi yaşamaktadır. Bu halaya katılmak gerekir. Katılmadan halayın heyecanı ve coşkusu yaşanmaz, yaşamayan bir şey yeterince anlaşılmaz. Coşkusu ve heyecanı gibi serhıldanın kavgası da halay tadındadır. Tıpkı gerilla da olduğu gibi. Halaysız ve kavgasız serhıldan olmaz. Serhıldan halayın ritmi, kavga heyecanıdır. Bir halk olarak Kürtler düşmanlarına karşı savaşında halay çekecek kadar güzeldirler. Merttirler. Halayda kol kola el ele tutularak raks edilir. Kürt halayı yüzleri binleri kol kola el ele tutuşturur. Kürt halayı, kendi halay çemberine uzatılan her eli tutmaya açıktır. Kürt halayının başı var sonu yoktur. Bu halayda güzelleşmek ve tarihi ile buluşmak isteyen herkese yer vardır. Serhıldan halaylarında bir birbirini tutan sadece kollar ve eller değildir. Birleşmiş yürekler ve beyinlerdir de. Aynı sloganı haykıran dillerdir de. Kürt halayında omuz omuza vererek tek bir çizgide sürekli hareket etme düzeni ile kendine bakan gözleri kıskandırır zenginliktedir. Rengârenktir.

Kavgasında bile halay çeken bir halk olarak Kürtleri inkar edenlerin bu güzelliğe düşmanlıkları beyin ve yüreklerini kör etmiştir. Zaten Kürt inkârcılığı ve düşmanlığı ancak körelmiş beyinler ve yürekler yapabilir. Halayların temel enstrümanı davul ve zurnadır. Davul en bas yani kalın, zurna ise en tiz yani en ince sestir. Kürt düşmanları müziğin bu en kalın ve en ince seslerini duymayacak kadar yürek ve beyin yoksunlardır. Bu Kürt güzelleşmesine düşmanlıktır. Evet, artık Kürt inkârcılarını böyle de tanımlayabiliriz; Kürt güzelleşmesinin düşmanları, tüm güzelliklerin düşmanlarıdır. Oysa ki, Kürt serhıldanları tam olarak coşkunun, heyecanın özgürlüğün ve kardeşliğin kurulduğu yerlerdir. Mem ile Zin de bir Newroz serhıldanında, şenliğinde tanışmışlardı. Bu tanışma destansı aşkın startını vermişti. Serhıldanlar büyük aşkların başladığı alanlardır. Özgürlüğe büyük aşkı olanların yeri serhıldan alanlarıdır. Serhıldan halayları özgürlük sevdalıların özgür kişilikle evlendikleri düğün halaylarıdır. Bu halayın sergovendi-çöpisi dağların zirvesine çıkmış gerilladır.

Ji Ava Bûna KCR Heya Îro

**Amed
ŞAHO**

Komalên ciwanên rojhilat KCR di 15 tabaxa 2008'an li çiyayên azad a qandîlê bi beşdarbûna ciwanên têkoşer û azadî xwez, yekemîn konferansa xwe li dar xistin. Damezrandina KCR di 15 Tabaxê de ji bo ciwanê rojhilatê kurdistanê, xwedî wetaya despêkirina xebatên îdolojîk, siyasî, civakî û leşkerî bû. KCR bi ruhê tekoşîna 15ê tabaxê tekoşîna xwe a şoreşgerî di vê qadê de girt ser milê xwe. Yanî KCR bi ruhê 15 tabaxê hat demazrandin û bi ruhê 15 tabaxê serkeftin li hember rêjîma komara îslama îranê ava kir.

Şert û mercên ku ciwanên îranê û bi taybet ciwanên kurd di vê pêvajoyê de ru bi ru hatine ev bû: siyasetên qirêj ku komara îslama îranê li ser ciwanan dimeşand bû. Ev siyaset bû sedem ku rêjîm hêjmara ciwanên bê kar, bê axlaq, (uyuşturuci) di civakê de zêde bike. Her çend yek sal ji bo bi dawîbûna dema hukumeta Ehmedî Necadî mabe, lê siyasete vê dewletê ji demên serokên komarê ê berê ku li hember ciwanan dimeşandin, tûnditir bûye.

Ciwan dîrî siyasetên ku xwe: bi fikirên azad, raghandinên azad, saziyên mafên mirov, cîhên afrandina zanist û çand, sazî û rêxistinên NCO a sivil, cîhên sîporê, dibistan û akadimiyên azad ûhwd, tîn hêştin û ji pêvajoya damezrandina KCRê ve rêjîm şer, teror, komkuji, girtin, îşkence, darda kirin, heysiyeta mirovan bin pê kirin û hwd di rojhilatê Kurdistanê de gihandiyê astekî herf jor. Têgîna azadî, demokrasî, ol, adelet, wekhevî, aşîfî, aramî, awlekarî, azadiya raman, azadiya raghandin û hwd, di rêjîmê Iranê de qedexeyê bûye û têgînên din wek azadî, demokrasîya dewletî, adelet û

wekhevîya di duyaya din(uxrawî), aşîfî û aramiya bi darê zorê, azadiya raghandina dewletî û hwd bi cîh bûne. Di vê pêvajoyê de rêjîma komara îslamî zihiniyeta sune, kilasîk, doqmatîk, fanatîzma dînî û mezhebî, mirovan di nav xeyalan de fatîsandin, zêde kirina pêwendîya(girêdana) aşîretî û xwînê, nakokiyên gelan û hwd di Îran û rojhilatê Kurdistanê de hem zêde hem jî berferh bûye.

Li ser vî bingeşî damezrandina KCRê di dîroka tekoşîna azadîxweziya ciwanên rojhilatê Kurdistan û Îranê de bûye pêngava despêkê a avakirina îradê, bewarî, nasnema, cesaret û hwd. Ji ber ku KCR ji pêvajoya damezrandina xwe siyasetên qirêj û ne yasayî a komara îslama îranê pûç kiriyê, û li hember wê hêza aktîf a rêxistinîkirina ciwanan di Îranê û rojhilatê Kurdistanê de, ava kir. Damezrandina KCR li ser bingeşa tekoşîna li hember deshîladarên Kurdistanê, lewaz kirina otorîteya dewletî, şiyar kirina gel û perwerdekirina gel bi taybet ciwan, herwiha ji bo parastîna ewlehî û tendurîstiya fîzîka Rêber Apo hemû çalakî, gotin, piratîka xwe di vê çarçoveyê de daye meşandin.

KCR di van du salên derbasbûyî de bûye xwedî îsrar ji bo kurkirina felsefeya apocî, û aktîf kirina hêzên şoreşgerî di rojhilatê kurdistanê daye ser milê xwe. Ji bo kurkirin û berferh kirina fikirê Apocî û raghandina wê di nav raya giştî a gel de, hemû şêwe û rengên astengiyên derbas kiriyê. Ji ber ku KCR rîya xilasbûn ji kirîza gel û ciwanan di Îran û rojhilata navîn de bi berferh kirin û kurkirina fikir û felsefeya Rêber Apo dibîne. Ji ber ku girêka kur a rojhilata navîn bi felsefeyê û fikira rêber Apo çareser dibe. Li ser vê

Beşdar bûn ji refên gêrîla re erka her ciwanekî Kurd û azadî xweze, hey a ku damezrandina KCR bi ruhê 15ê tabaxê di pêvajoyê îro zîndî bike û biparêze. Ji bo ku refên tekoşîna bi hêztir û berferhtir bikin ev daxweziya KCRê ji giştî ciwanên azadîxweze.

hîmî KCR ji despêkê heya îro li rojhilatê Kurdistan û Îran di çarçoveya berferê kirina felsefaya Apocî kar û xebat daye meşandin, û armanca ku daye pêşiya xwe eve:

1- Ciwana di rojhilatê kurdistanê de ji fikir û felsefeya rêber Apo dîr nemîne, menîfestyoya rêber Apo bighîne her malekî, ciwanan di çarçoveya manîfesto perwerde bike. Li ser vî bingehî pêwîste ciwanên rojhilatê Kurdistan bi naskirina fikirê Apocî ji bo azadî û garantiya tendurستیya Rêber Apo, tekoşîna xwe a şoreşgerî despê bikin.

KCR li rojhilatê Kurdistanê di vî demê de karîbû tîgînên wek zihniyeta kilasîk, post moderin, çanda ku ji encama post moderina kapîtalîst derdikeve, girêdan bi malbatên kilasîk, çerdewantî û teslîm karî, bê îrade bûn, ne zelal bûn, rev ji siyaseta, durxistin ji rêxistin û sazîyên rêxistinî, bê îdolojîbûn, bê hêvî û hwd di nav ciwanan de tîbikoşe.

Li ser bingeha rastiya van tîgînan û cewherê rastiye ku ji ciwanan hatiye girtin, bi tîkoşîn û xebatên KCR bi rêbezên rêxistin, perwerde, çalaki ev cewherê rast û resena dîrokî ji bo wan bê dayîn. Bi xwe bewarî bûn bingeha gihîştina ciwanan a azadiyê ye, û car din ev bewarî bi ciwanan hatiye zivîrandin. Ciwan şêwe û rêbazên çewa bi jîjn, siyaseta bikin, rêxistin bikin, leşkerî bin, pêşeng bin nas kirine, û van rastiyan ji bo dewam kirina jiyana xwe û zivîrandina cewhera ciwantî, bi kar anîne. Di nav ciwanan de tîgîna ku yek ciwan bê rêxistin û bê perwerde nikare bi jîjn, bi cîh bûye. Ji ber ku berdewama jiyana û gihîştina ciwanan bi azadî di nav van rastiyan de veşartîye.

Damezrandina KCR cara yekem di rohilatê kurdistanê de bû bingeha biza-va ciwanên tîkoşer û şoreşger. Çav ka-

niya vî jî ji kurbûn û serbixwebûna îdolojîk, mîrîsa bi nîrx, tecurbeyên zêde, çanda rêxistinî, xeta çalakiyê, digire. Sîstema konfederalîzma demokratîk a ciwanan rêxistinîkirina bingeha modela konfederal, fereh dike.

Ev berferê bûn dibe sedema yekîfî û hevgerîna ciwanên kurd bi ciwanên azadîxwez a Îranê û di encam de dibe yekbûn û hevgerîna gelan. Herwiha ciwanên rojhilatê kurdistanê û îranê heya astekî kurbûna rêxistinê, kur kirine.

KCR ji bo damezrandina sîstema konfederalîzma demokratîk a ciwanan, xeta demokratîk a ciwanan di çarçoveya teorî û piratîkî, ji bo ku bikaribe li hember siyaseta û kompoyên qirêj a komara îslama Îranê pûç bike û tekoşîn bimeşîne, bi bingeh dike. KCR di van du salan de rêxistinî mezîna ciwanan di çarçoveya meşandina xebat û tekoşîna di nav kesimên ciwan a cûda de, bilî kirîye.

Ciwan ji bo parastina ewlekariya can û mal, avakirina aşîfî û aramiyê, ewlehiya axlaqî û civakî, parastina cewherî û rewşa wek xeta şoreşgerî di çarçoveya guhartin û tekoşîna gihîştina nasnameya ciwanan di tekoşîna xwe de, ferz kirîye. Her wiha ji bo ciwan bighîjn cewhera netewî-demokratîk, nijad perestîya seratayî bi dawî bikin xebatekî bê dawîna di rojhilatê Kurdistanê û Îranê de daye meşandin.

Deskeftiyên din a KCR di Îran û rojhilatê Kurdistanê de em dikarin bi: gihîştina ciwanan a ast û hêza xwe rêvebirinê, gihîştina mîsyona pêşengî, fêma kirina tîgihîştina pêwîst ji bo pêşxistina tekoşînê, beşdarbûna aktîf ji refên gêrîla û refên azadîxwez re, di civakê de bi nav bikin.

Di îranê de ciwanên pêşeng di serî ciwanên xwendevanan ji bo guhartina demokratîk di civakê de xwedî cîhekî taybetin. Lê belê rêjîm ev rol ji ciwanan standîye. Bi damezrandina

KCR û tekoşîna şoreşgerî a vî sazîyê her çend bi rêbazekî berferê nebe jî, lê beşdar bûna xwendevanên Kurd û Îranê ji refên gêrîla û xebatên sivîl zivîrîna cewherê xwe a rast û ala tekoşîna şoreşgerî bi aşq û heskirina zêde xistine ser milê xwe. Ji ber ku ciwanên kurd û azadîxwez fêma kirine ku çarçoveya tekoşîna ciwanên Apocî û parastina gelekî di bingeha îstratîjîya parastina rewşa de, maf û erkê her ciwanekî ye ku pêwîste pêk bîne.

Îro van ciwanan çanda Apocî naskirine û ji bo girtina maf û mafên xwezayî û hemwelatîya xwe, tekoşîn dane meşandin. Ji ber van sedeman ciwan bi amedebûna xwe a aktîf bi hêzên rojhilatê kurdistanê (HRK) tîdikoşîna xwe ji bo bi destxistina azadiya rêberê netewî a gelê Kurd rêber Apo û azadiya Kurdistanê maf û mafên xwezaya, bi dest xistine.

KCR li ser vî esasî mezîna kirina artîşa HRK erka xwe a serekî dibîne. Ji bo wê tîgihîştina wek (herçend artîşa gelê kurd mezîna û berferê bibe ev çend otorîteya xwînxaran li Kurdistanê lewaz dibe) ji xwe re esas girtiye. Ev tîgîn ji bo KCR tê wetaya rêxistinîkirin û sazî kirina gele. KCR wek pir di navbera ciwanên rojhilatê Kurdistan û HRK ê de ye. KCR hêzên azadîxwez a gelê Kurd bi hêz dike.

KCR ji bo diyar kirina erkên pîroz a ciwanên rojhilatê Kurdistanê û Îranê di van du salan de xeta rêxistinî li ser esasê paradiğmaya civaka ekolojîk demokratîk ku bingeha azadîxweziya cînsîye, berferê dike û ji bo runîskandin û ava kirina sosyalîzma demokratîk tîdikoşe. Ji bo wê di nav kesimên ciwan de siyaseta demokratîk bingehê xebatê girtiye.

Herwiha ciwanan di civakê de siyaseta kadro û perwerde di nav ciwanên rojhilatê Kurdistanê û Îranê de ji bo afrandinê kadroyên pêşeng û ava

kirina konfederalîzma demokratîk û perwerde kirina berferehiyan, esasê karê xwe dîtiye. KCR di vê demê de karîbû heya astekî di nav ciwanan de xwe bi rêxistin bikin û bi gel û kesimên din a civakê re peywendî ava bikin. her wiha xeta çalakîyê wek ruhê berxwedan û tekoşîna ciwanan Kurd kirine.

KCR gotinên rêber Apo (demokrasi bî piratîk, wek mirovekî bî denge. Piratîk zimanê demokrasiye.) wek bîngeha çalakîya xwe a demokratîk esas girtine. KCR ji bo demokratîk kirina dewlet, civak, siyasetê pêşnu-me û bernamêyên civakî, çandî û hwd heya erkên xwe a esasî pêk bî-ne, pêş xistine.

KCR ji demê damezrandinê heya îro çanda berxwedanê, tekoşînê, şehadetê û welat parêziyê di nav ciwanan de zêde kiriyê. şehîdên qahraman wek Xoşmêr rojhilat, Manî Kiyaksar, Madura Wan, Çalak Ciwanro, Argêş Bewar, Fereşin Selmas mîrasekî bi nîrx ji bo gel di vê demê de bi cîh hêştine. Van qahramanan damezrînerên esas a KCR ne ku bi aşq û heskirina zêde ji bo piratîk kirina armanc û erkên pêşiyê xwe nîşan dane û derbasî xebatê bûne.

Zehmetî û xebatên van hevalên qahraman di damezrandina KCR heya îro hîç nabe ku em ber çav negirin. Ji bo wê xebatê bê dawî a van qahramanan bûye sedema piratîk kirina erkên ku me li jor behs kirine.

Di despêkê de van qahramanan de Ş. Manî yek ji endamê koordînasîyona KCR ê bû. Ji bo pêk anîna daxwezên ciwanan derbasî eniya despêkê a xebatê bû. Heval Manî ji bo damezrandin û runîşkandina sîstema KCR xwedî rolekî taybet bû. Lewra heval Manî bi xwendavanê Apocî a rojhilatê kurdistanê tê bi nav kirin. ev pîvanekî axlaqî bû ku heval Manî ji bo endam û

kadroyên vê saziyê bi cîh hêştîye. Heval Madure û Faraşin her yek ji wan keçên pêşeg a vê saziyê bûn. Ji bo belav kirin û kur kirina îdolojîya rizgarîya jin li rojhilatê kurdistan û xilas kirina keçan ji destê zihniyeta mîrsalarî, tekoşîn meşandin.

Ev du heval di dîroka tekoşîna KCR de bûn sembolen keçên tekoşerên ciwan û rîya tekoşînê ji bo keçên rojhilatê Kurdistanê diyar kirin. Heval Madura û Faraşin pîvanên axlaqê apocî û azadî ji bo vê saziyê bi cîh hêştin. Heval Çalak û Argêş ji bo bi destxistina deskeftiyên dîrokî a KCR xwedî rolekî taybet bûn. Heval Çalak ji bo rêxistin û sazîkirina ciwanan li rojhilatê Kurdistanê di wê demê de xebatêkî bê dawî da meşandin.

Ji bo hişyarkirin û perwerde kirina ciwanên ku di jêr navê KCR dane xebetên mezin da meşandin. Bi giştî Ş.Çalak ji pêşengên esas a rêxistina ciwanan di rojhilatê kurdistanê de bûn. Heval Argêş hunermend û nawendeyê aşq, ruh, cesaret, bewarî ji

KCRê re bû. Ciwanekî bi hêvî û bewariya xwe xebatên ragihandina KCR û kovara HEJÎN bi kurahî meşand. Ciwanekî îsbat kir ku axlaqê rojnamevanî, werger, hunerdemend bê pîvanê Apocî di Kurdistanê de ne gengaze. Deskeftiyên herî girîng a vî ciwanê qahraman ruhê berxwedan û tekoşînê ji bo ciwanan bi cîh hêşt.

Di dawî de em dikarin bibêjin ku KCRê ji damezrandina xwe heya îro xwedî mîrasekî pir biha ye. Ev mîras bi ruhê 15ê tabaxê bi destê Êrîş, Xoşmêr, Manî, Argêş, Madura, Faraşin, Çalak hat afrandin.

Xwedî li vî mîrasî û li van şehîdan derketin erkê her ciwanekî kurd û welat parêze, ku layîqê kar û xebat wan şehîdan heya ku armanc û bernamêyên hevalên tekoşer bi serkeftin pêk bîne ye, derkeve. Beşdar bûn ji refên gêrîla re erka her ciwanekî Kurd û azadî xweze, heya ku damezrandina KCR bi ruhê 15ê tabaxê di pêvajoyê îro zîndî bike û biparêze. Ji bo ku refên tekoşînê bi hêztir û berferehtir bin ev daxweziya KCRê ji giştî ciwanên azadixweze.

Önderliğimizin Özgürlüğü Kadının Özgürlüğüdür

**PAJK
Basını**

PAJK kadınlar için bir güç, örgütlenme ve ideolojik bir parti olmaktadır. Özgürlük mücadelesi veren bir kadın hareketi olarak tüm bunlar ele alınıp değerlendirilerek, çok güçlü perspektifler ortaya konuldu. Ve bu temelde şöylesi bir söz verildi. Önderliğimizin özgürlüğü kadının özgürlüğüdür

Kürdistan Kadın Özgürlük Partisi VII. Kongresine ilişkin yapılan kısa röportajlar:

Binevş Edessa: VII. PAJK Kongresinde çok önemli tartışmalar oldu. Toplumsal ve siyasal alanda kadın nasıl mücadele yürütmeli, meşru savunma alanında kadın nasıl bir savaşım vermelidir, noktasında önemli kararlara gidildi. Bir YJA STAR militanı olarak bu kongreye katılmak benim için büyük bir şans ve mutluluktur. Bu aynı zamanda önemli bir misyonu kadına yükledi. Kongremizde meşru savunma alanına ilişkin en önemli kararlardan biri de kadın kendi meşru savunma hakkıydı. Sistemde en çok da kadın iradesiz, kimlik-siz kılınmakta, işkenceye uğramaktadır. PAJK kimliğiyle, PAJK öncülüğünde YJA STAR militanlarının öncelikle Kadın kurtuluş ideolojisinde derinleşerek ideolojik bir mücadele yürütmesi gerektiğine dikkat çekildi.

Partileşmeyi en çok da bu sahada geliştirip, ideolojik bir donanıma sahip olmak önemlidir. Çünkü YJA STAR özgürlük dağlarında aynı zamanda bir fedai güç, örgütlenme, kadro gücüdür. YJA STAR özgürlük dağlarında özgür bir yaşamı yaratmaya çalışan öncü bir güçtür. Önderliğin düşüncesi, yaşam felsefesi, paradigması ekseninde özgür bir yaşam yaratılmaya çalışılıyor. YJA STAR özgür yaşam ekseninde, Kadın Kurtuluş İdeolojisi temelinde bunun öncülüğünü, militan ölçülerini kendinde yaratma mücadelesi vermektedir.

YJA STAR'ın binlerce kadrosu bu temelde var. Bu yaşam felsefesi için özgürlük dağlarında binlerce kadın militan bunun mücadelesini yürütmektedir.

PAJK ideolojik bir partidir

KJB'nin ideolojik ayağı PAJK olurken bunun meşru savunma gücü aynı zamanda YJA STAR olmaktadır. PAJK, YJA STAR içerisinde de kendisini örgütlemektedir. İdeolojik donanımlı kadro yapısı büyük bir anlam teşkil etmektedir. Öncülük misyonumuzu YJA STAR alanında yani meşru savunma alanında derinleştirme noktasında hala yetersizliklerimiz var. Fakat bu kongreye yetersizlikler üzerinde daha güçlü durulması gerektiği, ideolojik anlamda kendini donatmak, partileşme ölçülerinin daha güçlü oturturulması noktasında güçlü bir kararlara gidildi.

Bizler öncelikle gerillayız. Gerilla yeni bir yaşam anlayışını yaratma, bunu bütün toplumsal kesimde oluşturma öncülüğünü kadın gerillalar olarak yapmaktadır. YJA STAR bu yaşam anlayışının misyonunu yüklenmekle birlikte öncü gücü olmaktadır. Bunu örgütlemek için önemli kararlara gitmektedir. Kongremiz bu temelde YJA STAR içinde ideolojik bir donanımla, partileşme temelinde, meşru savunma çizgisiyle, fedai bir ruhla çalış-

malarını esas alacaktır. Bu temel-
de kongremizi başta kadınlara
olmak üzere tüm halkımıza kut-
luyoruz.

Sülbüs Peri: VII. PAJK kongre-
mizi başarıyla gerçekleştirdik.
Kongremizin sloganı “**Önderliği-
mizin özgürlüğü kadının özgür-
lüğüdür.**” Bu kongre ekseninde
kongremiz sonuçlandı.

Siyasal gündemimiz de bu slo-
ganın içeriği temelinde ele alınıp
değerlendirmeye tabi tutuldu. Si-
yasi gündemde bize yönelik ge-
liştirilen imha ve inkar amaçlı
saldırıların özellikle Önderliğimize
yönelik geliştirilen saldırılar çok
yoğun bir şekilde değerlendirilen
hususlar oldu. Bu temelde önem-
li tespitler yapıldı. İmha ve inkar
politikası ve bu yaklaşımlar hala
Önderliğimize ve Kürt halk mü-
cadelesine yönelik devam et-

mektedir. Bu son süreçte bu yak-
laşımları hala çok somut bir şe-
kilde yürütülmektedir.

Önderliğimize uluslar arası
kompoyu geliştiren aynı güçler
bugün yine hala tasfiye amaçlı
yönelimleri devam ettirmektedir.
Önderliğin zehirlenmesi ve yine
Kürt halkına yönelik kültürel asi-
milasyon ve gerillanın üzerindeki
operasyonlar, bunun somut ifa-
desi olmaktadır. Bu süreç devam
edecek gibi de görülmektedir. Bu
temelde Önderliğimizin üzerinden
tecridin kaldırılması, sağlığı için
gerekli tedavinin yapılması ve ge-
nel olarak da Önderliğimizin öz-
gürlüğü için Kadın hareketi olarak
siyasal alanda yürüttüğümüz çalış-
maların ana gündemi Önderliği-
mizin özgürlüğü olmak duru-
mundadır. Önderliğimizin içinde
bulunduğu İmralı koşullarının de-
ğiştirilip bir an önce düzeltilmesi

olacaktır. Bu bizim çalışmalarımı-
zın temel gündemi olacaktır.

Kadın siyasal alanda daha örgütlü bir güce kavuşmalıdır

Êdî Bes e hamlesiyle amaçladığ-
ımız gerçekte bu olmaktadır. Bi-
rincisi olmakla birlikte ikincisi
Kürt halk mücadelemiz yani hare-
ketimiz tasfiye edilmek istenmek-
tedir. Uluslar arası geliştirilen poli-
tikalar, ittifaklar yine bölgesel
anlamda geliştirilen politikalar bu
temelde olmakla birlikte yine ka-
dına geliştirilen saldırılar da söz
konusu olmaktadır. Kadına yöne-
likte aile içinde geliştirilen işken-
ce, saldırı, baskıya karşı kadın
kendini nasıl savunmalı, bunlara
karşı nasıl bir karşı koyuş sergile-
meli bunlarda çok yoğun tartışılan
hususlar oldu. Kadın siyasal alan-
da daha örgütlü bir güce kavuş-

malıdır. Daha etkili bir şekilde siyasete katılması gerekir. Bu da toplumsal alan üzerinden gerçekleştirilebilir. Örneğin toplumsal alanda yaşanan sorunlar, aile içinde yaşanan sorunlar, erkeğin kadın üzerindeki baskısı, tahakküm içeren yaklaşımlarıyla kadın nasıl mücadele edecek? Bunun yol ve yöntemleri neler olacak, kadın kendi iradesiyle toplumsal ve siyasal alana nasıl katılabilir üzerinden çok önemli tartışmalar geliştirildi. Kadının siyasal anlamda önünün daha fazla açılması gerektiği açık görülmektedir. Yine kadının siyasete katılımı daha güçlü olmalıdır.

Yaşamın bütün alanlarında ve sahalarda kadın daha aktif, örgütlü, bütünlüklü bir mücadele tarzını esas almalıdır. Siyasete katılımı bu anlamda daha etkili olacaktır. Parçalar ve bölgesel düzeyde kadının katılımı ortaklaşan, bütünlük sağlayan bir tarzda olmalıdır.

Gündemler ortak olmakla birlikte gündem olan, ortaklaşan sorunların üzerine bu temelde daha güçlü gidilmelidir. Kürdistan'ın dört parçasında başta olmak üzere dünyada kadının yaşadığı ortak sorunlar nelerdir. Bu anlamda çözüm ne olmalıdır, bu sorunlar ortaklaştırılarak kadın siyaset içinde daha aktif ve örgütlü bir şekilde mücadele tarzını esas almalıdır. Bu temelde yetersizliklerin olduğu dile getirilerek, bunların aşılması için daha güçlü mücadele verilmesi gerektiği konusunda öz eleştiriler verildi. Bu açıdan çeşitli planlamalara gidildi. Yine kadın hareketi olarak toplumun demokratikleştirilmesi üzerine kadına biçilen misyona

temel vurgu yapıldı. Kadının bu temelde görevleri tartışıldı.

Kürt halkı olarak ulusal bir anlayış, zihniyet ve örgütlenmeye ihtiyacımız olduğu da tartışıldı. Ulusal bir politika, siyaset, irade ortaya çıkması için kadın daha etkili bir siyaset geliştirmesi gerekliliğine vurgular yapıldı. Bu temelde yürütülen çalışmalar olmakla birlikte bu çalışmaların daha güçlü ve aktif plan ve projelerle yürütülmesi gerektiği ortaya çıktı. Bizim için ulusal demokratikleşme ve birliktelik çok önemlidir. Kadının rengi ve iradesi yansımaları bulduğunda asıl demokrasi o zaman gelişecek ve irade ortaya çıkacaktır. Bunlar çok önemli yapılan tespitler oldu.

İradesel katılım kadın açısından çok önemli olmaktadır

Diğer bir konu ise uluslararası bir demokratikleşmesi gelişmelidir. Bu temelde özgürlük gelişecektir. Genel olarak halkların birlikteliği, kardeşliğinin oluşması

için bu önemli bir nokta olmaktadır. Dünya da böylesi bir sorun yaşadığı kaçınılmaz bir gerçek olarak karşımızda duruyor. Bunun içinde dünyada, Ortadoğu da ve Kürtler arasında bir barışın sağlanması, kalıcı bir çözümün geliştirilmesi gerekmektedir. Özgür ve barış dolu bir sistemin yaratılması için bu gerekmektedir. Bu anlamda bu gerçekliği bir çatı partisi olarak ifade ediyoruz. Böylesi bir örgütlenme sadece Türkiye için değil, Ortadoğu'da ve Kürdistan'ın dört parçasında bu örgütlenme tarzına gereklilik var. Bu örgütlenme içerisinde kadına çok önemli bir rol düşmektedir. Bu temelde kadın daha örgütlü katılmak durumundadır. Kadın bu bilinçle katılım sağlamalıdır. İradesel katılım kadın açısından çok önemli olmaktadır. Örgütlenmenin gereklilikleri bu anlamda kadın açısından ortaya çıktı. Siyasete bilinçli bir katılım bizim için önemli. Bunlar temel noktalar olarak ortaya çıktı.

Yine elit bir siyaset tarzını esas

almaktan ziyade toplumun siyasete katılımını sağlayan bir tarzın esas alınmasına dikkat çekildi. Toplum kendi ihtiyaçları üzerinden siyaseti belirlemesi gerektiği ve çözümün daha gerçekçi ortaya çıkması için bu noktalara vurgu yapıldı.

Toplum iradesinin ortaya çıkması için bunun öncülüğünü yine kadının yapması gerektiği dile getirildi. Konfederal sistemin temel ayaklarını doğru oturtmak açısından, toplum iradesinin ortaya çıkması için kadın toplumsal alanda ve siyasal alana daha örgütlü ve bilinçli katılmalıdır. Genel olarak barış ve demokrasinin gelişmesi bu önemli ve kadına düşen misyon çok hayatidir. Bu misyonu kadına bir kez daha verdik.

Kadın hareketi açısından başarılı bir kongreydi

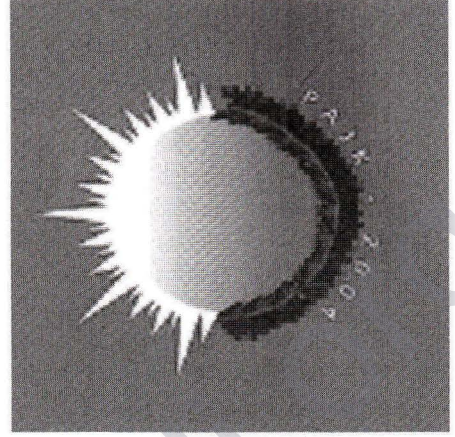
Mizgin Amed: VII. PAJK kongresini tüm dünya kadınlarına ve Kürt kadınlarına kutluyorum. Kadın hareketi açısından başarılı bir kongreydi. Özellikle bu son yıllarda ideolojilerin çağı geçti denilen, köksüzleştirilen, insani değerlerden yoksunlaştırılmak istenen ideolojilere karşı PAJK kongresi büyük bir rol oynadı. Tüm bunlara karşı gücünü ortaya koydu. Güçlü kararlaşmalara gitti. PAJK ideolojik bir partidir. 5000 yıldır kadın, erkek egemen sistem içerisinde iradesizleştirip, yok edilmek istenmiştir. PAJK bir ideolojik güç olarak bu yaklaşımlara ve zihniyete karşı bir güç ve parti olmaktadır. PAJK konfederal bir sistem içinde önemli bir rol oynamaktadır. Konfederalizm

kadın özülüyle oluşturulmaktadır. Kadın hareketinin konfederal örgütlenmesi temelinde PAJK ideolojik bir parti misyonuna sahiptir. Oluşumunda öncü bir misyona ve role sahiptir. Son iki yıldır kadın hareketi bu anlamda önemli bir misyon sahibi olmakla birlikte büyük bir rol oynadı. Genel harekete ve özelde kadın hareketine yönelik son süreçte çok yoğun yönelimler gelişti. İdeolojik bir mücadele yürütüldü denilebilir. Partileşme bu anlamda kadın örgütlülüğü açısından çok önemli olmaktadır.

Tarihte kadın iradesi hep yok sayılmak ve bastırılmak istenmiştir

Bu temelde PAJK önemli bir role sahipti. Kongremizde bu hususlar üzerine çok kapsamlı tartışmalar yürütüldü. Örgütsel gündemde, partileşme, örgütlenme, öncülük misyonu tartışıldı. Özellikle postmodernizm, kadını kendi çıkarı temelinde ele alan yaklaşımlar ve kadını iradesizleştirip, köleleştirmek isteyen anlayışlara karşı PAJK bir panzehir olmaktadır. Kadın hareketi olarak toplumsal, siyasal, kültürel anlamda rolünü daha güçlü oynayabilmesi için önemli bir role sahiptir. İdeolojik perspektif oluşturarak, bu erkek egemen zihniyete ve anlayışa karşı mücadele etme konusunda büyük bir misyona sahiptir.

Kongremizde bu hususlar çokça tartışıldı. Bu anlamda yetersiz kalan noktaların eleştirisi yapıla-

rak, güçlü öz eleştiriler de verildi. Reber Apo, kadın özgürlük mücadelesinin mimarıdır. Özgürlük mücadelesinde onlarca kadın kahraman çok kritik süreçlerde bu mücadeleyi yükseltmek ve özgürlük mücadelesini devam ettirmek için fedaice katılım sergilediler. PAJK bu anlamda şehitlerin çizgisinde yol alan bir parti olmaktadır.

Bu kongrede önemli tartışmalar yapılarak, sürece karşı öz eleştirel yaklaşımlarda geliştirildi. Kadın toplumda erkek egemen zihniyet anlayışı üzerinden bastırılmakta, tahakküm altına alınmakta, işkenceye, şiddete maruz kalarak hatta düşüncesine ve ruhuna sahip olunmak istenmektedir.

PAJK bu anlamda yine tüm bu kadınlar için bir güç, örgütlenme ve ideolojik bir parti olmaktadır. Özgürlük mücadelesi veren bir kadın hareketi olarak tüm bunlar ele alınıp değerlendirilerek, çok güçlü perspektifler ortaya konuldu. Ve bu temelde şöylesi bir söz verildi. Önderliğimizin özgürlüğü kadının özgürlüğüdür.

Yeni Dönem Avrupa Gençliğinin İhtiyaçları Çerçevesinde Komisyonlardan Meclis Örgütlenmesine Doğru

**Sinan
DERSİM**

Gençlik hareketi örgütsel perspektifi- ni yaratmaya dönük, yoğun tartışmaların yaşandığı bir süreçten geçmektedir. Gençliğin bu diasporada artık yeni bir tanımlama, yeni bir değerlendirme ve yeniden örgütsel perspektifini oluşturmaya ihtiyacı vardır. Eski örgütsel yaklaşımın ve tarzın, gençliğin ihtiyaçlarını karşılayamaması bir yana; dar, örgütsel yönü zayıf, daha çok pratik faaliyetlerle kendini sınırlı tutmaktaydı. Bu da, Avrupadaki gençlik kitlesine hitap edebilmede uzak bir duruşu ortaya çıkarmaktaydı.

Eski dönem çalışmalarımız gençliğin genelini kapsamaktan uzaktı, yeni dönemde ise gittikçe farklılaşan gençlik sosyalitesinin ilgileri ve çelişkilerini doğru analiz edip, bunların çözümü üzerinden örgütlenmeyi geliştirmeliyiz. Yaşadığımız

temel sorunları, bu mücadelenin doğrularını anlatarak bu mücadelenin haklılığına dayanarak örgütlenme geliştirmeliyiz. Buna kendi karakterlerimizi katarak genç bir bakış açısını yaratmalıyız. Bu mücadelenin bu halk için kazandırdığı ve kazandıracaklarını anlatmanın muhatapları biziz.

Ayrıca yarınımızı doğru temelde oluşturma ve yılların an be an kesintisiz ve derin mücadele gerçeğini anlatma sorumluluğu bizim kuşağa düşmüştür. Maalesef eskiden tek tek insan tespit edip, oturup konuşarak örgütlerken, şimdi ise bu tarzdan uzaklaştığımızı itiraf etmek zorundayız. Bu eksiklik mutlaka çözülmesi gereken temel bir sorunumuzdur.

Kapitalist sistemin bireyi toplumsal sorumluluktan uzaklaştıran, siyasete ilgisiz

kılan ve bireyi bireycileştiren sistem gerçeğine karşı amansız mücadeleyi elden bırakmamalıyız. Bu sistem gerçeğini en yoğun yaşayan kesimi olmasından hareketle, bu kesime yoğun olarak, toplumsallaşma ve mücadelenin sorumluluğunun anlatılması gerekmektedir. Bizim toplumsal sorumluluğumuzu bu sistemlerin üstlenemeyeceğini, toplumsal ihtiyaçlarımızı bu sistemlerin gidereceğini, çünkü bizim bu kapitalist sistemdeki halkların gençliği olmadığını ifade etmeliyiz.

Kürt gençliği bu sisteme teslim olup bir Alman Fransız olamaz olmamalıdır

Halkımızın içinde bulunduğu gerçeklik gözle görülmektedir. Gençlik çalışması için özellikle düşünsel zenginlik zorunlu bir ihtiyaçtır ve buna karşı mücadelede eğitim, soruna temel çözüm yaklaşımımız olmalıdır. Bu olmadı mı bu mücadele içinde bu sisteme karşı mücadele edemeyiz. İşte mücadele için günlük eğitim ciddi bir ihtiyaçtır. Diğer bir sorun, gençlik kitlesine yaklaşımda araç ve amaçta bir karışıklığın görülmesidir. Örneğin, yayın aidat çalışması bir araçken, amaca dönüşebiliyor. Dergi gençle ilişkilene ve ona ulaşma, düşüncemizi ve eğitim materyalimizi gence ulaştırma aracıdır. Aidat ise, bu mücadeleye maddi manevi anlamı olan bir katkı iken, sanki amacın kendisi gibi algılanmaktadır. Bu durumda araç, amaç yerine konularak temel yöntemi-mizde bir sapma yaşanmaktadır. Oysa, gencin sistemdeki içinde yaşadığı sorunları çözümü ve toplumsal sorumluluğumuzun üzerine örgütlenmeyi geliştirmeliyiz.

Gençlerin diasporada yaşadığı manevi boşlukları doldurmalyız

Yeni dönemde Avrupa gençliğinin çalışması, aileden tutulmuş sistemin yönelimlerine karşı, doğru bir bilinçlenmeyi geliştirme esaslı olmalıdır. Gençlerin, diasporada yaşadığı manevi boşlukları doldurmalyız. Bunun gerçekleşmesi ise ancak gencin sistemi, aileyi iyi tanıması, en önemlisi de, Özgürlük hareketinin çizgisini iyi kavraması ve kendi çelişkilerinin kaynağına özlü yaklaşması buna karşı bir mücadeleyi geliştirerek gerçekleştirebilir. Bu alanda artık gençlik sosyalitesinde farklılaşmanın yaşandığı gerçeğini görmezlikten gelemez. Yeni dönem kuşağın gençliği sistem içerisindeki okullara ve işe tabii olmuş, artık mülteci gençlikten çıkmıştır. Kuzey Kürdistan daki gibi yoğun sıcak mücadele alanında olmadığı için, kendi gerçeğini unutmada durumu da yaşamaktadır. Bu açıdan, içinde yaşadığı toplumun gencine gittikçe daha da benzeşmektedir.

Mevcut çalışanlarımızın sosyalitesi, bu gençleri örgütlemeye, onların gündemlerine ve ilgilerine yetmediği gibi geçen süreçten bu yana alışa gelmiş çalışma tarzını aşmanın zorlukları ve sıkıntılarını da yaşamaktayız. Şu anda mevcut çalışma sistemimizde eski ile yeninin arasında bir sıkışma yaşamaktayız. Bunun kolaycı yanları da vardı elbette. Mücadeleye yakınlığı ile bilinen bu kesime çok şey anlatmak gerekmezdi. Yeni dönemde gençlik hareketi ciddi bir örgüt olmak istiyorsa farklılaşan gençlik tabanını görerek bu alanda gerçek muhatabı olan aile gençliği ile daha istikrarlı bir gençlik örgütü oluşturabilir. Bu anlayış ve tarza ilişkin olarak yeni dönemde mevcut çalışanlarımızın

yaşadığı bu sınıflaşmayı aşarak, her genci örgütlemeye perspektifini esas almalyız. Bu sistemin gençlikte yarattığı etkileri gidermek için yeni bir örgütlenme tarzına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu bir benzeşme değil, bir örgütlenme tarzı olmalıdır.

Komisyonlaşma çalışmasının başarı sırrı disiplin ve istikrarla üzerinde durmaktır

Eskiden dar, sadece günlük örgütleniş ihtiyaçları karşılamayı hedefleyen tarzımız, mevcut gençlik zemininizi oldukça daraltmıştır. Bu sürecin yoğun eleştirileri üzerine komisyonlaşma çalışmalarına gidildi. Bu komisyonlar gençliğimizin ilgi ve ihtiyaçlarını karşılamaya dönük gelişmiş olsa da, mevcut komisyonlara yeteri kadar stratejik değer vermediğimiz için pratikleşmedi.

Amaç, gençlerimizin ilgileri üzerine komisyonlaşma ile gençliğin ihtiyaçlarını karşılamada daha fonksiyonel örgütler oluşturmaktır. Bazılarımız bunun gerçekleşeceğine yeterince inanmazken, kimimiz ya değer vermedi ya da küçük gördü. Bazılarımızın ise kapasitesi yetmedi.

Asıl önemli bir husus da şudur, bu komisyonlaşma çalışmalarının, yeni bir çalışma biçimi olduğu için üzerinde durulmadığında, bu kuşağın karakteri gereği çok hızlı dağılma durumu yaşanıyor. Komisyonlaşma çalışmasının sırrı disiplin ve istikrarla üzerinde durma ile ilgilidir. En önemlisi de güçlü, yere dayalı, iradeli bir çatı örgütünün olmamasıdır. Çalışmalar daha çok kadro arkadaşlara dayanıyordu. Bu da istikrarlı olmayı olumsuz etkilemektedir.

Tüm bu sorunlarımızın aşılması için komisyonlarımızın, ciddi bir

gençlik meclisi yapısına ihtiyacı vardır. Komisyonlaşma çalışması bir ara dönem çalışması olmuştur. Meclis örgütlenmesine doğru giderken komisyonlaşmayı terk etmiyoruz. Bu komisyonların daha çok oturması, işletilmesi gereklidir. Stratejik rol için meclis, çatı örgütü olarak yerele dayalı oluşumdur. Ancak bu sistem oturduğunda, ciddi bir gençlik örgütünden bahsedilebilir. Meclis örgütlenmesi daha çok gençle iş yapmaktır. Meclis örgütlenmesi artık dar değil, semt semt örgütlenerek tabana yayılması gereken bir çalışma biçimidir.

Komisyonların önemi

Komisyonların önemine gelince tüm bunları gerçekleştirmeye çalışırken, gençliğin sadece siyasetle örgütlenemeyeceği gerçeğinden hareketle, örgütsel perspektifimizi daha geniş tutmalıyız. Alanlarda yürütülen çalışmalarımızda gençliğin ihtiyaçlarının giderilmesi esas alınmalı ve komisyonların pratikleşmesi için yoğun çaba gösterilmelidir.

Bunların ışığında, her komisyonumuzun durumuna ilişkin birkaç cümle ile değinmek gerekir. Bir de bu komisyonları pratikleştirme sorununu yaşamaktayız. Örgütlenme komisyonunun daralan perspektifi üzerinde durmak gerekmektedir. Örneğin, tüm komisyonlara örgütlenme komisyonları kadar değer verilmelidir. Özellikle kültür komisyonu bu sistemin, asimilasyon politikalarına karşı gençlerimizi yetkinleştirme ve gençlik tabanının zengin tutmaya çalışmalıdır. Tüm komisyonların kendi içlerindeki hedefleri, her bir komisyonu özgün kılacak kadar misyon ve perspektifini, pratiğini oluşturmalıyız.

Örneğin, genç kadın çalışması geldiğimiz aşamada sıradan yaklaşılmayacak bir çalışmadır. Örgütümüzü büyütmeye açılım alanımız, genç kadın çalışması olmalıdır. Toplumumuzda gizli bir potansiyeli olan genç kadın komisyonu ile gençlik çalışmalarına kadın rengini de katarak, erkek örgütüne haline gelen gençlik örgütünün çehresini değiştirmeliyiz.

Gençliğin spor ve özellikle futbola ilgisi düşünüldüğünde, spor komisyonu gençlik alanını güçlü örgütlemek noktasındaki önemini korumaktadır. Özellikle tüm sistemlerin, gençliğin enerjisini bu alana aktırdığını düşündüğümüzde, alternatif spor anlayışımızı geliştirerek yeni spor takımları oluşturmak ve var olanlarla ilişkilenecek büyük önem taşımaktadır.

Eğitim çalışmaları ile gençlik çalışmaları geniş gençlik kesimlerini yoğun aydınlatma faaliyetidir. Bu örgütün doğrularını, bu komisyon konuşturacaktır.

Dış ilişki çalışması aslında en eksik çalışmamızdır ama aynı zamanda bu alanda en gerekli çalışmamız özelliği taşır. Yoğun gençlik kitleminin bulunmasına rağmen bunun dış ilişki faaliyeti yok gibidir. Bu sistem içinde Dünya gençlik kesimleri ile hiç ilişkimiz olmadığı gibi kendimiz çalıp kendimiz dinleyen bir örgütüz.

İçinden geçtiğimiz bu süreçte yoğun gençlik kesimimizin öğrenci olduğu düşünüldüğünde artık lise, orta okul ve tek tek üniversitelerde örgütlemek bir zorunluluktur ve öğrenci komisyonunun da misyonu budur.

Tüm bu çalışma komisyonlarımızın çalışmasını toparlayacak, vitrini olacak bir kurum çalışmasının olmazsa olmazlığı da ortadadır. Gençliğin tüm ilgi odaklarında kurum çalışmasının örgütlenme yapıldığında güçlü bir gençlik örgütünden de bahsedile-

bilir. Bir komisyon eksik ise bu birazda total bir insanın bastonsuz yürümesine benzer bunun için gençliğin tüm alanları da örgütlenirse ciddi bir gençlik meclisi oluşur.

Yeni dönemde toplumu yeniden ateşleme gibi bir sorumluluğumuz vardır

Çağın getirdiği özellikleri, halkların kazanımlarının yarattığı demokratik olgunlaşma çağında, bu kuşağa sorumluluk yüklemektedir. Bu sorumlulukla da Kürt gençliğinin mücadeleyi zafere götürme gibi sorumluluğu var. Rehber Apo'nun somut tespiti ile "Siyasal anlamda Kürtler hala sömürülmektedir". Her dönemde değişse de, bugün de Kürtler başı sarıklı, cüppeli faşistler tarafından sömürülmektedir. Kültürel anlamda ise hala faşist devletin asimile ve soykırım saldırılarıyla karşı karşıdadırlar. Bunun yanı sıra, ekonomik anlamda ise açlık ve sefaletle yüz yüzedirler. Bu durumu kullanarak, halkımızın onuru ile oynanmaktadır.

Askeri anlamda ise Kürdistan işgal durumdadır, bu halkın en seçkin gençleri, kimyasallarla, her tür silahlarla, vicdanları zorlayan bir yöntemle karşı karşıyadır. Hiçbir Kürt genci bu gerçeği görmezden gelemez. Reber Apo bu gençlik için iyi yarımlar yaratmak amacıyla yaşamını ortaya koydu. Hala 13 metrekarede yoğun tecrit altında tutulan Reber Apo'nun özgürlüğünü yaratacak güç, yine kendisinin "Benim ilk muhatabım gençliktir", dediği bizleriz. Rehber Apo'yu yüreğinin derinliklerinde hissedendenler, onun bizden istediklerini yapmayı mutlaka başaracaklardır.

Gençlik bu değerlerin muhatabıysa, bu saldırılara karşı da örgütlenerek sorumluluklarını yerine getirmelidir.

Değişim Gücünü Gösterebilmek

**Eren
KAYA**

Sistemin elindeki en büyük güvenlik aracı kendi yaşam tarzıdır. Temel felsefesi “boş ver, dünyayı sen mi kurtaracaksın” ilkesidir. İnsanlar mı ölüyor “boş, ver sana ne” demektedir. Açlık mı var “onları sen mi doyuracaksın” diyor. Halkın özgür değil mi ‘sen özgürsün ya daha ne istiyorsun’ havasını estirmektedir. Bir insanın bu yalanlara kanması için bireyci olması gerekir.

Her sistem kendi insanını yaratarak var olmaya, devamlılık kazanmaya çalışır. Bir sistem yaratmak istediği insanın özellikleriyle çelişen bir gelişme içinde olursa o sistem kalıcılışamaz. Sistemler için kalıcılışmak demek kendi insan tipini yaratması demektir. Bir sistemin başarısında ele alınacak bir noktada hedeflediği insanı yaratma düzeyidir. Söz konusu sistemin karakteri ne olursa olsun bu böyle olmak durumundadır. Sistemler kendi insan tipini yaratma başarısını gösterdiklerinde artık bünyesine aldıkları tüm insanların kolektif iradesinin yansıması biçimine bürünerek işlemeye başlarlar. Bu durum ise sistem içinde yaşayan insanların toplum-topluluk tarzında, görülmeyen ama hissedilen, çoğunlukla yazılmamış fakat işleyen kurallar halinde iradeleşmesini beraberinde getirir.

Toplumsal sistemlerin kendi insanını yaratmasının en temel yöntemi toplumsallaşmanın daha ilk gününden bu yana eğitim dediğimiz yöntemle olmuştur, olmaktadır. Eğitim derken de bugün anlaşıldığı biçimiyle sadece okula gitmek anlaşılmamalıdır. Anlamalı bir halk sözünde söylendiği gibi ‘en iyi okul hayatın kendisidir.’ Asıl insanı eğiten okul değil hayattır. Çünkü okul hayatta kısa bir dönemdir. Şu da denebilir hayat okulunda sadece okul dediğimiz okul yoktur. Okullar vardır. Bilindiği gibi insanın öğrenme süreci daha ana karnındayken başlayan bir süreç olarak işler ve ölüme kadar devam eder. Yani hayat içinde zaman ve mekana göre ortaya çıkacak ihtiyaçlara cevap olacak öğrenme süreçleri vardır. Tüm bu öğrenme süreçlerinde kişinin

kendinden taraf kattıkları olsa da büyük oranda öğreten çevredir, toplumdur. İşte sistemlerin kendi insanını yaratma çabası devreye girince bu iş belli bir amaç ve plan dahilinde yürütülmeye başlanır.

**İnsan için en zor iş toplumu
değiştirme gücünü kendinde
yaratabilmesidir**

Sanıldığı gibi toplumsal sistemlerde tek tek insanların yaşamın özelliklerde temel kural ve kaidelerini belirlemeleri kolay bir iş değildir. Toplum içinde belirleyici olan insanlar genelde önderler ve önderlerin peşi sıra gidebilenlerdir. Yine aydınlar sanatçılar gibi kişiliklerde toplumsal değişimde önemli roller oynarlar. Toplum içinde etkili bir düzeyde belirleyici olmak da her yerde ve zamanda öyle genel geçer önderliklerle kişiliklerle olacak bir şey değildir. İnsan için en zor iş toplumu değiştirme gücünü kendin de yaratabilmesidir.

İnsan sürekli değişen bir varlıktır. Fakat her değişim bildiğimiz manada bir değişim olmaz. Değişimin kendisi de insanın düzeyine göre değişken bir husustur. Gücü olmayanlar için kendilerini basit bir fiziki değişikliğe uğratarak toplum içinde baskıları göze alarak yaşamak yeterli olabilir. Mekan değiştirmek değişimden sayılabilir. Üretim alanını veya aracını değiştirirken de kendini değişmiş sayabilir insan. Ama duygu ve düşüncede değişerek anlam dünyasında değişimi yaşamak halk tabiriyle “her baba yiğidin harcı değildir.” Gerçek manada değişmek insanın içinde yaşadığı toplumu ile olan ilişki ve

çelişkisinden dolayı zordur. Çünkü bu biçimdeki değişim için toplumsal ilişkileri yeniden tanımak ve anlamak bundan hareketle de yeni ilişkiler geliştirmek gerektirir. Bir diğer husus bu düzeydeki değişim direkt olarak sistemle -bu bir ailede olabilir- karşı karşıya gelmek anlamına geldiğinden toplumsal baskıyla karşılaşmaktan kurtulamaz.

Genç olmak toplumsallık açısından ürün vermeye başlayan bir meyve ağacı olmaya benzer

Toplumsal değişim konusunda en fazla toplum ile karşı karşıya gelenler gençlerdir. Önderler, aydın ve sanatçılar belli bir bilgi ve birikim sonucunda toplumu değiştirme işine koyulmak istediklerinden dolayı toplumsal değişim de durumları biraz daha farklıdır. Fakat genç insan toplumsal değişimde daha değişik bir özellik ile işe koyulur. Genç bir insanda bulunan özellikler ona doğal olarak hem önder, hem aydın, hem sanatçı rolü verir.

Genç bir insanın toplumsal değişimde görev alması için ille de bilgi ve birikimli olması gerekmez. Genç olmak toplumsallık açısından ürün vermeye başlayan bir meyve ağacı olmaya benzer. O adeta çiçek açmış bir meyve ağacıdır. Eğer aşı olmuş ise yani bilgi ve birikim de verilmiş ise sonuç mutlaka istenen düzeye yakın ürün verme ile sonuçlanır. Burada şunu bilmek gerekir ki sürekli arayış içinde olmak anlamına gelen gençliğin bu arayışı kesin kes iyi olmaya bilir.

Çünkü toplumun muazzam baskısı ve kişiye verdiği eğitimin gösterdiği yol arayışın hangi yönde olacağını belirler. Bunun için genç olmak kendi

başına ilerci olmak anlamına gelmez. Gençliğin toplumsal değişimde oynadığı rolün niteliği, onun hangi sisteme doğru yürüdüğü ile bağlantılıdır. Hep söylenen gençlik içinde yaşadığı toplumu ve onun değerlerini kabul etmez tezi kısmen doğru olsa da sistemlerin değişik versiyonları genç insanı kandırabilir.

Yenilik kimsenin yaşayamadığını yaşamaktır

Örneğin Kürt gençlerinin bir kısmı Avrupa yaşamını Kürt toplumsal yaşamına göre daha ilerici bulabilir. Oysaki toplumumuzda kimi feodal dini değer yargıları, yine kapitalist yaşam kalıplarının yerine Avrupa versiyonlarını seçmek ilercilik olmaz. Nihayetinde aynı yaşam tarzının Kürt biçimi yerine Avrupalı biçimi seçmiş oluyorsun. Aynı şeye Kürtçe değil İngilizce veya Almanca isim koymuş oluyorsun. Toplumların kültürel değer yargılarına göre bir sitemin aynı yaşam kalıpları değişik stiller ve değişik renk tonlarında şekillenir. Bu sivil ve tonajlar ara-

sında seçim yapmak yeniyi, daha ilerde olanı seçmek anlamına gelmez. Bilgisiz yada basit düşünenler için bu yenilik olabilir. Ülkede veya ailede içki içemezken orada bir bar gidebilmek kendisinde bir tatminliğe yol açabilir. Feodal değerlerin baskısından dolayı kendi kız-erkek arkadaşını seçmek ona çok yeni bir şeymiş gibi gelebilir. Benzer örnekler çoğaltılabilir.

Yukarıda verilen örnekler ve onlara benzer yeni sosyal ilişkiler bir Kürt genci için kendini tanımlamada ilk karşılaştığı şeyler olabilir. Hatta annesi, babasının yaşamadığı, yaşayamadığı bir durum ise bu aile içi ilişkilerde ona kendine bir güven duymasına dahi yol açabilir. Bu tür yeni sosyal ilişkiler buna yeni adım attan kişilikler için bir anlam da ifade edebilir. Fakat toplumsal değişimde yeni bir sosyal ilişki demek bu değildir. Çünkü bu ve benzeri toplumsal ilişkileri bazıları yüzlerce yıldır kendi kültürel değerlerine göre zaten yaşamaktadırlar. Bu yenilik değil daha çok birilerine benzeşmektir. Yenilik kimsenin yaşayama-

dığını yaşamaktır. Kimsenin yapmadığını yapmaktır. Bunu yaparken de toplumda yeni ilişkilerin yaratılmasının yolunu açmaktır. Bunu şunun için belirtme gereği duyduk. Günümüzde her şey nerdeyse tam bir ucubelik halini almış. Saçını sağa tara değiş! Falanca marka elbise giy değiş! Cocala iç yaşı! falanca marka araba kullan farklı ol!... falanca makamda yapılan müziği dinle kimliğini ortaya koy!... -Nasıl oluyorsa?- Tüm bu örneklerde ki gibi değiştini sananlar toplumda hatta ailelerinde hangi yeni sosyal ilişkiyi geliştiriyordu acaba?

Sistemin elindeki en büyük güvenlik aracı kendi yaşam tarzıdır

Tekrar yazımızın başına dönerek, sistemlerin kendi insanlarını yapma, onları kendi içine alma uğraşlarına dönersek ve bu yaklaşımla günümüz sistemi kapitalizmi ele alırsak, insanların kapitalist sistem içinde nasıl yapıldıklarına bakmamız konumuzu daha anlaşılır kılacaktır. Bilindiği gibi kapitalizm için gereken temel insan özelliği, bireylerin toplumdan koparak sistemin kurallarına göre mülkleşmeleri ve sadece bir işçi gibi üretip marketlerde alışveriş yapan tüketicilere dönüşmesidir. Tarihin en büyük adaletsiz sistemi olan kapitalizm başta kendi sistemini devam ettirmek için tedbir almaktadır.

Çünkü sistem önce kendisine karşı herhangi bir alternatif çıkışın olmaması için güvenlik sağlamak zorundadır. Sistemin elindeki en büyük güvenlik aracı kendi yaşam tarzıdır. Temel felsefesi "boş ver, dünyayı sen mi kurtaracaksın" ilkesidir. İnsanlar mı ölüyor "boş, ver sana ne" demek-

tedir. Açlık mı var "onları sen mi doyuracaksın" diyor. Halkın özgür değil mi 'sen özgürsün ya daha ne istiyorsun' havasını estirmektedir. Bir insanın bu yalanlara kanması için bireyci olması gerekir. Çünkü bir insan bireyci olmadan çevresine karşı duyarsızlaşamaz.

Örgütlenmek ve disiplinli yaşayabilmek için sorumluluk almak gerekir

Bir kişinin diğer insanların ve kendi toplumunun yaşadığı acılara kayıtsız kalması için bireyci olması gereklidir. Bireyci insan egemen ise kendi zenginliği için her türlü kötülüğü yapmaktan kaçınmaz. Örneğin Avrupa sisteminin sahipleri gibi, Avrupa sisteminde hayvanların korunması için yasalar çıkarılır fakat halkların özgürlük davalarına düşman olur. Sokağa tükürmeyi yasaklar fiziki ve kültürel katliam yapan devletlerle ortak olur kendi çıkarları için katliamcılara ses çıkarmaz. Bireyci insan ezilen dipteki bir kişi ise en basit bir imkan ile tatmin olur. Evi olmaz kendine bir ev bulur mutlu olur. Çalışacak iş bulur rahatlar.

Bireycilik insanda örgütsüzlüğe yol açar. Zaten bireycilik belirtildiği gibi insanı toplumundan kopartır. Toplumdan kopmak demek örgütsüz ve dağınık yaşamak demektir. Örgütlenmek ve disiplinli yaşamak ise sorumluluk almak demektir. Sorumluluk duymak için insanın duyarlı olması gerekir. Duyarlılık düşünmeyi ve sorgulamayı kişinin kendine soru sormasını gerektirir. Kendine soru sormak içinde insanın bir takım şeylerden rahatsızlık duyması arayış içinde olması gerekir. Arayış içinde olmak kişinin içinde bulunduğu toplumla çelişki içinde yaşaması demek-

tir. Kişi içinde yaşadığı yaşamdan rahatsızlık duymuyorsa ne diye kendine soru sorsun ki!

Kapitalizm insan arayışlarını bitiren bir sistemdir

Bir biriyle ilişki içindeki bu durumlardan hareketle bugünün sistemine baktığımızda çok rahatlıkla görüleceği gibi günümüz sistemi; insanın kendine soru sormadan duyarsızlık içinde kendi halinden memnun, sorumsuzluk içinde örgütsüz yaşaması için elinden ne geliyorsa onu yapmaktadır. Kapitalizm insan arayışlarını bitiren bir sistemdir. Bunun için sistemin icat ettiği öylesine yol ve yöntemleri vardır ki onları saymakla bitmez. Sistemin insanı düzeyine gelmiş her kişi için temel hedef zengin olmaktır.

Zengin olmak ne kadar paraya mülke sahip olunduğuyla ölçülür. Paraların hepsi bankalarda el altında bulunur. Paraya ulaşmak için üzerinde yürünen yolun hepsi sistem tarafından mayınlanmıştır. Adepta atılan her adım insanda insani bir özelliğin kopartılmasına yol açmaktadır. Kimileri hızlı yürümek ve hedefe erken ulaşmak ister.

Uyuşturucuya, fuhuşa bulaşır. Genelde hapse düşerler ve erken 'ölürler'. Kimileri de 'sakat' kalır. Bu yolda yürümenin kolay olmadığı anlayanlar kadere sığınır. Kimileri inadına yürür fakat insanlıklarından fazla bir şey kalmaz. Tüm bunları ayarlayan sistemin kendisi olduğu için toplumsal değişim olarak insanların önüne koyduğu ve herkesi sakat bırakan bu mayınlı yolun yürüyüşünü değişim olarak insanlara sunar. Yani kapitalizmde değişim demek zengin olmak demektir. Bu sistem içinde

yoksulluktan zenginliğe veya zenginlikten yoksulluğa kaymak en temel değişimdir. Bilindiği gibi her insanın nerdeyse tek hayali zenginlik üzerine kuruludur. Toplumda bu sistem çarkı öncelikle gençleri öğütmek ister. Çünkü genç insan değişimi sistemin öngördüğü biçimde onun zenginlik kavramıyla ele almaz ise onun için büyük tehlike yaratır.

Sistem yeni diye insana sunacak bir şey bulamamaktadır

Bu muhtemel durum karşısında tuzağı hazırdır. Zengin olmak istiyorsan değişik arayışların olmayacak dedirten bir çok yol ve yöntemi vardır. Buna kolay kolay gelemeyenler içinde şehir sokaklarında kurulmuş kapanları vardır. Sistemin yarattığı idol tipler, sanat, spor ve hayvanlık derecesine çıkartılmış cinsellik güdüsü etrafında kurduğu ilişki ağları gibi bir çok tuzak hazırda bekletilmektedir.

İşin en ilginç yanı tuzaklardan kurulmuş bu yaşam ağlarının en güzel ve özgür yaşam diye sunulması ve insanların bunu kabul etmesidir. Toplumun ezici bir kısmı bu insanlık dışı yaşamı sorgulamadığı için kabul etmektedir. Çünkü sistem kendi insanını yaratma mücadelesinde insanlara epeyce bir yol kat ettirmiştir.

Artık kapitalist sistemin kendisi bir sorunlar yumağı olduğu için onun içinde değişim diye bir şeyin olmayacağı anlaşılmıştır. Yani kapitalistler daha değişik bir kapitalist versiyon yaratamayacak noktaya gelmişlerdir. Sistem yeni diye insana sunacak bir şey bulamamaktadır. Bunun için kapitalist modernite içinde arayışlar bitmiştir. Ucube davranış ve yaşam ilişkilerinin de-

ğişim diye ortaya sunulmasının temel nedeni budur. Kapitalist sistem bunu derinden hissettiği için son yıllarda yaptığı tek şey değişimi kendi sistemi içinde bile durdurmak olmuştur.

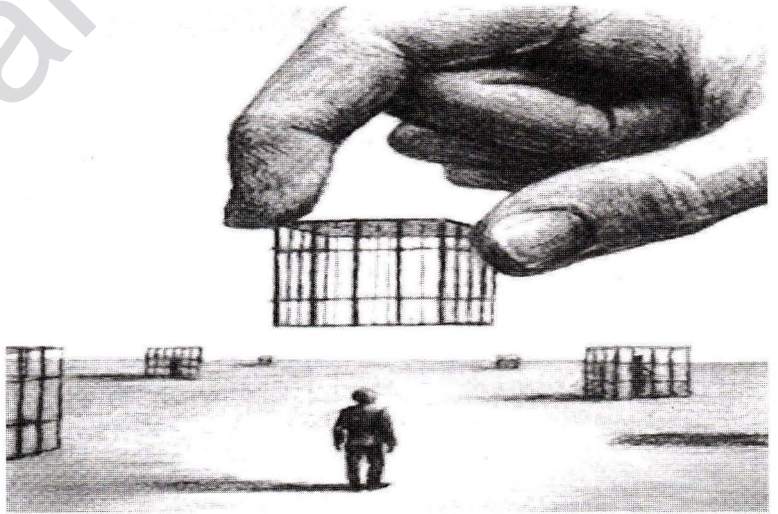
Sistemin temel uğraşı gerçek toplumsal değişimi yaratacak arayışları engellemektir

Toplumsal değişime köklü değişimi dayatan önder ve kişilikleri yok etmek istemektedir. Çok ciddi sorunlar yaşayan sistemlerin içinden kendilerine tehlike yaratacak sosyal ve siyasal çıkışların olmaması için onları denetime almak istemektedir.

Her zaman ve her yerde toplumsal değişim dinamiğinin en temel gücü olan gençler de sistemin büyük müdahalesi altındadırlar. Toplumsal buhranın yarattığı çelişkilerin derinliğinden kaynaklı acılara tepkileri yanında bilimsel teknik gelişmenin yarattığı imkanları kullanmaya daha müsait olan kadın sistemin en fazla kontrole almak istediği kesimdir. Kısacası günümüz sistemi toplumsal değişimi ve onun öncülerini kontrolüne almak isteyen bir sisteme dönüşmüştür. Ya

toplumsal değişimi engellemektedir yada kendi çürümüşlüğü ile ömür uzatmak için ayak oyunları oynamaktadır. Değişimi temel bir insan özelliği olarak kabul edeceksek ki öyledir sistem en temel insan özelliği önünde tümüyle engeldir. Kapitalist sisteme toplumsal değişimi durdurmak isteyen bir sistem dememiz için sistemin bizzat kendisi birçok gerici özelliğini elimize vermektedir.

Toplumsal realite ne olursa olsun toplumsal değişim içinde her zaman hareketli ve öncü olanlar gençler olduğu için bu sistem en çok gençlere karşı ve onların gençliklerini yaşaması için yaşam adı altında tuzak kuran bir sistemdir. Bunun için genç insan genç olmasının bir gereği olarak sistemin altına mayın yerleştirdiği "asfaltlı yolda" değil güvenli "toprak patikalarda" yürümeye karar vermektedir. Kürdistan'da değişen ve değiştiren gençlik topraklı patikalarda yürüyerek ilerlemekte ve ispatladıkları gibi de gerçekten toplumların ve toplumumuzun değiştiren gücü olmaktadır. Çünkü değişmek başkalarını da değiştirebilmektir.. Hem de toprak patikalarda yürüyerek...

La Sale Guerre S'intensifie Contre Les Kurdes

**Ahmet
DERE**

Selon les déclarations de ses avocats, en date 15 Octobre, le Leader du Peuple Kurde, Abdullah Öcalan, a été, dans sa cellule, agressé physiquement par ses tortionnaires turcs ; l'annonce de cet incident gravissime a suscité une forte réaction chez les Kurdes et, à l'heure où j'écris cet article nul ne peut en prévoir les conséquences dans les jours et les semaines à venir : tous les Kurdes ressentent cette agression contre Abdullah Öcalan comme une attaque contre leurs intérêts.

Depuis le début du mois d'Octobre la sale guerre s'intensifie de plus en plus contre le peuple kurde ; cette guerre va, dit-on, s'intensifier et s'étendre au-delà des frontières officielles de la Turquie ; les forces armées turques, qui ciblent principalement le Kurdistan Sud, veulent détruire tout les acquis kurdes de cette région.

Le 8 Octobre dernier, le Parlement turc a renouvelé l'autorisation donnant au gouvernement le droit d'engager l'armée dans des opérations transfrontalières, ce qui veut que le gouvernement est prêt de donner l'ordre à ses forces armées d'entrer au Kurdistan Sud. Ce vote est intervenu 5 jours après une importante opération militaire de la guérilla kurde contre une base de l'armée turque, à la frontière du Kurdistan Sud, dans la région de Hakkari ; selon les informations officielles turques, 18 militaires ont trouvé la mort et une vingtaine d'autres

ont été blessés, et 23 militants kurdes auraient été tués ; mais selon les sources kurdes, 62 militaires turcs ont été tués et une trentaine ont été blessés, les kurdes, quant à eux, déplorant 9 tués dans leurs rangs ; 3 jours plus tard, le 8 Octobre, une autre opération militaire dirigée contre un car de police à Amed faisait au moins 5 morts et plusieurs blessés.

Pour moi il n'est pas très important de connaître le bilan publié par les sources turques, l'Etat turc, pour cacher ses pertes, manipulant toujours l'opinion publique via les medias ; l'importance, pour nous, c'est, malheureusement, de constater qu'une sale guerre est menée contre notre peuple et qu'elle conduit tous les peuples en Turquie vers une vie de misère.

La guerre, c'est d'abord des vies humaines détruites, qu'elles soient celles de militants ou de combattants, qu'elles soient celles de jeunes Kurdes ou de jeunes Turcs ; Il est du devoir des intellectuels, turcs, kurdes et européens, de rechercher les moyens de mettre fin à ce conflit : le moment est venu de réfléchir sur ce point, je le pense profondément.

Les Kurdes ont déjà déclarés, à plusieurs reprises, qu'ils sont hostiles à la guerre et qu'ils sont toujours prêts au dialogue avec les vrais interlocuteurs dans le but de mettre fin à ce conflit ; c'est une attitude constante qu'il est nécessaire de le rappeler aux milieux

démocratiques qui, s'ils veulent vraiment que cesse ce conflit, doivent réagir sans perdre le temps.

Depuis plusieurs années, nous, hommes et femmes politiques, journalistes et représentants des organisations kurdes, travaillons en faveur d'un processus de réconciliation entre les Kurdes et les autorités turques. A travers nos activités auprès des institutions européennes, notamment le Parlement Européen et le Conseil de l'Europe, nous luttons pour les décider à convaincre les parties concernées à commencer un processus de dialogue. Mais je dois dire que tous les efforts en

faveur d'un processus de paix ont été empêchés et sont toujours empêchés, notamment par les institutions turques en Europe qui sont les premières à entraver nos efforts et à criminaliser nos organisations kurdes dont les activités sont purement en faveur d'un tel processus.

L'attaque de la guérilla contre la base militaires, celle du 03 Octobre, et celle du 8 Octobre à Amed ont encore montré que la question kurde, surtout en Turquie, ne peut et ne pourra pas être résolue par la voie de la force. L'armée turque ne peut pas forcer les Kurdes à se mettre à

genoux ; en s'enfonçant dans la guerre, elle prend la responsabilité de multiplier le nombre des victimes, et les victimes sont, hélas, les peuples kurde et turc ; le processus de paix est, donc, absolument nécessaire.

Je crois le temps est arrivé pour réagir d'une façon plus concrète. Avant tout, il faut que l'Union européenne adopte une feuille de route. Il y a des institutions kurdes, comme le Congrès National du Kurdistan, la Confédération des Associations Kurdes en Europe et autres qui se déclarent toujours prêtes à une collaboration. Il suffit que l'UE se déclare prête pour dialoguer avec les Kurdes. Je peux assurer que ces organisations kurdes feront montre de responsabilité et qu'un résultat concret sera au bout du chemin.

De temps en temps, je me pose des questions en disant ; pourquoi les milieux démocratiques européens n'entendent-ils pas la voix des Kurdes ? Pourquoi les Kurdes qui sont pour un processus de dialogue et de paix sont-ils toujours et partout rejetés, leurs activités empêchées ? Je sais qu'au Parlement Européen il y a des députés qui se disent prêts à travailler dans ce sens, mais malheureusement, ils ne prennent pas d'initiative plus concrète.

Il faut réagir le plus vite que possible. Si non, cette guerre peut s'étendre aux autres régions de la Turquie et opposer de façon fratricide les populations civiles, kurde et turque.

Ein Neues Jugendzentrum

**Medya
ALMAN**

im Gebiet Qandil, ein Gebirgszug in Südkurdistan, gibt es viele kleine Dörfer. Die Bewohner leben hier zu meist von Viehzucht, Frucht – und Gemüseanbau. Es sind kleine Dörfer, deren Bewohner im Sommer die Gegend bevölkern und im Winter zumeist in die nahe gelegenen Städte abwandern. Nur wenige bleiben den Winter über in ihren Dörfern, denn im Tiefschnee ist ein Vorwärtskommen nur schwer möglich. Die Wasserleitungen frieren ein und das tägliche Leben ist mit vielen Schwierigkeiten gespickt.

In diesen wunderschönen Dörfern gibt es zum Teil keine Schulen, keinen Strom, keinen Arzt und trotz alledem kommen die Menschen jedes Jahr zur Sommerzeit wieder.

Einige von ihnen bringen sich Generatoren mit, andere tun sich zusammen und bauen eine Barrage um den Bedarf an Elektrizität zu decken. Sie brauchen hier nicht viel Strom, denn sie sind es gewohnt, nicht viel Technik zu benutzen, jedoch in jedem Jahr mit dem Einzug neuer Technik, wie Ventilator, Kühlschrank und Fernseher, steigt der Bedarf an Elektrizität. (Oft trifft man auf Häuser, die abends mit Petroleumlampen beleuchtet sind. Da fällt mir immer die Geschichte von

Aladin und die Wunderlampe ein.)

Schlimmer ist die Sache mit der medizinischen Versorgung. Nur einmal wöchentlich kommt ein Krankenpfleger oder medizinisch-technischer Assistent ins Dorf, um dort für ein paar Stunden die Kranken zu untersuchen. Es gibt keine Impfungen und in vielen Dörfern auch niemanden, der eine Injektion verabreichen könnte, der etwa einen Verband machen könnte. Sehr oft versucht die Bevölkerung sich mit herkömmlichen, als hilfreich bekannte Mittel aus der Natur zur Genesung zu verhelfen. So kommt es auch vor, dass jemand Tomatenmark, Saureampfer oder gar Zahnpasta auf eine Brandwunde schmiert, weil er gehört hat, dass das heilsam sei.

Das Wissen um die Gesundheit ist sehr bedürftig und deshalb machen sich viele lustig, wenn dann doch mal ein Arzt kommt und ihnen erklärt, was für die Gesundheit gut ist und was nicht. Seit mehreren Jahren gibt es mehrere Krankenhäuser der KCK im Gebiet und wenn es sich um schwere Krankenfälle handelt, bringt die Bevölkerung ihre Kranken dorthin. Ein Krankenhaus ist jeden Donnerstag und Freitag für die Bevölkerung geöffnet. Im Frühling ist die Ärztin der KCK in alle Dörfer gegangen, um die Bevölkerung zu untersuchen.

Weiterhin sind die Kinder aller im Gebiet befindlichen Schulen seitens dieser Ärztin untersucht und im Bedarf behandelt worden. Um den Wissensstand im Bereich Gesundheit und soziales Leben zu heben, gibt sie Seminare zu den Themen Schwangerschaft und Geburt, Gründung einer Fa-

milie und Familienplanung, Hygiene, Pubertät, Erziehung, Ernährung sowie Mütterliche Hilfe zur körperlichen und geistigen Entwicklung des Kindes. Da diese Seminare in jedem Dorf gegeben werden, schreitet der Themenverlauf nur langsam voran.

Jedoch werden diese Seminare seitens der Frauen mit Interesse verfolgt, sie äußern den Wunsch, die Ärztin würde öfter kommen...

Es ist der 28.06.2008. Genau in dieser Atmosphäre wird seitens der Jugend der PÇDK (Partei der demokratischen Lösung Kurdistans) ein Jugendzentrum eröffnet. Hier wird für eine Bücherei Bücher gesammelt, es gibt die Möglichkeit Tischtennis und Volleyball zu spielen. Zum Weiteren wird hier ein Folklore - Kurs angeboten. Das ist natürlich etwas ganz neues für das Leben der Jugend, die sich doch in dieser trostlosen Umgebung sehr langweilt. In der Zu-

kunft werden Volleyball Turniere zwischen den verschiedenen Jugendzentren veranstaltet. Auch ist ein Kultur und Sportfestival zu dem auch die Jugend aus den Umliegenden Kreisstädten geladen wird, geplant. Der Jugend wird später auch ein Computerkurs angeboten werden.

Weiterhin geht es darum, die Jugend mit Menschenrechten, demokratischer Kultur und Zukunftsperspektiven vertraut zu machen. Die Jugend soll

für das Leben und das Lösen von gesellschaftlichen Problemen aktiviert werden.

Die Eröffnung des neuen Jugendzentrums findet mit einer kleinen Feier, seitens der Jugend unter freiem Himmel organisiert, statt. Musikalische Vorträge, ein satirisches Gedicht und Tänze erfreute die Bevölkerung, die zunächst mit Abstand weilte. Die Jugend eines anderen Gebietes, deren Zentrum vor einem Monat eröffnet wurde, hatte ein kleines Geschenk und für das neue Jugendzentrum mitgebracht. Während der Veranstaltung taut das Eis auf und zum Schluss schäumte die Jugend regelrecht über. Sie tanzten so begeistert, dass uns der Staub um die Ohren flog. Es war ein schöner Tag, der Tanz unter der heißen Sonne macht mich sehr müde und in der darauf folgenden Nacht habe ich wie ein Stein geschlafen.

Topyeküne Hazır Olun!

**Rodan
ZAP**

Türk ve Kürt halkından gerçekleri saklamak için bütün hünerlerini sınırsızca ve ahlaksızca ortaya koyan bu rejim, o kadar zor duruma düşüp o kadar sıkıştı ki hincını, ellerinde bulundukları yaşam güneşimize haince uzatarak çıkarmak istiyor.

Güçsüzlüğünü ve acizliğini gizlemek için kurduğu psikolojik kriz merkezi de artık zorlanıyor. O kadar zorlanıyor ki içine düştikleri çaresiz durumu bile gizleyemeyecek kadar zavallılaştı. Güçlü olup olmadığını özgür bir tutsak üzerinde intikam ile karşı karşıya kalma pahasına deniyor.

Er meydanında onlarca yenilgi aldıktan sonra, vatan topraklarını satarak bazı te-neke uçaklara umudunu bağlayıp hüsrana uğradıktan sonra başka ne yapabiliirdi ki? Bir yerleri tahrik etmek gerekiyordu tabii. Milyonların beyni ve yüreği olan, bir insandan daha yüce değer biçilen bu özgür tutsağa ölümden önce yapılabilecek en son yöntemdir bu.

Her şeyin bir yöntemi ve sırası olduğu gibi tutsakları teslim almanın da yöntemleri ve sırası vardır. Sorgu, hakaret, işken-ce ve sonunda ölüm. Sorgu ve hakareti, Önderliğimiz şahsında hepimiz gördük. Bu adaletsiz ve haksız sorguyu, insani değerlerimizi hiçe sayan hakaretleri hepimiz yaşadık. Nerede olursak olalım bunu kabul etmediğimizi her an gösterdik. Sokaklarda haykırdık, gazetelere yazdık, propagandalarımızı yaptık, siyasetimizi yaptık, kültürümü koruduk ve silahlarımızı çalıştırdık. Her açıdan bu zihniyete karşı püskürdük, tepki gösterdik.

Artık işin sonuna geldiğini hissediyoy-

ruz. Türkiye halkı ve toprağıyla hiçbir ilgili ve alakası olmayan bu elit kesime yeterince müsamaha gösterildiğini düşünüyoruz. Halkların eşit ve barışçıl bir şekilde demokratik ortamda karşılıklı kültürel ve insani değerlerine saygılı bir şekilde yaşamaları için yapılan bütün mücadele eksenli, kontrollü bir savaş ve demokratik bir siyaset çerçevesinde sürdü. Karşılıklı yapılan bütün operasyon, eylem ve çatışmalar bir düzeyde devam etti. Her iki taraftan da komutanlar düzeyinde kayıplar yaşandı.

Ama bütün bu dönemin bittiğine dair verilen mesaj için düğmeye basıldığını farz ediyoruz ve diyoruz ki, o düğmeye bastığın parmağın ve beynin parçalanmadan tekrardan düşün! Yaptığına sonradan pişman olmamak, tarih kitaplarına kendisinin ve koruduğu kesimin katledilmesine neden oldu ibaresiyle geçmemek için henüz erkendir demek en doğrusudur.

Önderimizin, bu savaş olmazsa işsiz ve parasız kalacakları için savaşı durdurma gibi bir düşünceleri olmayanlara yıllardır barış elini uzattığımızı unutmadık. Onlar gibi savaşı cinayet boyutuna götürmemek için her zaman uyanık olduk. Şimdi yeni sürece yoğunlaşıyoruz. Özgür ve ölümsüz militanlar olarak bütün olağanüstü koşullara hazırız. Halk olarak da kaybedeceğimiz ne var ki? Aç, susuz, yoksul, huzursuz ve ahlaksız bir yaşamı kaybetmek için mi korkacağız? Önder Apo'nun militanları olarak, O'ndan mücadele yöntemlerini öğrendik. Son derece demokratik ve kontrollü, insani boyuttan çıkmamak için titiz ve sabırlı olmayı öğrendik. İnisiyatif verilmesine rağ-

Önderimizin, bu savaş olmazsa işsiz ve parasız kalacakları için savaşı durdurma gibi bir düşünceleri olmayanlara yıllardır barış elini uzattığımızı unutmadık. Onlar gibi savaşı cinayet boyutuna götürmemek için her zaman uyanık olduk. Şimdi ise yeni sürece yoğunlaşıyoruz.

men sabrımızı koruduk ama çok açık ki artık bu sabır taşmıştır. Çünkü yapılan saldırı en üst düzeydedir.

Önderliğimizin en doğal insanı hakkı olan yaşama hakkına her defasında kasdederek Kürt onuruyla oynayanlar hesaplarını iyi yapsınlar. İhtiyaç kısıtlama, Kürtçe konuşma yasağı, zehirleme ve en son işkenceye kadar varan bu yönelime sessiz kalanlar da, bu dünyanın en şeref-siz insanları arasındadır.

Savaşın kurallarını çiğneyerek gösterilen bu saldırı kesinlikle ve kesinlikle cevapsız kalmayacaktır. Fedai ordu, komutanlarının düğmeye basmasını bekliyor. **Her şey özgürlüğe ve onun güneşine feda olsun.**

Bu Öfke Herkesi Yakar!

**Rubar
ANDOK**

Binlerce fedai Apocu militan mahşer gününü yaratmak için beklemekte. Bu gürleşecek ateşte, herkes yanar!

Öfkemiz çok büyük. Kürt Halk Önderimiz Rêber Apo'ya karşı ahlak-sızlığın sınırlarını aşan sözlü hakaret ve fiziki müdahale, gerillanın mevcut öfkesini doruğa çıkarmıştır.

Öfkemiz bir namlunun ucundaki barutun açığa çıkardığı itmeden kat be kat büyüktür!

Öfkemiz bir roketatârın yol alışıyla havayı yarmasından çıkardığı sestten daha büyüktür!

Öfkemiz Bezelê ve Oramar'ın duvarlarını yıkan ve tepeleri düşüren güçten daha büyüktür!

Öfkemiz helikopterleri kırma uğratan ve generallerin ve satılık gazetecilerin kimyalarını bozan enerjiden kat be kat yüksektir!

Herkes ve en başta Türk Genelkurmayı ve AKP hükümeti çok iyi bilmektedirler ki, Önderliğimize karşı herhangi bir olumsuz tavır ve davranış savaş ve barış

gerekçemizdir. Ama inkar ve imha zihniyeti, Kürde yaşam şansı tanımadı ve yok etmekten başka bir çözüm geliştirmedir. Buna karşın özellikle iki yıldır da kısmi de olsa meşru savunma savaşı sürdürüldü. Bezelê, Oramar ve Zap direnişlerinden ders çıkarması gereken faşist Türk egemen sistemi, çok çok ileri giderek Türk-Kürt kardeşliğini, İmralı'daki son uygulamalarla adeta dinamitlediler ve yüz yıllar boyunca telafisi olmayacak bir tarihi kalleslik içerisine girdiler. Bu şekil halkların birlikte yaşamasının imkanlarını dinamitlediler.

Bunun sorumlusu genelkurmay ve AKP hükümetidir. Halkımız bunu iyi bilir ki, gerilla bu sorumlulardan en üst düzeyde hesap soracaktır.

Türk ordusunun yeni genelkurmayı Yahudilikten dönme İlker Başbuğ ve AKP hükümeti, yıllardır ateşle oynadılar ve bugün de bütün tahammülleri aşan bir şe-

kilde, olan ateşe adeta TNT ve C-4 katarak alevi gürleştirdiler.

Bu ateşin gürleşmesi sonucunda neyin olacağını, mevcut yönetim çok iyi bilmektedir.

Savaşın gelişmemesi ve kanın dökülmemesi için Önder Apo ne gerekiyorsa dokuz yıldır, büyük bir direniş sergileyerek ve sorumlu davranarak yaptı. Peki, sonuç ne oldu?

Operasyonlar hiç durmadı, hava saldırıları ve çatışmalar hiç kesilmedi. Bu süreçte buna karşın gerilla, gücünün çok az bir kısmını kullandı. Bu oran bile "kimyaları" bozmaya yetti.

Herkes aklını başına alsın, ne yaptıklarının farkında olsunlar. Rêber Apo Kürt halkının ve gerillanın yaşam gerekçesidir. Yaşam gerekçemize en ufak bir yaklaşım, yaşamınızı söndürmek anlamına geliyor.

Herkes aklını başına alsın, binlerce fedai Apocu militan mahşer gününü yaratmak için beklemekte. Bu gürleşecek ateşte, herkes yanar.

En başta Tayyip Erdoğan ve tüm sülalesi yanacaktır. Bu savaş kızış-

tıran profesörler, stratejistler ve yazarlar, bu ateş sizi de yakacak.

İlkel milliyetçi Kürtler, korucular, HAK-PAR vb. oluşumlar, bu ateş sizi de yakacak. Kürdistan'da AKP adına çalışma yürüten, bu malum oluşumun il başkanları, ilçe başkanları, yöneticileri ve kendilerini dini simgelerle örten fahişe ve puşt çalışanları, bu ateş sizi de yakacak.

Sayıları 70'den fazla olan ve TBMM'de Kürt olduklarını iddia eden AKP milletvekilleri, bu ateş sizi ve tüm sülalenizi yakacak.

Bu kesimler iyi bilmelidir ki, henüz harekete geçirilmemiş ve gerilla mücadelemizin en yoğunlaşmış fedai örgütlenmesi olan Ölümsüzler Taburunun tek görevi Önder Apo'yu korumaktır. Önderliğimize hakaret ve fiziki yönelimin en baştaki sorumluları en başta Başbakan Erdoğan ve Deniz Baykal olmak üzere sorumlu tüm kişilerin kendi yaşamlarına ve ailelerinin yaşamlarına mal olacağını iyi bilmelidirler. Hiç kimsenin yaşam güvencesinin kalmadığı bir süreci başlattınız.

Kürt gençleri en başta bu kahpe ve alçak düşmandan hesap sormak için, en kısa zamanda gerilla saflarında yerini almalıdır. Gelemeyenler kendi örgütlemelerini kurarak, tüm devlet kurumlarını ve şahsiyetlerini, AKP ve MHP'nin oluşum ve şahsiyetlerini hedef almalıdırlar. Avrupa'daki halkımızın, savaşın bir tarafı olan Avrupa devletlerinde şiddeti de içeren eylemler içine girerek, tüm elçilikler, TV'ler, faşist Türk dernek ve oluşumlarını hedef alması gerekir. Amed, adına yaraşır bir şekilde tepkisini gösterdi. Amed'deki "Apocî" gençlerin kesintisiz bir şekilde AKP ve MHP benzeri oluşumları hedef alması gerekir. Bu kesimlere Kürdistan'da yaşam hakkı tanınamalıdır.

Ama, ama...! Yaptırım gücü olan, ama etkileyen eylemler olmalı. Gün demokratik vb. eylemlerin zamanı değil. Ancak bu şekil önderliğimizle özgürlüğe yol alabiliriz. Geri kalan gerillanın işidir. Alanlarda halkımızın haykırdığı sloganlar, bizim için talimattır.

Güneşe mektup

Doğu'da yükselen güneşin
ışınlarıyla aydınlanan insanlık.

Aşkın ve düşünce'nin ışığında
aydınlanıyor.

Tarihi karanlık sayfaları, kadın
için tokerürü yazarken.

Sevda kadını, özgürlük tutkusuyla
tartandırıp.

karacalılardan arınmanın tarihsel
sürecini yaşıyor bu gün.

Güneşin ışınlarını arıyoruz
yükselen davaların arkasından.

Ateşin küllerinden, yeniden
yaratılışı arıyoruz.

Safak kızılığıyla yükselen Güneşin.
Yakamazlarda ışıklı özü arıyoruz.

Ve yasal veren nuru arıyoruz.

Zerdüşt'te, İsa'da, Mani'de.

Fıratın asisinde, Dicle'nin nazlı
akışında

Sahradaki sevda kadınının,

21. yüzyılda Zerdüşt yaylasında
buluşmak isteriz.

Bilirim uzaktasınız.

Ama duygular ve yürek bana umut
vadediyor.

Özgürlüğün güneşte buluşmaktır.

Aşk için yanarken edindiğim
kanatlarla

Uçup gideceğim, ışığa doğru

Hiç bir gözün bakamadığı Hallacı
Mansur.

Dicle Evin

PKK Felsefesi; Var Olanla Yetinmemek Hep Fazlasını Düşünmek ve Başarmaktır

Özgürlük Notları

**Abdullah
ÖCALAN**

Büyük konuşmak, büyük dinleyici ve öğrenci olmaya bağlıdır. Partinin yürüttüğü eylem çok büyük, fakat bunu anlayanlar çok küçük veya anlamak ve savaşmak durumunda olanlar ise adeta cücedir. Tabii burada suç kişinin değildir. Bu, temelini ulusal ve toplumsal gerçeklikte bulur. Özellikle yine aile gerçekliğinden bulur. Bu sizi öyle iddiasız ve anlamsız kılmıştır ki, bizim bütün yüklenmelerimiz fazla sonuç vermiyor. Mesele iyi niyetli olup olmamak değildir; mesele savaşa cesaret etmek ve her şeyini sunmak da değildir. Mesele büyük yaratmak, büyük kavramak ve sürekli var olamı beğenmeden daha fazlasını düşünmek, istemek ve gerçekleştirmektir.

Bizde kesin devrim böyle olursa başarıya gider. Yoksa sizin var olanla yetinme anlayışınız, bütün içtenliğinize ve fedakârlığımıza rağmen, kötü bir başarısızlıkla sonuçlanması kaçınılmazdır. Kendini yaratan eylem adamı olmayışınız büyük talihsizliğiniz ve zavallılığınızdır. İnsan size baktıkça üzülüyor. Sizdeki iddia zayıflığı ve çaresizlik adeta bağıyor; "Ben bu kadarım, benden fazla umutlu olmayın" diyor. Bütün bunlarda da çok iyi niyetli olmanız işi daha da trajik kılıyor, acınası hale getiriyor. Örneğin siz benimle heyecan duyabilirsiniz; düşünce, umut ve ruhunuzda hayat bulma gerçekleşebilir. Ama binlerceniz karşısında olduğu halde, ben büyük heye-

can duyamıyorum. Çünkü buna yol açacak bir iddianız, hırsınız ve eyleminiz yoktur. Bu da tabii benim trajedimdir. Zorlanmam büyük, acılı yaşamım diyelim, kendi kendimle yetinmek zorundayım. Kendimi çare sahibi kılmak, kendimi idare etmek zorundayım. Yalnız düşmanla değil, kendimle de savaşı başarıyla vermek durumundayım.

**Güçlü bir yaşam yaklaşımı
olmayan dünyaya bakış açısından
yoksun olur**

Siz savaşı ne sanıyorsunuz? Gerçekten savaşın yanından bile geçemiyorsunuz ve bu da büyük bir üzüntü kaynağıdır. Durumunuzu benim on yaşındaki halimle kıyaslıyorum; sizi daha da hareketsiz, arayışsız, heyecansız, arzusuz görüyorum. Tabii bunun sırrını çözmeliyiz. Bu bir kader değildir. Sizi bu hale getiren her şeyden hesap da sormalıyız. Gerçeğimize bakmaktan çok korktuğunuzu görüyorum. O kadar içeriksiz, o kadar silik, bitik ve verimsiz bir konumdasınız ki, kendinize bakmaya güç getiremiyorsunuz. Bunun üzeri yalanlarla örtülmüştür. Dikkat ederseniz toplumsal felsefeniz - umarım felsefe dersini gerçekçi işlerseniz- şudur: Kendini olduğundan farklı göstermek, hatta gerçeklikle çok ters bir söylem içinde yaşamak, evet, en temel felsefi özelliktir. Bizde felsefe eşittir,

Dikkat edilirse her büyük devrimde çok büyük düşünce çatışmaları vardır, din çatışmaları vardır, mezhep çatışmaları vardır. Bunlar anlayış çatışmalarıdır. Anlayışı temelinde güçlü savaşım veremeyen, daha sonraki süreçte de güçlü olmaz ve başarılı da olamaz.

kendini farklı göstermeyi beceriyor. Bu talihsiz ve çok tehlikeli bir felsefedir. Aslında buna felsefesizlik de denir; güçlü bir yaşam yaklaşımı olmayan, dünyaya bakış açısından yoksun olmak da denilebilir.

Sizleri etkilemek isterken her zaman kendimi sorgularım. "Ben bu dünyada niçin varım? Ben neye dayanarak var olmalıyım? Benim varlık nedenlerim nedir? Beni var olmaya, kendimi kabul etmeye iten etkenler nedir? Ve ayrıca beni çok gereksiz kılan etkenler nelerdir? Bunları düşünmeden yaşamam mümkün değildir. Ama kendinizi düşünün; varlık nedenlerinin çoktan bir inkarı içindedir. Sorgulamadan kaçındığınız gibi, yalanla, kandırmayla, gaffletle örtbas etmeyi de bir yaşam felsefesi olarak ele alıyorsunuz.

Siz temelde belki de sağlam bir felsefe anlayışından yoksun olduğunuz için kaybettiniz. Size dayatılan felsefe anlayışı fazlasıyla ataerkildir ki, bizde bu tamamen toplumsal düşüşün kaynağıdır. Yine yabancı hakimiyetlerin her türlü köleleştirici etkisi altındaki

boyun eğmeci kişiliktir. Bu da silikleşmenin, yaratıcılıktan tamamen kopmanın bir anlayış temelidir. İstedığınız kadar çalışın, bir köleden daha beter durumda kalmanız kesinlikle kaçınılmazdır.

Siz özgürlüğe temel bakış açınızı temelden kaybetmişsiniz. Adeta felsefesiz büyütülmüşünüz veya felsefeniz düşmanın felsefesidir. Açıkça söylemeliyim ki, benim en büyük eylemim, daha kendimi tanıyıp tanımaz, bu insan özüne en tehlikeli yaklaşıma karşı gösterdiğim tepkidir. Ve hatırımdadır: Çocuklarla ilişkilerimde, aile ile ve giderek köy toplumuyla çelişkiyi hemen yakaladım.

Ben bunlar gibi olmamalıyım ve farkımı ortaya koymalıyım diye başladım

Herkes ailesinin, anasının, babasının yiğit evladı olmaya çalışırken, ben ona büyük tepkinin gerekli olduğuna inandım. Herkes iyi geçinmeye, ataerkil, çok düzenvari olmaya özenirken, ben büyük

sorgulamaya giriştim. Biz bu temelde kendimizi var etmeye çalışırken, siz ise tersinden, düzen ne istiyorsa, ataerkil toplum ne istediye ona kendinizi yatırdınız. Sonuç, işte bugün sizlerle savaştığımız kişilik, partileşmeye gelmeyen, ordulaşmaya gelmeyen, zafere gelmeyen, yaşama gelmeyen, güzelliğe gelmeyen büyük çekişme, çelişki ve bunun kördüğüm haline gelmesi oluyor.

Çok büyük kusurlarımız olmasaydı, zaten savaş ve toplumsal gerçeğinizde bu büyük zayıflıklar yaşanmazdı. Sağlam kişilikleriniz olsaydı, bu kadar acınacak bir halde kalır mıydınız? Parti işleri, mücadele işleri bu kadar hatalarla dolu geçer miydi? Ve en tuhafı da kendinizi kabul ediyorsunuz. Ben bütün bu büyük savaşıma rağmen halen kendimi beğenmediğim gibi, nasıl başarılı kılacağıma dair de derin bir arayış içindeyim. Ama siz burnunuzdan kıl bile aldırılmıyorsunuz.

Ne olacak? Bu beğeni düzeyi ile olsa olsa, hani o eski İslamiyet karşısındaki, en büyük devrim karşısın-

daki puta tapıcılıktan, iyi birer küçük put tapıcılarından öteye gidemezsiniz. Size göre savaş meydanına giriş yapmışsınız, ama bana göre daha er meydanına çıkma cesaretini bile, hatta onun inancını, onun ilk sözcüklerini bile ağza getirememişsiniz. Düşündükçe bu insanlara nasıl yol çizmek ve yürütmek gerekir diye üzülüyorum. Çünkü yaşamı ayakta kaybediyorlar. Bu konuda bazı çirkinlikleriyle, zavallılıklarıyla, başarısızlıklarıyla kaybediyorlar. Dıştan bir dürtmeyle, zorlama ve teşvikle güçlü kişilik ortaya çıkmaz.

Düşüncesinde büyük uğraşı olmayan, ruhunda büyük sıkıntılar ve öfkeleri olmayan, gözünü büyük hedeflere dikmeyen, dıştan hiçbir itmeyle, menfaatle gelişme yoluna koyula-

maz. Ve unutmayın ki, sizinle her an tüm ilerleme etkenlerimiz böyle basit, dıştan itmeyle veya teşviklerle oluyor. Kesinlikle bu temelde klasik bir ücretliden öteye bir emekçi de olsanız, patron da olsanız, kişiliğinizde ondan ötesi gelişmez.

PKK yetkisinde, PKK gerçeğinde felsefi bir temel var

Felsefeyi tartışıyorsanız, keşke tartışmayı bilseniz diyorum. Siz anlayışta kendinizi zincirlemişsiniz. Bütün ömür boyu, yüzyıl da sürse, iki katını ilave edelim, bu felsefe kördüğümüyle, bu yaşam anlayışınızla kesinlikle fazla umutlu olamıyorum. Sizi ne kadar etkilemeye çalışıyorum. Sonuç, bu felsefe kördüğümü nedeniyle en değerli ça-

lışmaları bile anlamsızlaştırmaktan öteye gidilemiyor. Tabii bunun önemli bir özelliği de çok bencil olmasıdır. Bu keyfiyetçilik, bencillik, yine kendine sevdalılık olayı altında yatan felsefe en azı isteme, en güçsüzü isteme, en kuvvetten düşmüşü, tabii sonuçta en başarısız peşinen kabullenmektir. En değme kişinin, örneğin bir parti yetkisi kaptı mı, işte bu söylediğim bakış açısı nedeniyle kısa sürede düşürmekten öteye gidemiyor.

PKK yetkisinde, PKK gerçeğinde aslında felsefi bir temel var. Ne kadar inkâr edilse ve gereklerine ulaşmasanız da, oldukça büyük bir çabayla egemen kılmaya çalıştığımız bir felsefi bakış açısı ve ona göre şekillendirme var. Ama buna, işte onun yetkisine, onun sorumluluğuna kendilerini dahil edenler, temelde felsefi uyumları olmadığı için, söylediğim anlamda -daha doğrusu bencillik de diyebiliriz- içeriği olmayan bir bencillikte kendini dayattığı için, kısa sürede parti aşınması ortaya çıkıyor. Parti öncülüğünün yitirilmesi yaşanıyor.

Halbuki PKK' de temel bir anlayış felsefesi var

Onunla bu kadar bencil kendini dayatırsan, daha düşmanın tek bir ilerlemesi olmadan kaybedersin. Bu felsefeyle ancak kaleyi içten düşman adına fethetme gerçekleştirilir. Sonu derinden anlayabilirsiniz: artık bu kişilik felsefesi ile toplumuza egemen olan en iyi objektif ajanlık yapılabilir. Dikkat edelim, bizim toplumumuz düşmanın günlük kuşatmaları altında kaybetmiyor. Onun ruhuna, onun beynine ekilen bu sözde yaşam anlayışı ye-

nilgisinin de, kaybetmesinin de en temel nedendir. Bizim toplumumuz sadece fethedilmiş değildir; lime lime edilmiş, çok az dayanak noktaları kalmıştır.

Acaba gerçekten parti felsefemizi anlayacak gücünüz var mı? Bu çok önemlidir, bu çok büyük bir sorundur. Felsefeye yaklaşım deyip geçmeyin, önce savaşı burada vermeli-siniz. Ben halen hatırlıyorum, ciddi bir felsefe eğitimin yoktu. Bölük pörçük bazı felsefi bilgilerle uğraşı-yordum, öyle fazla yine dini bilgile-rim de yoktu. Ama bazı etkilenmele-ri yaşıyordum. Bir ara oldu ki, artık kendimi zor ayakta tutabildim. Büyü-k bir güvensizlik, kuşkuculuk öyle içimi kemirdi ki, kimsenin beni ayakta tutacak hali de yoktu. Kime güveneyim, neye dayanarak yaşaya-yım diye bittim, adeta gittim.

Felsefeyi anlamak için felsefeyi okumak yetmez

Benim felsefeyi arayış yıllarım son derece sancılıydı. Dediğim gibi hem anlama gücüm zayıftı, hem de ne kadar incelemeye çalışsam da kültür seviyem elvermiyordu ve o zaman sosyalizme sınırlı bir ilgi duyduğumda tabii ki arayış yetmi-yordu.

Sadece felsefeyi anlamak için fel-sefeyi okumak yetmez. Bunun çok yönlü pratik bir yaşamla ilgisi var-dır. Pratik yaşamın kendisi zaten seni felsefeye götürebilir. Ya olumlu ya olumsuz, ya özgürlük ya kölelik felsefesine götürür.

Öyle sanıyorum ki, sizin bir felse-fi savaşınız olmamıştır. Daha doğru-su, mevcut egemen düzenin hiç farkına varmaksızın ne verilmişse onu benimseme gibi, belki de eski dö-

nem köleliklerden daha tehlikeli bir bakış açısı altında şekillenmişsiniz.

Dolayısıyla bir özgürlük felsefesi-ne ihtiyaç duymuyorsunuz. Bu size tamamen başından kaybettiren bir anlayıştır. Şimdi neden büyük dü-şünce tartışması olmuyor? Halen içinizde ne siyasi, ne askeri, ne fel-sefi temeli olmadığı için, temel dün-yaya bakış açılarınızda kendini tat-min eden bakış açısı oturmadığı için politikayı ve askeri bilimi hiç anla-yamazsınız, anlamanız da son dere-ce kuru bilgilerden öteye gidemez.

Benim mevcut askeri ve siyasi ge-lişmelere bile önderlik etmem felsefi gerçekliğimle yakından bağlıdır. Temel felsefi anlayışım olmadan, ben bu kadar ağır askeri ve siyasi sorunla-rın çözümünü üstlenemem, bu savaşı yürütemem. Ama sizde ise tam tersi, düşünce adına, felsefe adına aşınma da demeyeyim, bu anlayış var olma-yan bir durumdur. Hatta parti bir ta-kım düşünceleri dayatsa, ondan da kaçınmayı ve böylelikle eylem adamı olmayı seçiyorsunuz.

Hayat aynı zamanda bir felsefe okuludur

Kişi ne kadar düşünce-den kopuksa, o kadar işte pratikçi olur yaklaşımı içindedir ve birçok teh-likeli yaklaşım içinde kendinizi kabul etmeniz söz konusudur. Dikkat edilirse her büyük dev-rimde çok büyük düşünce çatışmaları vardır, din çatışmaları vardır, mezhep çatışmaları vardır. Bunlar anlayış çatışmalarıdır. Anlayışı temelinde güçlü savaşım veremeyen, daha

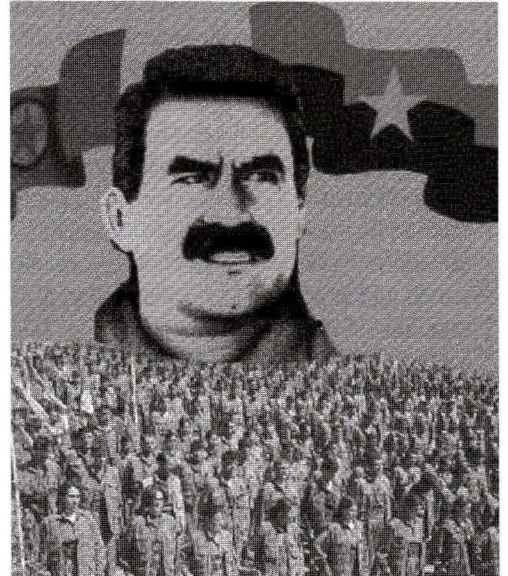
sonraki süreçte de güçlü olmaz ve ba-şarılı da olamaz.

Aslında felsefe dersi ile kesinlikle şunu kanıtlamaya çalışacağız: Bu-gün askeri, siyasi soruna güçlü yak-laşmayı, büyük tartışmayı, büyük dolayısıyla toplantıları bile gerek-leştiremeyi, felsefi temelden yoksunluğunuzla bağlantılıdır. Bu halinizle atacağınız her pratik adım tıkanmaktan ve körelmekten öteye sonuç vermez.

Dolayısıyla çözüm yolu, bu kölelik felsefesini söküp atmak kadar, doğru temel de dünyaya bakış açısı-na da ulaşmaktan geçiyor. Bunu ka-ba, işte felsefenin şu temel ilkeleri biçiminde söylemiyorum.

Felsefe, özellikle klasiktir, Polit-zer'in kitabında anlatılmıştır, oku-dum, ama bazı bilgilerdi. Fakat asıl savaşımı, dediğim gibi, toplumsal yargularla, savaşla başlattık.

Kitaplardan yararlanılamaz de-ğil, ama esas kitap hayatın kitabı-dır. Hayat gerçekten büyük bir okuldur. Hayat aynı zamanda bir felsefe okuludur.

Aidiyet Duygusu

**Dicle
GÜNTAŞ**

Garip bir varlık insanoğlu. Yeryüzünde bulunan en kibirli canlı, kibiri haklı mı haksız mı sorgulamak ne mümkün! Bize bahşedilen zekadan bahsederken bile gururluyuz sanki bize akıl, zeka bahsedilmesini hak etmişiz, çabalayarak kazanmış gibi bunu. Halbuki zekamız doğanın dengesini korumak için kazandığımız bir özellik. Bizde atlar gibi doğrudan bir kaç saat sonra koşabilseydik, maymunlar gibi bizi soğuktan koruyan uzun tüylerimiz birkaç gün içinde çıksaydı böyle bir zekaya gerek kalmayacaktı. Evrenin düzenine bakınca çok basit görünen bir adaptasyon bizim gurur kaynağımız.

Zekamız zayıflığımızdan kaynaklanıyor aslında, fiziksel kusurlarımızı örtbas etmek için ama biz kendimizde olan özelliği “en iyi” sayma güdüsüyle yine zeki olmayı tercih ediyoruz. Aidiyet duygusu ise bundan sonrasında devreye giriyor. Kendimizi canlılar arasında “insan” kategorisine yerleştiriyoruz bir kere ama bu bizim egomuzu (ego Latince kendim demektir) tatmin etmiyor. Bu sefer ırklara ayrılıyor, o da yetmiyor dinlere ayrılıyor; sarışınlar, zenciler diye ayrılıyor.

Tüm bu gruplaştırmalar o kadar genel kaçıyor ki aidiyetin içgüdüsel yapısına, bizler takımlara ayrılıyor, “sağ”a “sol”a kaçıyoruz. Kendi bireyselliğimiz, “ben”imiz o kadar küçük ki onu büyütme için “biz” oluyoruz. Hem de her konuda biz oluyoruz; fiziksel özelliklerimizle, inançlarımızla, siyasi görüşlerimizle, tuttuğumuz futbol takımıyla, basketbol takımıyla, aldığımız dersle, dersi sevmeyen öğrencilerle, sevenlerle... Genelden özele indikçe iniyoruz ve tüm bu “özelleşme”nin ortasında aslında en

basit ve en temel aidiyeti unutuyoruz. İnsan olduğumuz gerçeğini...

İnancılık en büyük gerçeğidir insanoğlunun çünkü Dostoyevski'nin dediği gibi “her insan herkes karşısında her şeyden sorumludur”.

Peki insancılık yani hümanizm nedir?

İnsanı insan olduğu için değerli gören düşünüş biçimidir özünde hümanizm. İlk ortaya çıkışı Rönesans döneminde olmuştur. Skolastik felsefenin egemenliğinden kurtulmuş kültür adamlarının insanı kendine konu edinmesiyle doğmuş bir düşünce akımıdır aslında. Dante ve Petrarca'nın öncülük ettiği bu akıma daha sonraları Gionozo Manetti, Leonardo Bruni, Marsilio Ficino, Lorenzo Valla, Montaigne ve ünlü Fransız yazar Jean-Paul Sartre gibi nice aydınlar katılmıştır.

Rönesansdan bugüne değişen nedir? Hümanizmi ayaklar altına alan küreselleşmedir aslında. Farklı insanları bir araya getiren küreselleşme; ortak özelliğimizin “insan olmak” olduğunu unutturup, farklılıklarımıza yöneltti dikkatleri.

Neden? Çünkü değişime kolay ayak uyduramıyoruz, değişim farklılık demek ve bizler farklılıklara düşmanca yaklaşıyoruz. Bir masada otururken fikrimize katılmayan biri varsa, şahsımıza yönelik olmasa bile bunu düşmanca algılıyoruz. Fikrimizin aksine bir şey söylediği için kaşlarımızı çatıyoruz. Aynı yörede, aynı dil ve dine sahip insanların fikir ayrılıkları daha azken, küreselleşmenin yan etkilerinden sadece biri olan, “farklı fikirlerin bir araya gelmesi” olayı “farklı

Zekamız zayıflığımızdan kaynaklanıyor aslında, fiziksel kusurlarımızı örtbas etmek için ama biz kendimizde olan özelliği “en iyi” sayma güdüsüyle yine zeki olmayı tercih ediyoruz. Aidiyet duygusu ise bundan sonrasında devreye giriyor.

fikirlerin çatışmasına” dönüşerek bizi hümanizmden uzaklaştırdıkça uzaklaştırıyor.

Seçmecilik (eklektisizm) küreselleşmenin artı kutbu olarak devreye giriyor belki de bu noktada. Farklı düşüncelerin “tarafdarları” olmak yerine, fanatik olmak yerine, mantıklı fikirlerin “orta yolunu” bulmak varken neden insanlığımızı birilerinin ortaya attığı gruplarda, fikirlerde, takımlarda yitirelim ki?

İnsanın hayvan olma biçimi hiç bir zaman göz ardı edilemez, üzücü bir

biçimde medeniyetten sıyrılıp kabul etmemiz gereken bir gerçek var ki bizi hayatta tutan insanın “hayvani” yanısıdır. İnsanda doğuştan varolan tek sistem İd olmakla beraber insanlığın “ideal” olanı öğrenebilecek potansiyeli vardır hatta bu potansiyel o kadar yüksektir ki bir bebeğin doğumundan sonraki altıncı ayında ego’su oluşmaya başlar (Ego İd ve Superego’yu kontrol ettiğine göre, Superego; insanın ahlaki ve yargılayıcı yanı da bu dönemde oluşmaya başlar). Bilinçaltımızın bilinmeyenine rağmen ego-

muz (biz) o kadar güçlü ki kontrolü alan taraf. Tüm bu psikanaliz örnekleri gösteriyor ki aslında, temelinde yani en başında varolan tek bir şey var; biz duygusu. Biz ise insan olmaktan daha karmaşık bir şey değil.

Çatışmaların, savaşların ortasında sözde “kardeşlik” terimini bir kenara bırakıp gerçekten içten “bütünlük” istemeliyiz bence. Farklı görüşlerimiz, fikirlerimiz, inançlarımız ne olursa olsun, karanlıkta tüm insanlığı aydınlatan ışık aynı ayın ışığı. Belki de o kadar farklı değildir...

Uyuşturucu ve Gençlik

Hakki ZAP

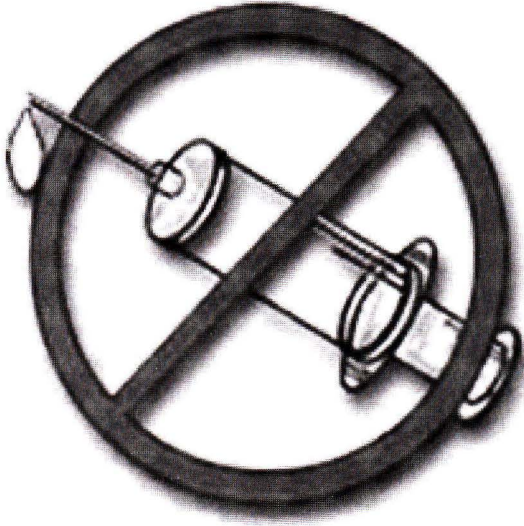
Gençlik yarınımızdır, geleceğimizdir söylemleri günümüzün moda deyimleridir. Gençliğe dair herhangi bir şeyde bir seminer, röportaj ve hatta güncel bir tartışmada da bu tür sözlerle karşılaşmak içten bile değil. İçerisinde gerçeği barındıran bu söylemlere itirazımız yok şüphesiz. Ama bu söylemleri dile getirenlerin kim olduğu, neden, nasıl ve hangi amaçla dile geldiğini, bunda ne kadar samimi olduğunu sorgulamak somut, objektif gerçeği anlamada bizi doğruya daha yaklaştırabilir. Bunun aksi bir hali bizi yanlış değerlendirmeye ve sonuçlara götürebilir.

Günümüzde insana dair değerlerle öyle bir oynanmış ki doğruyla yanlış, iyile kötüyle, gerçek olanla olmayanı ayırt etmek ancak ince eleyip sık dokuma yeteneğini yetkince kullanma ile bilme sınırlarını aşma çabasına sahip bir bilinçlenmeyi gerektiriyor. Böylesi bir bakış açısını kazanmakta en çok gençlik için geçerliliğini koruyan bir konu oluyor. Çağımız egemenlikçi, sömürü sistemi olan kapitalist modernite gençliği kendisini devam ettirmenin ve çıkarlarının önemli bir nesnesi (aracı) haline getirmenin uğraşını bıkmadan vermektedir. Gençliğe yönelik genç olmasından kaynaklı gerçek-

leştirilen yozlaştırma yönelimlerinin sadece kapitalist modernite ile ifade etmek kuşkusuz eksik kalır. Kapitalist modernite gençliği depolitize etmenin, kendisine yabancılaştırma ve rehabilite ederek tüm gelişim, değişim ve dönüşüm dinamiklerinin köreltilmesinin sistemsel ifadesi oluyor. bunun için derin bir tahlile ihtiyaç var.

Zaten tarih boyunca tüm hiyerarşik, devletçi sistemlerin kendi zihniyetleri çerçevesinde gençliğe özel politik yaklaşımları olmuştur. Ama bu güçler neden böylesi özel bir politikaya ihtiyaç duymuşlardır? Sorusu ve bu noktada cevap arayışımız bizde bir netlik oluşturabilir.

Toplumsal siyasal bir tabaka ve aynı zamanda bir kimliği ifade eden gençlik olgusu var olan egemen güç sahiplerince mevcut sistemin varlığına yönelik bir tehlike olarak görülmüştür. Gençlik doğası gereği kalıplara sığmaz olup sistem kirine bulaşmamış ve kendi bünyesinde daha özgür, eşit demokratik yeni bir yaşam ve toplum ölemine dair hedefleri içerisinde barındırıyor. Bunun içindir ki, dünyada bir çok devlet ve devlet üstü sistem, kimisi resmi gençlik bakanlıkları bünyesinde kimisi de yıllık hazinelerinden bütçeler, ödenekler ayırıyor-

bitirme operasyonları en çok uyuşturucu gibi bağımlılık oluşturan kirli bir aracı gençliği düşürme ve köleleştirme aracı olarak kullanılıyor.

Günümüz gençliğinin uyuşturucu maddelere rağbet artmasında bir çok psikolojik, sosyal siyasal, ekonomik vs. nedeni var.

Özellikle despotizmin sömürünün eşitlik ve özgürlük sorunun olduğu yerlerde

uyuşturucu kullanım ve bağımlılığının oranı çok yüksektir. Dünyada ulusal ve demokratik hareketlerin mücadelelerinin sürdüğü yerlerde dünya olduğu gibi bu gün de uyuşturucu gençliği bitirmenin temel bir aracı olarak kullanılıyor.

Toplumda anlamında da yaşanan krizle bağlantılı olarak bir çok gencin ailesi ve yaşadığı ortamda tatmin olamadığı için farklı tatmin ve arayışlar içerisine girmektedir. Bu arayış ve yaşadığı boşluk gençlerin bağımlılık yaratan maddelere yönelmelerine yol açıyor. Yaşadığı kimlik bunalımı ve kendisini ifade etme sorunu yaşayan gençlik sorunlarından kaçma yöntemi olarak uyuşturucu belasına bulaşabiliyor.

Küresel ortamda uyuşturucu ticareti ciddi bir ekonomik sektördür. Büyük bir ranttan bahsetmek mümkündür. Bu nedenle başta bir çok Avrupa ülkesinde (Hollanda, İngiltere, Almanya) uyuşturucu ticareti devlet kontrolünde yürütülüyor. Bu yüzden belki de uyuşturucu ticaretinin önlenememesinin temel nedeni de budur.

Kürt özgürlük mücadelesinin gelişimiyle beraber Kürdistan'ın önemli direniş merkezlerinde bizzat özel savaş dairesine bağlı birimlerin eliyle Kürt gençliği içerisine uyuşturucu alım satımı özellikle kullanıma teşvik bir özel savaş politikası olarak çok yaygın olarak kullanıldı. Özellikle de Amed, Van, Dersim gibi merkezlerde bu özel savaş politikasının temel uygulama alanlarıydılar. Bununla amaçlanan depolitize edilen Kürt gençliği yaratılarak güdümlü düşünce yeteneği sınırlanmış nasıl yaşayacağından tutalım, neyi beğenmesi gerektiğine kadar sunulana mecbur bırakılan bir yaşayan ölümler gençliğini oluşturmayı hedeflemekteydi.

Uyuşturucu aracılığıyla bir çok Kürt gencini düşürüp ajanlaştırarak kendi toplumsal gerçekliğine karşı ahlsızca kullanıyor. Kürdistan'da da her alanda kendini ifade sorunu yaşayan Kürt gençliğinin fiziki anlamda yaşayan ölümler topluluğu olarak onursuzca yaşamaktan başka yaşam imkanı tanınmıyor.

Metalaştırılan uyuşturucu kullanımına mahkum edilmek istenen başta Kürt gençliği alternatifsiz mi? Kuşkusuz hayır. Sorunu sadece görmek anlamak ve tahlil etmenin gençliğin yaşadığı bu durumu aşmaya yetmeyeceği çok açıktır. Kapitalist modernitenin gençliği yaşayan ölümler topluluğu projesi çerçevesinde geliştirilen saldırılara karşı ancak demokratik modernitenin özgür gençlik örgütlülüğüne ulaşmak gerekiyor. Bunun yolu da demokratik komünal değerlerle örülü gençliğin demokratik konfederal örgütlülüğünü oluşturup güçlü bir mücadele yürütmekten geçiyor. Gençliğin kendisiyle buluşmaya, iradeleşmeye ve dolayısıyla örgütlenmeye, toplumsal ahlakla, özgürlük felsefesiyle kendisini zihinsel bir devrimle yeniden yaratmaya ihtiyacı var.

lar. Toplumda ciddi bir güç olan gençlik katmanının kontrol altına alınarak devletçi iktidar sistemlerinin kendiler tarafından hizmetlerine sokma amacıyla operasyonlarını sürdürüyorlar.

Böylece kendi doğasına yabancılaşmış tüm insan olmadan kaynaklı değerlerle çelişir hale gelen uysal, düşünmeyen, üretmeyen, sorgulamayan, günü birlik, hedefsiz, ütopyasız ve yaşama ilişkin tüm umutlarını yitirmiş var olana benzeştirilen bir gençlik tipolojisinin yaratımı hedefleniyor.

İnsanlık tarihinin başlangıcından günümüze kadar değerlendirdiğimizde en kirli yöntem ve araçlar küresel sermayenin sistemsel ifadesi olan kapitalist modernite kadar zincirlerinden boşaltılmışçasına hiçbir ahlaki, insani değerle ifade edilemeyecek denli sinsî yöntemleri gençliği düşürmek için uygulamamıştır.

Bu uygulamaları biraz daha somutlaştırmak gerekirse 3 "S" (sanat, spor, seks) formülasyonu çerçevesinde belirlenen alanları endüstrileştirmekte, bu sistematik olarak en yoğun gençlik üzerinde sürdürülmektedir. Gençliği

Tiyatro ve Felsefe

**Taner
BEKTAŞ**

Tiyatro ve felsefe birbirini doğuran iki öge. Biri olmadan diğerini düşünmek pek mümkün değil. Ruh ve beden gibi diyebiliriz. Ruhsuz bir beden, bedensiz bir ruh, ne kadar gerçek ne kadar yaşayandır. Nasıl ki yaşayan bir ruh yaşayan bir bedense, yaşayan felsefe yaşayan tiyatrodur ya da tam tersi.

Tiyatro; gösterilen, seyredilen yer, salondakiler, sahnedekiler. Kendisini görmeye gelen seyirci de, oyun olan oyuncu da bir bütündür aslında. Küçük bir toplumdur tiyatro, toplum sahnededir. Gülmeye hoşnut kalmaya gelen seyirci insanları ve insanların farklılıklarını görür, farkına varır. Bunlar bir toplumun farklılıklarını görmek gibidir. Seyirci sahnede kendini görür, değişerek salondan çıkar.

Çokça tartıştığımız sanatın bir rolüde (olumlu-olumsuz) davranış kazandırma özelliğidir. Arabesk müzik dinleyicisinin ruhu bedeni gibi paramparçadır, ya da popüler müzik dinleyicileri o şarkıcılarla ne kadar bütünleşiyor değil mi? Picasso'nun pembe dönemi değil de mavi döneminde savaşın yakıcılığını nasıl hissediyoruz., Cervantes'in Don Kişot'u yeldeğirmenlerine yenilirken makine karşısındaki derebeyliğin acizliğini ortaya koymuyor mu? Rus edebiyat ve sanatında devrimin kişiliği ortaya çıkmıyor muydu?

Toplumdaki farklılıkların ortaya konulması da, ortadan kaldırılması da sanatı nasıl kullandığımız ve toplumu nasıl etkilediğimize bağlı. Yeni bir toplum kuracaksanız yeni davranışlarda koymalı.

Toplumu robotlar gibi, taş yürekli, duyumsaması zayıf kişilikler haline getirecekseniz tek bir davranış ortaya koyar, asimile edersiniz. Burada sormamız gereken soru Nasıl? Sorusu.

**Nasıl bir toplum nasıl bir yaşam?
Nasıl bir sanat, tiyatro içinse nasıl bir tiyatro?**

Nasıl bir davranış; ister çocukluğumuzdan bu zamana ele alalım ister insanın tarihi süreçlerini, bir benzerlik taşıyor. Ellerini açıp kapayan, herşeyi ağzına götüren, tadına bakan ilk sesi çıkaran çocuk nasılda ilkel (geri anlamında değil) insana benziyor. 'Öcü' geliyor dendiğinde korkan çocuk, mitolojik kahramanlardan etkilenen insana ne kadar yakın değil mi? Çocuk büyüyor, okul, aile, sokak, tv, çevre vs. sistemle yüzleşiyor, tüm çarpıklıklarıyla buluşuyor. Meraklı, sorgulayıcı çocuğumuz, çocukluğumuz herşeyi yaratan tanrıyı onun yeryüzündeki cismi devleti öğrendikçe merakı azalıyor, kadercileşiyor, kabul ediyor. Özgür doğan çocuk, tam bir köle olarak büyüyor, buna göre yaşıyor, asıl konumuz olan davranış kazanması da buna göre şekilleniyor. Doğallığı ölüyor, deyim yerindeyse sistemin adamı oluyor.

Bir bunun dışında bir şey var, özgürlük arayışı, her dem çocuğun ve toplumun, kadının, gençliğin içindeki doğallık. Tiyatro yalnız tiyatro olarak; işte bu değerlere, bu doğallığa koşma onlarla buluşma o davranışları yarat-

Biz tiyatroya nasıl bakacağız. Soyut düşüncülerin tiyatrosu olan felsefeyi bir sır olmaktan çıkartıp, yaşamın içinden bir parça olarak nasıl somutlaştıracacağız.

ma eylemidir, topluma hatırlatmadır. Çelişkilerin farkına varılması, merakın yeniden uyandırılması, sorunların çözülmesi (küçük toplumda çözülen sorunlar seyirciyle dışarıya taşınıyor ve büyük toplumun sorunlarının çözümüne katkı sunuyor, insanı değiştiriyor, davranış kazandırıyor) tiyatro ve felsefenin buluşmasıyla oluyor.

Socrates iyi bir tiyatrocuydu ben- ce; merak uyandırıyor, soruyor, davranışları değiştiriyordu. Sessizliğe müdahale yapıyor dilsizleri dil- lendiriyordu, sorunları çözüyordu. Egemenler ise bu işe Sokrates 'gençlerin beynini yıkıyor' diyor- du. O'nu yargılıyordu.

Devletin sanatı denetimine alma- sı, onu kendi adına kullanması, çelişkileri yokmuş gibi gösterip sah- nelemesi, onun temel politikasıdır. Bizim yapacağımız tiyatro bu de- ğildir, daha doğrusu tiyatro bu de- ğildir. Sistemin verdiği acıları sa- natla örtme işidir.

Biz tiyatroya nasıl bakacağız. So- yut düşüncelerin tiyatrosu olan fel- sefeyi bir sır olmaktan çıkartıp, ya- şamın içinden bir parça olarak nasıl somutlaştıracamız. Devletsiz toplu- mun kurulmasında; inşasında nasıl bir tiyatro yapacağız.

Davranışta düşünce, düşüncede davranış... tiyatromuzun felsefesi nasıl olacak. Aristo mantıkçıydı, değişen koşulları göremiyor. Oysa madde değişiyor, fikir değişiyordu. Antik Yunan'a dönüp onun tiyatrosu- nu mu yapacağız?

Ortaçağ Avrupasında Shakespea- re'yi Shakespeare yapan feodal toplu- mumun davranışlarını eleştirmesi, zamanını çözmesiydi. Daha sonra- sında Brecht, Stanislavski Aristo mantığını çöpe atıp yeniyi aradılar.

Marksizm ile buluştular. Aynı suda iki defa yıkanılmayacağını ortaya koyup maddenin değişimini gördü- ler. Neden- sonuç ilişkisi kendince yerini tiyatrodada buluyor madde de- ğiştikçe fikir değişiyordu.

Bu fikrin, teorinin, felsefenin ti- yatrosu yaşam buluyordu ama bir yanıyla eksikti çünkü madde tam olarak bilinmiyor, bilinmezlik dört bir yanımızı sarıyor, maddenin sez- giselliği tartışılıyordu.

Neden-sonuç yerine nedenler ve sonuçlar ortaya çıkıyor, Kuantum felsefesi geliyordu. O geliştikçe kaba maddecilik yetersizleşiyordu. Düşünce ve davranışları yaratan madde (marksizme göre) tam bilin- mediği için, bazı davranışların ne- deni de tam bilinmiyor olabilirdi. Olasılık, olasılığın yön vericiliği ortaya çıkıyor, neden nasıl etkilendi- ğimiz bazen bilinmez oluyordu.

Kürt tiyatrosu

Artık renkler, sesler, görülen bir şey, küçük bir duyumsama yaşamı- mızı hiç düşünmediğimiz bir şekilde etkileyebiliyor aynı sanat gibi... Biz Kürtlere gelince; tiyatro yapacağız, yazımızın asıl konusu olmasa da or- tada neler var biraz ona bakalım son- rada felsefesine değinelim.

Kürt tiyatrosu denince; Dengbêj- ler, Çirokbêjler yüzyıllar süren bir dönemi kapsıyor. Dengbêjler, kimi zaman ağa sesi kimi zaman doğanın, kimi zaman övgü düzcü, kimi za- man arayışçı, nasıl olursa olsun bir gerçek ki yazılı egemen tarihe karşı, toplumsal bir bellek yaratan, sessiz- lere ses veren olmuşlar, anlatıcı ol-muşlar, unutturmamışlar.

Çirokbêjler, gerilikleri çiroklarla eleştirmişler, özgür bir dünya kur-

muşlar, jest ve mimikleriyle, sesle- riyle iyi bir oyunculuk sergilemişler.

Apê Musa; Birîna reş ile Kürt ti- yatro tarihine geçti diyebiliriz. Bir Kürt çocuğunun doktor oluşu ve Kürt hastalarla Kürtçe konuşması halkın özlemlerini ne güzel dile ge- tiriyordu.

Aşkı Milli Güvenlik Kurulu'na konu olan Teatra Jiyana Nû ve öz- gür dağlarda yapılan gerilla tiyatrosu son yılların ortaya çıkardığı de- ğerlerimiz. ♦ Gerilla alanlarında yapılan tiyatronun çok geniş alanla- ra ulaşacağı günlerin özlemi içimiz- de; bugün tiyatro yapan kurum ve topluluklara bakarsak bir dağılma- nın, üretimsizliği verimsizliğin ol- duğunu çok rahat söyleyebiliriz. Newton'un atomları gibi sağa sola dağılan bireyler ve gruplar var. Bir şeyler yapmak isteyenlerde var ama çok sınırlı sayıda, ulusal bütünlük yakalamaktan uzak, birbirini besle- mekten büyümekten aciz. Ülke- den, topraktan, halktan kopuk.

Gelelim felsefesine, Kürt tiyatrosu- nda belki de olmayan en önemli şey, son dönemler için söylersek üretimsizliğin, verimsizliğin nedeni de bu. Birkaç çeviri yapıp kolaycı- lığa kaçmak, sorunları ne kadar çö- zecek, Kürt tiyatrosunu ne kadar geliştirecek. Bu demek değil ki, Dünya tiyatrosuna, Türk tiyatrosu- na uzak kalalım. Antik Yunan'ı, Shakespeare'yi, Brecht'i, Stanis- lavski'yi bilmeyelim, ama bunları bileceğiz Dengbêjleri, Çirokbêjleri de unutmayacağız.

Çünkü Kürt tarihsel ve toplumsal belleği, büyük militan tiyatrocular şehit Hêvî, şehit Yekta'ların ışığıyla aydınlanır, birde özgürlük felsefe- mizle buluşursa Kürt tiyatrosunun gelişeceği apaçıktır.

Şiddet, Erkeğin Kadına Karşı Uyguladığı Terördür

**Zilan
ROJHILAT**

Kadının şiddet karşısında kendisini savunma yöntemlerinden biri intihar ve kendini yakma olmaktadır. Bu da bir nevi şiddet durumu olmaktadır. Şiddeti kendi kendisine uygulamadır. Kadına dayatılan intihar ya da kendisini yakma durumu; 'ya yok edileceksin ya da sen kendin kendini yok edeceksin' mantığıdır

2 5 Kasım uluslararası alanda, kadına uygulanan şiddete karşı mücadele günüdür. Kadına uygulanan şiddet; mekan ve zaman sınırı tanımamaktadır. Kadına uygulanan şiddet, toplumsal sorunların başında gelmektedir. Şiddete karşı mücadele, kadın özgürlük mücadelesinin temel gündemi ve alanı olmaktadır.

Şiddet olgusu en genel anlamda, erkek egemenlikli sistem ve bu sistem etrafında oluşturulan iktidarıcı ve savaş zihniyetinin kendisini yaymanın, üstün kılmanın ve topluma hakim olmanın yargısıdır. Hakim olmak istiyorsa, her hangi bir şeyi ele geçirmek istiyorsa, haksız ve haksızlığına rağmen kendini güç yapmak istiyorsa, suçlu ve suçunu örtbas etmek istiyorsa, güçsüz ve güçsüzlüğünü saldırıya dönüştürmek istiyorsa, temel yöntem şiddet olmaktadır. Şiddet; haklı-haksız, ezen-ezilen, bastıran-direnen arasındaki egemenlikli ve hakimiyet eksenli ilişki biçimi olmaktadır. Şiddet, sorunların ele alınışında çözüm adı altında çözümsüzlüğü ortaya çıkaran, daha da derinleştiren yöntem olmaktadır.

Şiddet, cinsiyetçi bir toplumun yaklaşımıdır. Şiddet; birçok boyutta fiziksel, ruhsal, psikolojik, sosyolojik her alanda kendisini gösterir. Savaşlar, şiddetin tımandığı en üst seviyedir. Savaşlar; şiddet içinde şiddet yumağı olmaktadır.

Şiddet, insanın insan olmasının sorgulandığı andır. Bilincin yitirildiği andır.

Yüreğin ve beynin donduğu zamandır şiddet anı. Yaşamın sorgulandığı, yaşamın işkenceye dönüştüğü andır. Çözümsüzlük ve güçsüzlüğün en üst seviyede yaşanıp ve bunun derin komplekse dönüştüğü haldir.

Kadın bu sınırları aştığı oranda şiddetle karşı karşıya gelir

Cinsiyetçi toplumsal gerçeklik içerisinde, kadına uygulanan şiddet ağır ve bir bütünen toplumsal yaşamı her açıdan etkilemekte ve belirlemektedir. Kadın; aile, mahalle, işyeri yani toplumsal yaşamın her alanında şiddete, işkenceye maruz kalmaktadır. Neden kadın; şiddete bu kadar çok maruz kalmaktadır? Bu sorunun cevabı oldukça tarihsel ve ideolojik olmaktadır. Kısa ve öz vurguladığımızda, bin yıllar önce kadın emeği, bilinci ile yaratılan kadın eksenli yaşam değerlerinin ve toplumsal kültürünün erkek tarafından kabul edilmemesidir. Erkeğin kadına yönelik duyduğu kin ve intikamdır. Erkeğin bu değerlere saldırısıdır. Erkek egemenlikli zihniyet ve etrafında kurulan toplumsal sistem içerisinde kadına yer yoktur, kadın belirlenendir. Kadının yaşam sınırları, ölçüleri belirlenmiştir. Kadının bu şekilde belirlenmesi ile etrafında toplumsal düzen oluşturulur. Toplumun her yerinde buna göre yaklaşılır. Kadın bu sınırları aştığı oranda şiddetle karşı karşıya gelir. Kadın, özünde hiçbir

zaman erkek egemenlikli sistemi kabul etmemiştir, bu yüzden sürekli bir mücadelesi söz konusudur. Bu mücadele karşısında, kadına karşı şiddet uygulanır.

Şiddet, kölelik sistemine karşı direnen kadına uygulanan darbe olmaktadır

Bu durum yaşamın her alanında devam eder. Günümüzde en çok araştırılan ve istatistik durumları ele alınan konuların başında kadına yönelik şiddet olmaktadır. Dikkat çeken bir konu olmaktadır. Şaşılacak düzeyde istatistik sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Örneğin; kadın merkezleri ve kadın örgütleri tarafından yapılan araştırmalarda; her yıl dünyada 5 bin kadın namus cinayeti nedeni ile öldürülmektedir. Bilimin, düşüncenin, felsefenin geliştiği bir çağda toplumlar kadına yönelik şiddetin bu düzeyde uygulanması şaşırtıcı olmaktadır. Anlam verilmekte zorlanılmaktadır. Erkek egemenlikli sistem bir bütünen kapsamlı irdelendiğinde kadına neden bu kadar şiddetin uygulandığı ortaya çıkmaktadır.

Şiddet karşısında kadın, savunmasız bırakılmaktadır. Hatta birçok kadın, şiddeti kendi kaderiymiş gibi görmekte ve ele almaktadır. Yaşamın her alanında ve her anında o kadar çok şiddete maruz kalıyor ki kadının bilinci körleştirilmektedir. Kadına şiddet eksenli yaşam (yaşamama) hakkı tanınmaktadır. Kadının şiddet karşısında kendisini savunma yöntemlerinden biri intihar ve kendini yakma olmaktadır. Bu da bir nevi şiddet durumu olmaktadır. Şiddeti kendi kendisine uygulamadır. Kadına dayatılan intihar ya da kendisini yakma durumu; 'ya yok

KADINA KARŞI ŞİDDETE SON!

edileceksin ya da sen kendin kendini yok edeceksin' mantığıdır. Acı ve trajik bir durum olmaktadır. Kürdistan'da son yıllarda bu durum yoğunlaşmaktadır. Özellikle, Kuzey Kürdistan'ın bazı şehirleri Batman, Amed, yine Doğu Kürdistan'da kadın, şiddete ve dolayısıyla erkek egemenlikli toplumsal sisteme ve onun yaşam gerçeğine karşı tepkisi ni bu şekilde ortaya koymaktadır.

Devletlerin anayasaları erkek eksenlidir

Yine Kürdistan'da yaşanan savaşın ağır sonuçlarıdır. Kadının kendi ülkesine, halkına yönelik uygulanan savaşa, teröre karşı koyduğu tepkidir. Kendini yakma, intihar durumu, kadına yönelik uygulanan şiddet ve bununla birlikte yaşanan siyasal, toplumsal sorunlar karşısında geliştirilen doğru bir mücadele yöntemi değildir. Hele günümüzde asla kabul edilecek bir durum değildir. Olması gereken; bilinçlenme, örgütlenme, ihtiyaca dayalı kurumlaşma, kadın dayanışmasıdır.

Şiddet karşısında kadının savun-

masız bırakılmasının temel sorumlusu, bir yandan toplum içerisinde yaşanan toplumsal gerilikler, toplumların yaşam düzenlerini belirleyen törelerin terör haline gelmesidir. Töreler, kadını savunmasız bırakmakta, hatta ölüm, şiddet, işkence vb. uygulamaları kadının kaderiymiş gibi ele almakta, bu yüzden hiç sorgulamaksızın kadına şiddet uygulamaktadır. Töreler, toplumsal yaşamın her anında ve her yerinde erkeğin kadına uyguladığı terör olmaktadır.

Diğer yandan, kadına yönelik şiddet uygulamasının ve bu şiddet karşısında kadını savunmasız bırakan esasta; devlet ve ona bağlı kurumlaşmalar olmaktadır. Devletlerin anayasaları erkek eksenlidir. Devlet yasaları, hukuk kuralları, kadını korumuyor ya da kadına uygulanan şiddeti aşmıyor. Devletlerin özellikle yaşadığımız bölgemizde Türkiye, İran, Irak, Suriye devletlerinin anayasalarına bakalım, bu anayasalarda kadına yönelik uygulanan şiddetin cezası yasalarda ya yoktur, ya da şiddeti yargılayacak düzeyde değildir, yasalar şiddeti caydıracak güçte değildir.

Hatta şiddete teşvik edici olmaktadır. Daha da körüklenmektedir.

Devlet yasaları, sözleşmeleri adeta şiddet uygulamak için oluşturulmuştur. Aileden başlayıp toplumsal yaşamın her alanında şiddeti meşru kılan ve şiddete yol gösteren yasalar vardır. Şiddete karşı şiddetin engellenmesi için yasalarda şiddet ekseninde cezalar ortaya konulmuştur. Böyle bir toplumda şiddet aşılır mı?

Kadına yönelik şiddeti tırmandırıp halka yönelik sosyal ve kültürel savaş uygulanmaktadır

Şiddete karşı şiddet daha da tırmandırmaktadır. Devlet anayasalarıyla, kadın-erkek, birey-toplum, birey-devlet ilişkilerini şiddet etrafında örmüştür. Bu açıdan öncelikle değiştirilmesi gereken, devletlerin anayasalarının değiştirilmesi, toplumsal yaşamın her yerinde eğitim, bilinçlenme faaliyetlerinin yoğunlaşması ve bu temelde örgütlenmelerin sağlanmasıdır.

Konumuz itibariyle vurgulamak istediğimiz önemli bir husus da; kadına yönelik şiddet uygulamaları, ulusal kimlik, özgürlük, kültürel sorunların olduğu ve bu sorun karşısında mücadelenin geliştiği ülkelerde ve toplumlarda daha çok yaşanmaktadır. Devlet bir yandan halkların özgürlük mücadelesine yönelik siyasal, askeri, ekonomik yönden karşı mücadele ve darbeyi uygularken, toplum içerisinde kadına yönelik şiddeti tırmandırıp halka yönelik sosyal ve kültürel savaş uygulamaktadır. Kürdistan'da yaşanan budur. Son yıllarda Kürt halkına sosyal ve kültürel cepheden savaş açılmıştır. Kuzey Kürdistan'da özellikle mücadele açısından büyük değerlerin yaratıldığı şehir merkezlerin-

de, yurtseverlik kültürünün üst seviyede yaşandığı yerlerde, son yıllarda fuhuşun tırmanması bu kadar tesadüf değildir. Devlet ve ona bağlı siyasi ve askeri kurumlaşmalar özel savaş konsepti halinde kadına yönelik fuhuşu yaygınlaştırmaktadır.

Fuhuşa bulaşan kadın sayısı şaşırtıcıdır

Binleri bulmaktadır. Yine, İran devlet sistemi ve politikalarının oluşturduğu toplumsal yaşam gerçeği nedeni ile günümüzde Doğu Kürdistan'da kadın yaşadığı her türlü sorun karşısında derin bir çözümsüzlüğü yaşayarak ya kendisini yakmakta, ya da intihar ederek kendi kendisini öldürmektedir. Çözüm kapıları kapatılmıştır. Kadının çözüm arama gibi hiç bir zemini yoktur. İntiharın yolu gösterilmektedir. Yaşanan intihar örnekleri yürekleri incitmekte ve insanın bilincini dondurmaktadır. Hiç bir sözün söylenmediği andır. Bir şok durumdur. Bu düzeyde şiddet durumları ve örnekleri son yıllarda gide-rek artmaktadır.

Hatta öyle bir hale gelmiştir ki, Doğu Kürdistan'da kadınların kendisini öldürmesi tam bir gelenek haline gelmiştir. Toplum buna alıştırılmış ve alıştırılmak istenmiştir. Şiddetin bu düzeyde halk içerisinde yaşanması, kadının kendisini öldürmesi demek, toplumun kendi kendisini vurması demektir. Tüm bunlar, devletin toplum üzerindeki uygulamalarıdır, toplumu yönlendirmesidir. İntihar ve kendini yakma durumları, kadınlar açısından temel bir mücadele ve örgütlenme alanı olurken, öncelikli ve başta yapılması gereken yaklaşım, kadınların kendi dayanışmaları, arkadaşlıkları, yaşanan sorunların kadın-

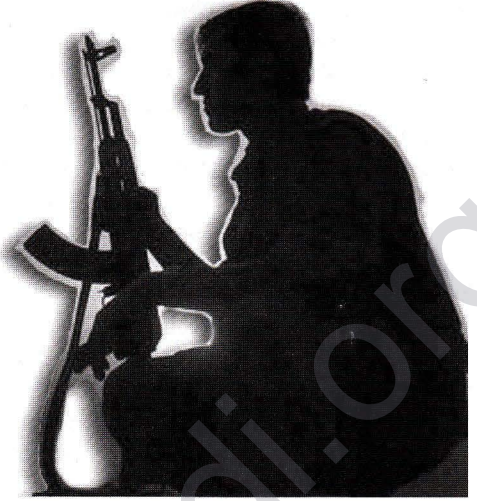
lar arasında paylaşılarak aşılmasıdır. Her kadın, ailesi ve çevresine karşı sorumlu olduğu kadar yaşadığı her yerde her kadına karşı sorumludur. Kadın, ailede, mahallede ve toplumun her alanında kadınlarla dayanışmayı güçlü sağladığında yaşadığı çözümsüzlük durumundan kurtulup, çözüm kapıları açılacaktır. Bununla birlikte, bilinçlenmenin yolunu, yöntemini aramaktır.

Yaşadığımız sessiz direnişi sesli direnişlere ve örgütlenmelere dönüştürelim

Kadına yönelik uygulanan şiddetin nedenleri, sonuçları, uygulama boyutları üzerine kapsamlı araştırmalar, yazıları yazmak mümkün. Çağımızın yaşadığı önemli problemlerden biridir. İnsanlığın önemli bir mücadele alanı olması gerekmektedir. Bir toplumda, kadına yönelik şiddete karşı mücadele demokratik, eşitlik mücadelesinin temel konusu ve gündemi olmalıdır. Bu temelde ele alınmıyorsa, eşitlik ve demokrasi mücadelesinden bahsedilemez. 25 Kasım uluslararası alanda kadına yönelik uygulanan şiddete karşı mücadele günü vesilesi ile dünyanın neresinde olursa olsun, kadınlar kadın olmaktan kaynaklı her türlü şiddete, işkenceye, yaşam dışı uygulamalara maruz kalmaktadır. Sorumluları bellidir.

Sorumlusu devlettir ve bununla birlikte erkek egemenlikli zihniyete dayalı kurulan toplumsal kültür, yaşam ölçüleridir, törelerdir. Kadınların şiddete uğramadığı, öldürülmediği, tecavüz edilmediği, her gün dayak yemediği bir toplum ve yaşam için şiddete uğradığımız her anı mücadele anı haline getirelim. Yaşadığımız sessiz direnişi, sesli direnişlere ve örgütlenmelere dönüştürelim.

Sen İhanetin Göğsüne Saplanan Kurşundun

Rengin
BOTAN

*Bütün zamanları sana bıraktım
Kendince yaşayasın diye
Bütün zamanları sana
bırakıyorum
Güneşle doyasıya kucaklaşasın
diye
Aya yeterince bakasın,
Kuşlarla isteğince,
özgürce uçasın diye
Bütün zamanları sana ait kıldım
Sevdamdan sıkılırsan eğer,
Özgür kalasın diye...*

“Ben yaşamı tanımadan, ona acemi-
ce güldüm” diyardun. Ama en anlam-
lısı öğrenmektir, yani seninkidir ben-
ce. Atlattığın her zorlu sancılı süreç
sana ustalıklı yaşamayı hem de en
doğru bir biçimde öğretti. Hem öğre-
nilen her şey acemiliklerle başlamıyor
mu? Önemli olan başlangıçların ace-
miliğinden, ustalık sanatını edinme
erdemine ulaşma gücünü göstermek-
tir. Sen bunu başardın.

Eylemin başarısına giden köprüyü
böyle kurdun. Yaşam hocamız böyle
öğretmedi mi bize? O “Yaşamın başa-
rısını gösteremeyenlerin başarılı eyle-
minden bahsedilemez” diyor. Yani
ömür boyu insanın sahip olduğu veya
sahip olacağı başarıların sırrı yaşam
ayrıntılarında gizlidir.

İnsan, yaşamın değerini bilmelidir.
İnsan yaşamın anlamını bilerek yaşa-
dıkça, kendini de anlamlı kılabılır. İn-
san yaşama tutku ve aşk derecesinde
sarılmalıdır. İnsan geçici geldiği haya-
ta, kısacık ömrü boyunca yaşama ver-
diği anlam kadar eylem sahibi olur. An-
lamlı eylem gücünü gösterdiği oranda
ise arkasında silinmez izler bırakır. Pe-
ki ya sevdalısı olduğun kahramanların
en iyi, en doğru yoldaşlığını senin ka-
dar ortaya koyan var mıdır? Ve benim

Sen Zilandın, bomba
olup düşmanda
patlayan, Semaydın,
alevlerdeki ateş dansına
duran, küllerinden
köprüler kuran.
Beritandın uçurumlarda
çiçek açan ve Slavdın
düşman elinin eline
değmesine müsaade
etmeyip, canına kıymayı
durusu bilen

Merhabayla mı yoksa hoşçakalla
mı? Selamlayayım seni. Aslında
bu iki kavramın çatışıklığında se-
ni selama geçen yüreğim tekrar sende
uzlaşan ve birleşen merhabanın hoşçaka-
lında yasa boğulmuş. Herkes ve her şey
yasın kokuyor biliyor musun?

Hayat bu kadar mı acımasız? Ve za-
man nasılda halı işliyor insana yaşa-
mında. Göz açık kapamak arasıymış şu
insan ömrü denilen şey. Gidipte geri
dönmeyenlerin, ardı sıra bıraktıkları
hüzün tadında yaşam kavgasına dur-
makmış sevdadan sevdalıya giden yol.
Ve uçurumun eşiğinde kanatlanmaktadır
yaşam sevdası. Herkes bir biçimde na-
sibini alır bu hayattan. Tıpkı senin ken-
dine özgü yaşamı tanımlaman gibi,

bunun hakkını ortaya koyacak yazım gücüm var mı? Bu çelişkili gelgit'li ruh halim içerisinde kaygılarımı beni alkoymaya çalışsa da, bu kaygılar yazma istemine yenik düşmekteyim, sen söz konusu olunca.

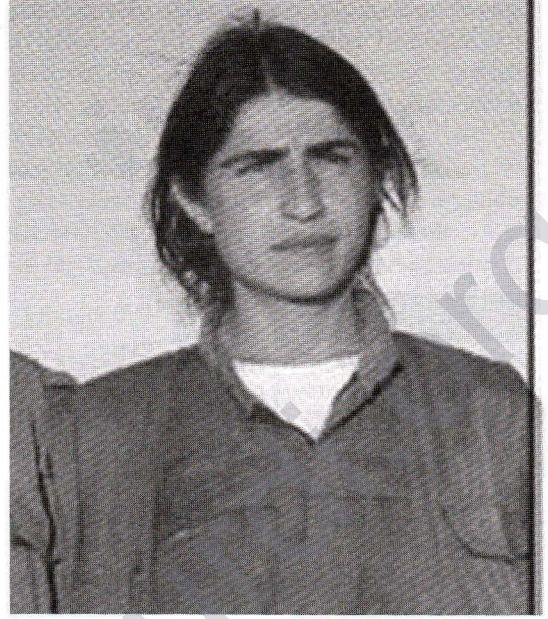
Sanki üzerinden bunca yıl geçmemiş ve dün gibi geliyor aklıma ilk karşılaşmamız

Hayata gözlerini yeni açmış, yeni yetme bir kız, şaşkın bakışları yaşama olan acemiliğinin doğal yansıması. Ama bu gencecik ve narin kızın vücudu yara bere içinde. Atılan bombadan kalma metal parçalar. Küçük-büyük delikler açarak yer edinmişler bu vücutta. Ben soruyorum, "Ne oldu sana heval" cevabı "Saldırıp mevziyi aldık, eylemimiz başarılıydı, sonra bir arkadaş yaralandı, onu getirmek zorundaydım. Tam onu getirmeye çalışırken bize bomba atıldı, yaralandım. Buna rağmen yaralı arkadaşımı getirmeden gelmedim" şeklindeydi.

Üzerimde ciddi bir etkiye yol açan bu öyküyle başlayan tanışmamız da, yoldaşa-yoldaşığa bağlılık gerektiğinde canını vermek olduğunu ortaya koydun. Ki seni en son eyleme götürürken bu bağlılık değilmiydi? Derinden etkilediğin Ş. Ruken ve Ş. Kendal yoldaşlara ilişkin defterindeki yazın... sanki son olacağını bilircesine... Sanki Kendallaşmaya doğru uçuşma yollarını, Kendalın defterinden öğrenmek istercesine, sadece onu ve onları okutmaktı, son günlerindeki tüm uğraşın.

Onlar sensiz gitseler de, onları yalnız bırakmak istemezcesine, arda sıra gittin onların. Ne kadar güzel ve ne kadar anlamlı kurdun kendin ve onlar ile aradaki bağı. Bilirim gülüm, insan ömrü kısadır, başkasıyla, başkalarının ömrüyle ta-

mamlanmadıkça, bir değeri kalmıyor, öğrendiklerimizin, bildiklerimizin ve edindiklerimizin. Öğrendiklerimizden çıkarırız, en güçlü dersleri... çoğu kez bir yanlışımızdan, birilerinin yanlışından yola çıkarak ulaşırsınız en doğru olanına. Sende yoldaşa bağlılığın gereği olarak Kendal-ları, Rukenleri, Gabarları tamamlayan bütünü bir parçasısın.

Ya eylemci kişiliğine ne demeli?

Bir Koçer kızından en fazla beklenen iyi bir "Berivan" olmaktır. Oysa daha çocuk yaşta bile annesinden gördüğü ilk eğitim; "Bir kız olarak çeyizini nasıl hazırlamalı, nasıl iyi bir Berivan olma değil, karşısına çıktığı anda askere, panzere yani özgürlüğün önündeki bütün düşman engelini karşı, nasıl savaşılsın" düşüncesiyle şekillendirir. Bu nedenle de Slav çocukluğundan itibaren elinin ilk tuttuğu taşla başladı savaşılmaya. Giderek bu sevda bir özgürlük militanı olma yolunda eylemci bir karaktere büründürdü seni...

Taviz vermeden gelişen ihanet pervasızlığına, zira ihanet nasıl da umutlanmıştır sonuç almaya dair... Karşısında sizler gibi bedenini siper edecek Apo'cuların olduğunu hesaplamamışlardı anlaşılın. Ve eylem anı gelip çatmıştı. Sonuna kadar hedefine kilitlenerek yönelip, başarılı olmanın tüm gereklerini kendinde

oluşturdun. Tıpkı bir şahin gibi önce hedefini bulma, keşfetme bir anda saldırıp istediğini koparırdın düşmanın ruhu bile duymadan. Yani bir Apocuya yaraşır şekilde başarı ruhu ile cesaretlece, fedakârca ve engel tanımadan.

Sen çıkışının hepimizde yarattığı etkiye bir tanık olsaydın! Dona kaldı bütün gözler, dona kaldı tüm yürekler. Sana karşı selama duruyor benliğimiz. Başımız dik ve onurluca...

Sen Zilandın, bomba olup düşmanda patlayan, Semaydın, alevlerdeki ateş dansına duran, küllelerinden köprüler kuran. Beritandın uçurumlarda çiçek açan ve Slavdın düşman elinin eline değmesine müsaade etmeyip, canına kıymayı duruş bilen.

Sen ihanetin göğsüne saplanan kurşun, Kendallaşarak fedaileşen. Sen kimliğimiz, çizgimiz, duruşumuz, onurumuzsun yoldaş, senden tekrar öğrendiklerimizle, söz veriyorum. Her şey intikamın için. Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz...

Deli Memo

Sinan

1 990 yılının bahar aylarıydı. Erzurum Eyaleti'ne beş kişilik bir grupta (Ben, Sinan, Seyit, İdris ve Şiyar) girdik. Bu alanda ilk olmanın zorluklarını ve güzelliklerini iç içe yaşıyorduk. Görevimiz silahlı propaganda yapmaktı. Halkın bir kesimi bizi tanıyor olsa da, daha önce gerilla görmemişlerdi. Bir yandan kendimizi tanıtacak, bir yandan da ileride yürütülecek gerilla faaliyetleri için altyapı hazırlayacaktık. Milis örgütlendirmeleri için sık sık köylere gidiyorduk. Bize en çok gençlik ilgi gösteriyordu; fakat katılım için tereddütleri vardı. Bunların da zamanla aşılabacağına inanıyorduk.

Faaliyetlerimizi sürdürürken, Muş'un Varto ilçesine bağlı Goşkar köyüne gittik. Halkı toplayıp sorunlarını dinledik. Çözüm için sohbetler yaptık. Sabah olmadan dağa ulaşmak zorunda olduğumuz için, köyden ayrılış saatimize dikkat ediyorduk. Kaldığımız evden çıkarken, nöbetçi olan Seyit Rıza'nın yanında bir genç duruyordu.

Bu genç, bir köylünün ancak bayramlarda giyebileceği beyaz bir gömlek giyinmişti. Ayağında ters giydiği kara lastikler dikkatimi daha çok çekiyordu. Seyit Rıza'ya;

Bu arkadaş kim? diye sordum.

Seyit büyük bir iş başarmanın gururuyla;

Katılmak istiyor, dedi.

Gencin duruşuna, kılık kıyafetine

baktım;

Emin misin? dedim.

Seyit kaygılarını gidermek için olsa gerek, daha net bir ses tonuyla;

Eminim. Nöbetim sırasında ben konuştum. Düşüncelerini beğendim. Onu götürelim, dedi.

O köyden daha önce katılan olmamıştı. Bu gencin bizimle birlikte gelmesi köylüleri etkileyebilirdi. Fakat Seyitin tüm çabalarına rağmen hala kaygılarım vardı. Yine de hem grup içi demokrasinin bozulmaması, hem de çalışmalarımızın ilk ürünlerini sonucundan kaygı duyuyor olsam da geri çevirmemek için, "tamam" dedim. Sonra gence dönüp;

Kıyafetin uygun değil, bir ceket giyin istersen, dedim.

Genç kendinden emin bir eda ile;

Ben hep böyle yaşarım.

Ayakkabılarını değiştir, insan gerillaya ters ayakkabılarla gelir mi?

Hiç gerek yok. Ben böyle yürürüm, dedi.

Davranışları, bana anormal geliyor, kaygılarım artıyordu. Fakat iş isten geçmişti. Hazırlıklarımızı tamamladıktan sonra yeni savaçımız Memo'yu da alarak köyden ayrıldık. Yürüyüş boyunca gözüm hep o gence takılıyordu. Anormal konuşmaları devam ediyordu. Ben de Seyitte takılmak için;

Bu genç anormal konuşuyor, kendine benzeyen adamlar seçiyorsun, dedim.

Feodalizm nedir? dedim.
Bir ağadır. Geçenlerde bizim köye gelmişti, dedi.

Peki burjuvazi nedir? dedim.

Yeşil bir şeydir, tadı ekşidir, dedi.

Küçük burjuvazi nedir? dedim.

Seyit ne yapmak istediğini anlamış olsa gerek, hemen araya girerek;

O da yenilir, dedi.

Seyit, heyecanlı heyecanlı savaşçısını övmeye başladı.

Olur mu! Hoş, temiz bir insan. Ayrıca çok da dinamik. Bin bir çabayla katıyoruz, siz beğenmiyorsunuz, dedi.

Seyit'in alındığını görünce daha fazla üstelemedim, ama yürüyüş sırasında bu gençle konuşma kararı aldım. Kültür düzeyini ölçmek istedim. Birkaç saat sonra yanında yürümeye başladım. Sorularımın bazılarına çok mantıklı, bazılarına ise olmadık cevaplar veriyordu.

Feodalizm nedir? dedim.

Bir ağadır. Geçenlerde bizim köye gelmişti, dedi.

Peki burjuvazi nedir? dedim.

Yeşil bir şeydir, tadı ekşidir, dedi.

Küçük burjuvazi nedir? dedim.

Seyit ne yapmak istediğini anlamış olsa gerek, hemen araya girerek;

O da yenilir, dedi.

Gencin normal olmadığından emindim artık. Yine de çevre köylerdeki gençler için, propaganda amaçlı yanımızda kalsın dedim. Günler geçtikçe bunun deli olduğundan hiç kimsenin kuşusu kalmadı. Tüm gizlilik kurallarımızı alt üst etmişti.

Biz, köylüler bizi görmesin diye taşların arkasına saklanırken, sürünerek nöbete giderken, çobanlardan köşe bucağ kaçarken; bizim yeni savaşımız dürbünü boynunda, silahı omzunda zirvelerde dolaşıyordu. Birkaç kez gidip nöbete gezmemesine, gizli olması gerektiğine ilişkin uyarı yaptım;

Operasyon çıkabilir.

Korkak adamlar! Siz askerler-

den korkuyorsanız ben varım.

Tüm gerilla kurallarımızı çiğneyip geçiyordu. Bütün bunları cesaretli olduğu için yaptığını düşünüyordu. Fizik olarak güçlü ve atik olmasına rağmen, bu anormal davranışları bizi zorluyordu. Küçük gruplarla çalışırken çok hassas, dikkatli olmak gerekiyordu. Ayrıca grubumuz görev gereği ajitasyon-propaganda, halk eğitimi ve örgütleme üzerine çalışıyordu. Böyle bir durumda Memo çalışamazdı.

Büyük gerilla birlikleri içindeki çalışmalara daha iyi katılabilirdi

Arkadaşlar onu eğitebilirlerdi. Böylece onu, Dersim eyaletine göndermek için öneri yaptım. Kabul edilmesi zor olmadı. Çünkü herkes böyle olmasını daha uygun buluyordu. Dersim eyaleti, imkanlar açısından bizden daha avantajlı olduğu için kabul edildi. Bir grup arkadaş Dersim'e geçerken, Sinan arkadaş ile birlikte Memo'yu da Dersim'e gönderdik.

Grup yolda dinlenirken, nöbeti sırasında dürbünü ve silahını alıp kaçıyor. Sivil elbiseli olduğu ve boynuna koruculardan aldığımız dürbünü astığı için, gerilla olduğu fazla anlaşılıyor. Silahı omzunda köylerden geçiyor. Köylüler korucu zannederek müdahale etmiyorlar. Varto'nun Güzeldere köyüne gidiyor. Köy, yüksek bir tepenin yamacına kurulmuş. Yarı ormanlık ve kayalık köy alanının ortasından bir cadde geçiyor. Karakolun hemen

müdahale edebileceği bir köydü burası.

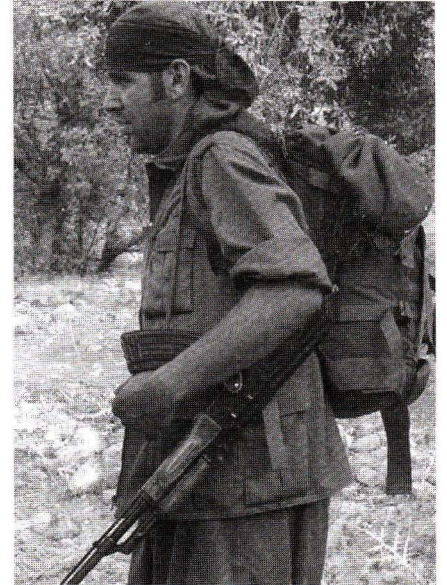
Memo, köyün hemen üzerindeki tepenin zirvesinde tarama yapıyor. Köylüler paniğe kapılarak evlerine kaçıyorlar. **"Apocular köyü sardı"** diyorlar. Bazı korucular kendi evlerinde mevzileniyorlar. Bu ise sürekli sağa sola mermi sıkarak köye iniyor. Köye girince muhtara; **Apocuların köyü sardığını, acilen tüm silahların toplanıp teslim edilmesini söylüyor.**

Muhtar kaygılanıyor.

Size teslim edemeyiz. Devlet bize yapmadığını bırakmaz. Söz, tüm silahları toplayıp karakola teslim edeceğiz, diyor.

Olmaz, diyor Memo. Arkadaşların acilen silaha ihtiyacı var. Köylüler çaresiz, silahları getirmeye gidiyorlar. Bu sırada bir köylü Türk ordu güçlerine haber veriyor.

Ordu güçlerinin geleceğini öğrenen muhtar Memo'yu ikna etmeye çalışıyor. **"Silahları şimdi veremeyiz. Yarın ya size ya da**

devlete veririz” diyor. Memo, “tamam” diyor ve yemek istiyor. Bu arada cemseler hızla köye yaklaşıyorlar. Muhtar daha da telaşlanıyor. Babacan bir tarzda “**Bak! asker geliyor, arkadaşlara söyle köyün etrafını boşaltsınlar. Burada çatışma olursa, bizim çocuklarımız ayak altına gider. Bir an önce buradan uzaklaş!**” Memo gururlu bir şekilde:

“**Korkak adamlar! Türk askerlerinden kim korkar? Siz gidin, biz çatışacağız.**” Köylüler o zaman Memo'nun normal biri olmadığını anlıyorlar. Rica minnetle ikna edelim derken, Memo yaklaşan cemseleri görür görmez köy meydanının biraz uzağında otlanan ata biniyor ve kaçıyor. Askerler onun kaçtığını görünce ateş açıyorlar. Atı vurulunca yere düşüyor, ama atik hareketlerle küçük bir kaya-

nın arkasında birkaç el ateş açıp tekrar koşmaya başlıyor.

Memo, askerleri yanılttıktan sonra köyüne dönüyor

Helikopter her yere indirme yapıyor. Memo köyden uzaklaşınca, yıkık bir evin içinde ateş yakıyor. Ceketini bir oduna asıyor, sonra da kaçıyor. Düşman ceketini görünce Memo'yu orada zannedip o eve yavaş yavaş giriyor. Sonra yanıltıklarını anlayıp sağa sola rastgele ateş ediyorlar.

Memo, askerleri yanılttıktan sonra köyüne dönüyor. Önce muhtarın evine gidiyor. Silahı muhtarın ensesine dayayıp “**teslim ol!**” diyor. Bu arada kardeşine haber veriyorlar. Kardeşi gelince Memo'ya iki tokat vurur vurmaz silahı ve dürbünü elinden alıyor.

Memo katıldığında, kardeşi: “**O size yaramaz**” demişti, ama biz, “**ona biz karar veririz**” demiştik. Kardeşi silahı ve dürbünü saklıyor. Günler sonra bize şöyle bir haber ulaştı. “Varto'nun Güzelde-re köyünü iki yüz Apocu basmış, köylülerle anlaşmışlar. Türk askerleri gelince çatışmada köylülere zarar gelmemesi için çekilmişler. TC helikopter getirmesine rağmen kimseye bir şey olmamış. Köylüler bu durumdan çok memnun olmuşlar. Ertesi gün 15 korucu silahını devlete vermiş ve ‘biz Apoculara karşı savaşamayız. Bunların hepsi deli dolu adamlar. Biz bir daha silah almıyoruz, kim onlara karşı savaşabilir ki’ demişler. Bu habere anlam vermekte çok güçlük çektik. Çünkü o alanda 200 değil, sadece 5 arkadaş vardık. Ayrıca eylem gücü de değildik. Ama halk içinde yayılmış olması bir gerçeklik payı olduğunu da gösteriyordu. Birçok ihtimali değerlendiriyorduk. Korucular olabilir miydi? Oligarşik rejim yeni bir taktik mi deniyordu? Bir türlü netleştiremiyorduk. Emin olmak için güvendiğimiz bir dostu gönderdik, geldiğinde aynı şeyi anlattı; Birisi köye inmiş. Öyle cesaretli bir adammış ki, sürekli ‘**çıkın dışarı korkaklar!**’ diyormuş. Bir aslan gibiymiş.

Günler sonra, Sinan arkadaşın Memo'nun kaçtığını yazdığı notu ulaştı bize. Birkaç gün sonra Memo'nun kardeşinin evine gittik. Memo evdeydi.

Burada ne arıyorsun? dedim.

Kaçtıktan sonraki tüm hikayesini anlatmaya başladı. Meğer o kadar çok şeyi yapan bizim deli Memo'ymuş.

Ay Işığının ve Karanlığın Kızı

**Dızar
DİLOK**

*'Her ay doğuşunda,
tüm zamanlardan uzak ayı seyredişim,
ayın yüzünde onu görüşümdendir.'*

Sobanın etrafına üşüşüp oturmaktan başka yapacak bir şeyimizin olmadığı ayaz gecelerde, ninemin anlattığı masallar geldi aklıma. Kendi kendine konuşup sürekli hastalıklarından, bel ağrılarından bahsederken, kimseinin kendisini dinlemediğini anlayınca, sırlarla süsleyip cazip hale getirdiği masallara geçirdi. Ayaz gecelerin soğuşunda dolunay ışığını hissedenin üşümezmiş yüreği, ısıtmış içini ay ışığı. Bunu keşfeden, bunun tadına varan kişi, dolunayda gerçek sevdiğini görmüş.

Ay ışığına bakıyorum şimdi, hiçbir yüz göremiyorum.

Çevremdeki yüzlerde tanıdık çizgiler arıyorum. Her çizgi belleğimde gezintiye çıkıp tanıdık simalarla buluşuyor. Yine de tüm yüzler yabancı. Bu bekleyişi getiren saatleri düşünüyorum.

Operasyon haberi ardından alanların birleşmesi, yeni grupların oluşturulup eylemlere göre konumlandırılması, henüz tanımaya başladığım alandan ayrılıp yabancı olduğu bu alana gelişim... Bu yolculuğu yeniden yaşarken, tüm sesler gibi yabancı olduğum bir ses adımı çağırırdı;

- Munzur!

Cevabımdan sonra aynı grupta olduğumu söyledi. Bir bütünen birbirine çok benzeyen parçalardık ve kalın bir yabancılik perdesi geriliydi aramızda. Direniş ve ölümle birlikte ay ışığını paylaştığım

yoldaşların adını bilmiyordum. Zaman bu soruyu taşıyamayacak kadar hızlı geçiyordu ve olması gerekenle olan, bir olmuştu.

Bu gidiş bir başlangıçtı, bir yeni...

Bu coğrafyayla ilk kez tanışıyordum. Tanımadığım arazide dik yokuşu yuvarlanırcasına inerken, gideceğimiz eylem yeri konusunda tahminler yapıyordum. Serüvenine yeni başlayan bir serüveninin acemi heyecanı göğüs kafesimden kanatlanıp uçacak bir kuş gibi ilerliyor benimle. Sık sık ıslattığım dudaklarım çatlarcasına kuruyup geriliyor, bazen titremeye benzemeyen hafif kıvıltılarla seğiriyordu.

Sorulup öğrenilemeyenlerin yarattığı gizemli atmosfer, patikalara, yıldızlara, aya yansıyor. Ve arkadaşlara... Her şey sıra dışıydı. Bir dahaki sefer olmayacaktı. Ezeli ve ebedi olan zaman çizgisinde, bir daha karşılaşmayacaktı, biliyordum. Her şey bu geceye özgü, her şey bu gece için. Gecenin rengi eylem heyecanına karışarak beni peşi sıra sürüklüyordu. Ay ışığı, yeni yüzler, yeni yollar, herkesin tanımını bildiği, ama adını koymadığı bir sır gibi yayılıyordu geceye. Bu yüzleri ikinci bir kez görmenin bir olasılık hesabının insafına kalışı, acı bir ıslık gibi karışırıyordu bu sırrın içine. İdeallerim, içinde ben ve bu yüzler... Varlığıyla yok-

O gözden yitip gittiğinde gökyüzüne baktım. Ayın yüzündeki çizgiler tanıdık bir simaya dönüşür gibiydi. O, ay ışığı ve karanlığın kızıydı.

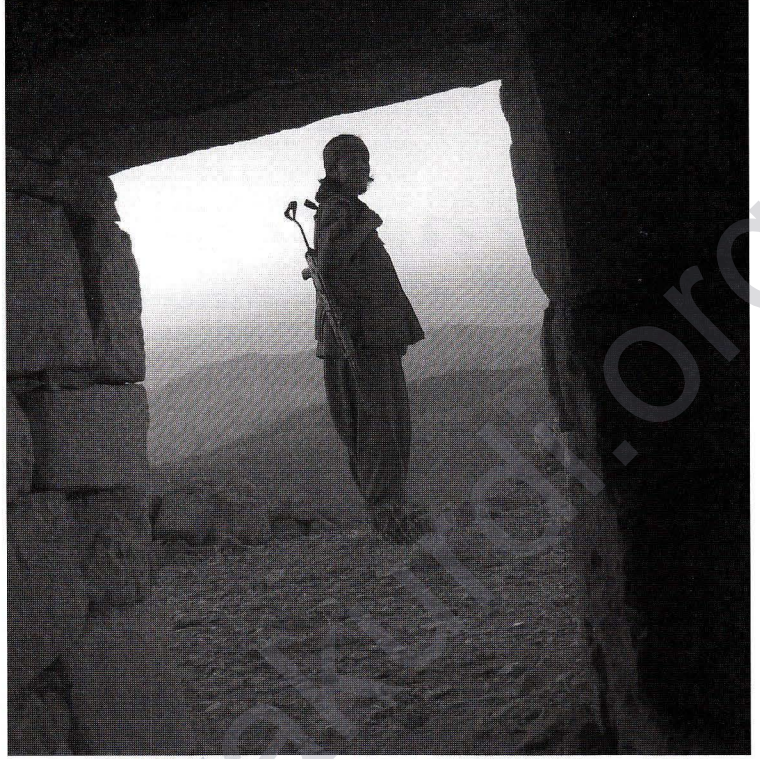
luğu arasındaki ayırımı belirsiz olduğu bir yaşamdan kopup gelen benliğim, en küçük yaşam çabasının dahi tarihte yerini alacağı işte bu geceye, bu mekana sığınmıştı. Ve öteki yüzlerde benzerlik arıyordu.

Mekan sessiz bir yalnızlıkla yürüyordu

Bu yüzlerden biri dikkatimi çekti. Omuzlarından aşağı dökülen koyu siyah saçlarından ayırt ediyordum onu. Karanlık ay ışığına üstün geliyordu. Tanınması istenmeyen bir portrenin kara kalemle gölgelendirilmesi gibiydi; yüzünü seçemiyordum. Tek bayan arkadaştı ve en arkada yürüyordu. Önüdeyse ben. Adını bilmiyordum diğer yüzler gibi, ama biraz sonra beraber savaşaçağımızı, kurşunlara beraber karşılık vereceğimizi, birbirimizi savunarak geri çekileceğimizi biliyordum. Belki de ölümü paylaşacağımızı, son soluğumuzu birlikte alacağımızı... Bildiklerim geceyle birlikte anlamı andan taşırırken, bilmediklerim bunun gölgesinde kalıyor, anlamsızlaşıyordu.

Fısıltı halinde tek tek duyulan sesler duruyor, kimse konuşmuyordu artık. Adımlar, kollar, patikalar, her şey derin sessizliğinde uyuyordu. Sadece ay ışığına sığınmış gözler asiydi. Yalnız gölgeler konuşuyor ve konuşturuyordu. Adımlar birbirine yaklaştığında, tanımak, anlamak, anlama ortak olmak için sonuna kadar açılan gözler, karanlığın verdiği yalnızlıkla kendi doğallığında çekincesiz mimikler...

Ay ışığı sayesinde yüzlerin ana çizgilerinin gölgelerinden derin düşünceler kendini hissettiriyordu. Tüm gözler mekana ait bir parça

olacak kadar mekandan kopmuş, zamanın bütününden sıyrılmış ve bir anda yoğunlaşmıştı. Mekan sessiz bir yalnızlıkla yürüyordu.

Yaşam yürüyordu. Yaşamımı bugüne getiren yıllarım, ilk gençlik çalışmalarım, ateşli geçen eylem sonrası polisle kovalamacaya dönüşen kaçışlarım, okulu-babamı takmadan yürüyüp bağlandığım amaçlarım, sözüm, bağlılığım, yıllardan beri unuttuğum önemsiz anılarım geliyordu aklıma. Ayrıntı sohbetler, şakalarım, acemiliklerim, yanılığlarım, abartılı yanlarım ve anımsayıp da adlandıramadığım birçok şey... Hiçbiri zaman kavramını tanımiyor, hızla canlanıyordu. Kendi zamanlarından çıkıp bugüne geliyorlardı. Ama her şey çiplak ve korumasız. Hepsisi sorguda gerçek değerini arıyordu. Yaşamla ölüm arasındaki sorguda...

Birden bayan arkadaş önüme geçti. Yürüyüş kurallarına göre arkada yürümesi gerekiyordu. Arkada yürümeyi kabul etmek zor olsa da, özellikle eyleme giderken bir arkadaşın önüne geçmesini hiçbir savaşçı gururuna yediremez. Hele bu bir bayan arkadaş olursa, bu kabullenme daha da olanaksızlaşır.

İçimden, "uyarı yapsam mı acaba?" dedim. "Arkamdan yürümelisin!" desem kırılabilir, reddedebilir de. Bununla kalmaz, küçümsediğimi düşünebilir. Uyardıktan vazgeçip, sessiz bir savaşı tercih ettim. Fırsat buldukça adımlarımı bir iki hızlandırıp önüne geçiyordum. O da bu savaşa girmişti hem de oldukça inatçıydı. Bu yarış birkaç seans sürdükten sonra, neden arkada kalmayı kabullenmediğini düşünmeye başladım. Bu basit bir gurur mu, kendini ispatlama

çabası mı, düşmana olan kin mi, eylemin sabırsızlığı mı? Hangisi? Yoksa kadın olmasından mı kaynaklanıyor? Bu kadar inat ettiğine göre, bu davranışın onun için önemi büyüktü ve öne geçmesi bir zorunluluktur. Belki de toplumdaki gibi arkada yürümek istemiyordu.

Geleneklerin geri yönlerini kırmak için partiye gelmişti ve bu davranışım ona eskiyi hatırlatıyordu.

Bu son davranışıyla annemiz olmuştu

Hedefe yaklaştıkça adımlarımızı yavaşlattık. Düşünceler, hayaller ve geçmişe oranla her şey ağır ilerliyordu. Zaman eskisi gibi hiç değildi. Yol boyunca yolun dikkatle incelenmesiyle beraber, bizler de geçmişimizi derinliğine irdeleyerek geleceği hayal ediyorduk. Yüzümü yalayan hafif esinti belli belirsiz sürüyordu. Yürürken elbiselerin çıkardığı hisirtıları duyacak kadar sessizlik varken, metalik bir sesle tüm gözler bayan arkadaşaya çevrildi. Taşa çarpan silahından çıkmıştı bu ses ve bu bir hataydı. Eminim karşılaşmayı hiç istemediği bakışlardı bunlar ve o da bunun anlamını biliyordu. Yabancı olduğu düşünülemezdi bile.

Bitiş çizgisine geldik. Yürüyüş bitti, eylemin başlamasını bekliyoruz. Düşmanla aramızdaki mesafe konuşsak duyulacak kadar yakın. Bir grup arkadaş bizim az ilerimizde konumlanmışlar. Biz büyük bir kayanın dibinde otururken, o tek başına bizden ayrı oturuyordu. Süreğen sessizliğin rengi değişiyor, giderek ağırlaşıyor, uzuyordu sanki. Birden sigara içmek istedim. Oysa sigara içmenin zamanı geçmişti artık. Yapmak isteyip de yapamadığım birçok

şey gibi. Yanımdaki arkadaşlara bakıyorum. Silahlarına sarılmış, kısıp sesle konuşuyorlardı beklerken. Birbirlerini daha önceden tanıyorlardı. Sanırım hepsi tanıyorlardı, ama konuşanlar çok azdı; diğerleri gözleriyle anlaşıyorlardı. Bense, ilk kez gördüğüm gözlerine de yabancıydım. O da öyle, yabancıydı bize. Bizden uzak, belki tek başına, yabancı kalışını düşünüyor, belki de benimle aynı duyguları yaşıyordu. Her birimiz kendi geçmişimizle bir yolculuktaydık ve belki de ayrı dünyalardaydık, kendi dünyalarımızda...

Yüzlerdeki kararlılık, sabırsızlık, gerçekleşmeyi bekleyen sözler ve yerine getirdikçe bir gün anılacak bir tarih içinde yer alacağı bilinci, bizler için cennet değerindeydi. Duygular son anların heyecanıyla yaşanıyor. Hislerim tarif edilmez denilen türdendi şimdi. Birdenbire bayan arkadaş yerinden kalktı, cebinden çıkardığı şekerleri bize verdi. Şekerler eylem öncesi dağıtılmıştı herkese ve o kendi payına düşeni yemeyip saklamış, şimdi bizimle paylaşıyordu. Onun bu hareketi, savaşçıları kutsayan bir tanıca edasıyla gelişi, bir tören havasıyla şekerleri bize verışı, bana daha çok bir anneyi hatırlattı.

Kendi yabancılığımın verdiği duygular beni çocuklaştırmıştı. Çevreme çocuk gözüyle, arkadaşlara da birer çocuklarmış gibi bakıyordum. Masum, korunması gereken ve sevgi isteyen. O da bu çocuk dünyasına giren anne gibiydi. Ve uzattığı eliyle şeker yanında sevgi ve şefkat dağıtır gibiydi. Belki o da bizleri çocukları gibi görmüş, kendisi bir anne havasına girmişti. Asker olmanın getirdiği sorumluluktan dolayı, yıllardır geri planda tuttuğu duygularıydı. Belki de sadece ben öyle anladım.

Ama bu son davranışıyla annemiz olmuştu. Bizse onun hiç olmayacak olan çocuklarıydık.

Ve komut geldi, saldırı başladı

Silahlarımızın namlularına, bombalarımızın pimlerine sıkışan sesler uzun yıllar sonra dili çözülen birinin haykırışı, aç çığlıkları gibi telaşlı ve şiddetliydi. Yakın hedeflerden asker sesleri geliyor, beklenmedik bir eylemin verdiği korkuları, panik hali, yaralananlar hemen yanımızdaymış gibi duruyordu. İki mermi arasında bir askerin hıçkırarak ağlayışı duyuluyordu. Ne kadar olduğunu bilemediğim bir süre geçmişti ki, silahlarımıza karşılık verilmeye başlandı. On-on beş saniye sonra özel savaş güçleri ilk şaşkınlığını aşip mantıklı düşünmeye başladığından kendini savunuyordu. Onların tekniğini, sağa-sola çarpan, arkadaşları yaralayan kurşunlarından ayırt ediyoruz. Kimi zaman bastırıyor bizi. Eylem gruplarımız kalabalık olduğundan sistemli hareket etmek, saldırıyı ısrarlı ve soğukkanlı sürdürmek zorlaşıyordu. Birbirine yakın konumlanmış bazı arkadaşlar hareket ediyor, gruplar karışıyordu. Bir dağınıklık vardı. Onun yanımdan nasıl ayrıldığını görmedim, ama öndeki grubun yanına ulaştığımızda oradaydı. Komutan sürekli bağırıyordu;

- Önde iki arkadaş var, kimse bomba atmasın! Bekleyin, talimat almadan kimse bombanın pimini çekmesin!

Her arkadaş bombası elinde bekliyordu. O an sanki yeni bir mekandaydım. Hızla geçen izli mermiler, roketler, atılan ışıldaklar, her yanı lunaparka çevirmişti. Bir çocuk gibi etrafıma bakarak her saniyeyi kaçırmadan heyecanla bekliyordum. Ses-

ler artıyor ve karşıdan hızla gelip üstümüzden geçen, bazen tam üzerimizde sönen sarı turuncu renk, diğer ışıklardan koparıyordu bakışlarımı. Ve silah sesleri yanında bizim seslerimiz. Yaralı arkadaşların sert talimatlara karşı acı çığlıkları ayırt ediliyordu. Yukarıdaki renkli ışıklara rağmen, aşağıda hemen yanımda kan kokusu ve şehit bir arkadaşın sessiz sakın bedeni...

Birden bir arkadaş ters takla atarak arkama düştü. Onun yanına koştuğumda, boynundaki mermi izinden kanlar boşanıyordu. O ise şehit düşeceğinden emin, kendini sloganlara bırakmıştı. Yaşama istemi ve inancıyla yarayı sarmak, kanı durdurmak için en çok harekete geçmesi gereken bu anda hem de. Gözlerine baktım, slogan atmıyordu artık. Aradan belli bir süre geçmişti ki kanı durdurdum. İkimizin de o ilk bakıştaki yaşam ve ölüm arasındaki heyecanı biraz silinmişti. Artan inlemeler arasında patlayan bombayla

birlikte arkama baktım, birçok patlama iç içe olduğundan, hangi bombanın kime ait olduğunu ilk anda ayırt edememiştim. Bir arkadaş:

- Patlayan bomba bayan arkadaşındı, diye bağırdı.

Bir başkası:

- O da şehit düştü, dedi.

Onun yakınındaydım, ama onu görememiştim. Yaralıların yanında sağa sola koşuyor, silahları arıyorlardık. Geri çekilme vakti gelmişti. Sağlam birkaç arkadaş kalmıştık. Bayan arkadaşın patlayan bombası onu şehit ederken, birkaç arkadaş da yaralanarak savaş dışı kalmıştı. Cenazesini aşağı doğru götürmüşlerdi.

Gelen kurşunlar ayağa kalkıp rahat hareket etme imkanı vermiyorlardı. Ya tamamen eğilerek, ya da kaz yürüyüşüyle ilerlemek mümkündü. İki erkek arkadaşın taşıdığı cenazesine baktım. Bir ayağı yerde, bir süre sürüklendi. Hızlarına ara veren arkadaşlar sonra tekrar tutup devam ettiler. Bu koşturmacada saç

bağı düşmüş, uzun siyah saçları dağılmıştı. Arkadaşlar onu oturarak tutmuş olduklarından, başının iki yanından süzülen saçları yere değiyordu. Bir parça saç bir yandan savrulup, yüzünün bir kısmını örterek diğer yana atmıştı.

Yere değdikçe taşları okşayan saçları sanki ruha bürünmüş, beraberinde bedeninden apayrı bir canlı gibi, taşları, patikaları kutsayarak yürüyordu. Ve birkaç adım sonra, ay ışığının gücü yetmedi O'nu aydınlatmaya. O'nu son görüşümdü ve halen adını bilmiyorum, yüzünü tanıtmıyordum.

**O gece için yaratılmış ve sadece o gece için vardı
Ay ışığı ve karanlık...**

Ayın yüzünde bir şey görememiştim, ama o anda ayı görüyordum. O gözden yitip gittiğinde gökyüzüne baktım. Ayın yüzündeki çizgiler tanıdık bir simaya dönüşür gibiydi. O, ay ışığı ve karanlığın kızıydı.

Sadece profilini, uzun saçlarını anımsıyorum. O'nu canlandırmaya çalıştığımda, uzun saçlarıyla karanlığın ay ışığıyla gölgelediği bir simaydı. Herhangi bir yerde resmini görsem tanımayacaktım. Arkadaşlar cenazesini götürüp saklarken, ben de yaralı bir arkadaş getirişiyordum. O'nu o akşam gördüm ve o akşam gömdüm. Yüzünü ve adını dahi bilmeden. Eylem sonrası sorduğumda, "Berivan'dı" dediler. Benim içinse o ayın ve karanlığın kızıydı. Her ay doğuşunda, tüm zamanlardan uzak ayı seyredişim, ayın yüzünde O'nu görüşümdendir. Ve şimdi ninemin anlattığı masallarda, kendi kahramanımı bulmuşum.

Sözün Anlam Arayışındayız Şimdi

**Kemal
HEREKOL**

Viyana yoldaş başta olmak üzere bir çok fedai yoldaşın eylemlerini gerçekleştirirken sarf ettikleri çok anlamlı bir söz vardır "Söz anlamını yitirmiştir, şimdi sıra eylemde!" Evet, sözün hiçbir anlam ifade etmediği ve tarihsel çıkışlar yapmak dışında hiçbir şeyin cevap olamadığı kritik aşamalar vardır. Bu tür süreçlerde söz söylemekten öteye, söylenmiş sözlere hakını verecek, onların pratik değerini ortaya çıkaracak eylemlere ihtiyaç vardır. Çünkü söyleneceği kadar söz söylenmiştir. Daha fazla sözle götürmek artık sözde anlamsızlaştıracaktır. O nedenle yapılması gereken şey eylemdir. Hiç tereddüt etmeden eylem koyan yoldaşların büyüklüğü bu noktada söze yeniden değer katmalarından ve sözlerine gerektiğinde canlarını ortaya koyarak sahip çıkmış olmalarındandır. Pkk'lilik bir anlamda da söylenmiş sözlerin hakkıyla yerine getirilmesidir. O nedenle Zilanlar, Viyanlar ve onlar gibi olan yoldaşlar gerçek anlamda birer PKK'lidirler.

İçinden geçtiğimiz günlerde de bir çok bakımdan aslında söz bir çoğumuz açısından artık anlamını yitirmiştir. Ya da söylenecek sözlerin çoğu söylenmiştir. Daha fazla bu şekilde durmak, söz söylemekle yetinmek sadece yozlaştırır. Gerekleri yerine getirilmeyen sözler en başta da sahiplerini anlamsız ve değersiz kılar. Yapılması gereken şey artık eylemdir. Söylenmiş sözlerin boşa gitmediğini göstermektedir.

Söze anlam katmaktır. Dolayısıyla sözün anlam arayışında olduğumuz bir süreçteyiz diyorum.

Klavve başında gençlik

Bu belirlemeler kanatımca en çok Avrupa sahasında yaşayan Kürt gençleri için geçerlidir. Bugün Avrupa alanında on binlerle ifade edilen bir kürt gençlik kitlesi bulunmaktadır. Çok çeşitli yaşam kültürlerinin etkisinde olmakla birlikte bu kitlenin önemli bir çoğunluğunun ortak özelliği "Kürt" olmalarıdır. Dünyanın en uzak köşesindeki insanların bile Kürdistan'da olup bitenlere ilişkin bilgi sahibi olduğu iletişim çağı dediğimiz günümüzde Kürt kökenli bir insanın-hele Avrupa'da yaşıyorsa- Kürdistan'da olup bitenlerden habersiz olması düşünülemez. Dolayısıyla sorun habersiz, bilgisiz olmak değildir. Ve işin ilginç yanı da herkes aslında Kürt olduğunu bilmektedir. Kürdistan'da günlük olarak gerçekleştirilen katliamlara ilişkin az çok herkesin bilgiside olmaktadır. Tepki de gösterilmektedir. Bu anlamda bir çok söz sarf edilmektedir. İnternet sitelerine bakıldığında yürütülen tartışmalara dahil olan yüzlerce gençle karşılaşmaktadır. Klavve başında, yada arkadaş ortamlarında uygulanan katliamlara karşı ateş püsürten gençlerimiz de hiç az değildir. Gerillayı daha fazla savaşa davet eden, TAK'ı eylem yapmaya çağırın, her türlü eylemi meşru sayan çok yo-

Marx " bir devrimci ile bir filozofun farkı,; filozof sadece düşünce üretir ama devrimci düşünceleri doğrultusunda dünyayı değiştirmeye çalışır" der.

ğün düşüncelerle karşılaşmakta-
yız. Bu anlamda bolca söz sarf
edilmektedir.

**Gençlik; hayallerin peşinde
koşmanın en fırtınalı
savaşçılığıdır**

Bir yere kadar yaşanmakta olan
bu duruma ilişkin tartışma yürüt-
mek, neler yapılabileceğini de-
ğerlendirmek belki gerekli bir
şeydir. Bu anlamda belli bir yere
kadar söz söylemek, teori ve dü-
şünce üretmek yararlı ve gerekli-
dir. Ancak sürekli aynı düzeyde
kalmak, yani tartışmanın ötesine
geçememek kendi kendimizi an-
lamsızlaştırmaktan öteye götür-
meyecektir bizi.

Gençlik sadece fiziksel bir olgu
değildir elbette. Yani sadece ey-
lem yapan, başkaları adına iş yü-
rüten bir kesim değildir. Aynı za-
manda düşünen, düşünce üreten
ve tartışan en dinamik toplumsal
kesimdirde. Bunun en çarpıcı ör-
neği PKK adı altında bir araya ge-
len, önce tartışan ve teori üreten,
ideoloji oluşturan ve daha sonra
bu doğrultuda bir halkı yeniden
yaratacak bir mücadele geliştiren
gençler topluluğudur. Fakat dik-
kat edilirse onlar sadece tartış-
makla, söz söylemekle sınırlı kal-
mamışlardır. Onların en büyük
marifeti söyledikleri sözün so-
rumluluğu altına girmiş olmaları
ve onun doğruluğunu ispatlamış
olmalarıdır.

Teorisyenlik bir çok toplumda
yaşlıların işi olarak değerlendiril-
ir. Bir yaşlı, filozof olabilir. Dün-
yaya ilişkin çeşitli teoriler geliştire-
bilir. Ancak bu düşünceler
doğrultusunda eyleme geçmesi

enden görülmüştür. Marx “ bir
devrimci ile bir filozofun farkı,;
filozof sadece düşünce üretir
ama devrimci düşünceleri doğ-
rultusunda dünyayı değiştirmeye
çalışır” der. Yani düşünce üreten
yaşlılar çoğu kez o düşüncelerin
eylemcisi olmayabilirler. Siya-
sette de böyledir. Ancak gençli-
ğin en ayırt edici özelliği
düşüncelerinin, ideallerinin ey-
lemcisi olmasıdır. Kendi hayalle-
rinin peşine düşme cesaretini
göstermeyen bir kişi genç olma-
tan çıkmış demektir. “gençlik; ha-
yallerin peşinde koşmanın en fırtınalı
savaşçılığıdır.”

Bir çok arkadaş değişik vesile-
lerle mücadele örgütlerimize çağrı-
larda bulunmaktadır. Fakat PKK'nin,
ya da HPG'nin bu halkın
içinden çıktığını, bizim gibi insan-
lardan oluştuğunu öncelikle hiçbi-
rimizin unutmaması gerekir. bu
örgütlerin yürütücüleri bizleriz.
Yada bizler olmalıydık. Dolayısıyla
yapılan çağrılar aslında ciddi bir

yanılsamayıda içinde barındırmak-
tadır. Eğer HPG nin intikam alma-
sını istiyorsak o zaman burda du-
rup çağrı yapmanın bir anlamı
yoktur. Yapılması gereken şey gi-
dip intikam almaktır. Yani bir
HPG'li olmaktır. Çünkü bu bizim
görevimizdir. Ve bu görevi yerine
getirmediğimizde ortada hesap so-
racak bir HPG veya PKK de olma-
yacaktır. Durduğumuz yerde çağrı
yapmakla yetinenler olarak her
Kürt gencini kendimiz gibi düşün-
düğümüzdeki kişinin yapmadığı
şeyi başkasından yapmasını iste-
mesi hiçbir ahlaka sığmaz- o za-
man ortada mücadele diye bir şey
olur mu?

Bununda ötesinde görev sade-
ce HPG veya PKK'ye katılmak
değildir. Son birkaç yıldır Avru-
pa'da Kürt gençliğinin örgütlülü-
ğünde ciddi zayıflıklar yaşanmak-
tadır. Herkes kendi halinde bir
Kürttür. Veya Kürt gençlerinin
çoğu örgütlü olma ihtiyacını his-
setmemektedir. Ya da hissetse bi-

le bunu başkalarının işi olarak görmekte, örgütlü olmanın en basit bir gereğini bile yerine getirmeyi çoğu kişi aklına getirmemektedir. Çoğu ya işi kadrolara bırakmakta, yada kimseyede bırakmadan kendini bırakmaktadır. "Ortada yapılması gereken bir iş vardı. O işin mutlaka yapılması gerekiyordu. Ama herkes "birilerinin" o işi yapacağını sanıyordu..." ve en son o birileri de çıkmayınca yapılması gereken iş ortada kalıyordu.

Utanamak devrimci bir duygudur

Mevcut durumda günlük olarak ülkemizde minik bedenler parçalanmaktadır. Anaların gözyaşları her gün biraz daha çoğalmaktadır. 21. y.y.da bir halkın en asgari insani talepleri bile kabul edilmemekte, her türlü katliam ve insanlık dışı yöntemle sindirilmeye çalışılmaktadır. Bu durum çağımız insanlığının en büyük utancıdır. Ancak ondan önce de bizim utancımızdır.

Utanamak devrimci bir duygudur. Var olan gerçeklikten utandığımızda onu kabul etmiyoruz demektir. Bırakıp kaçmak bir kurtuluş olmamaktadır. Ve zaten korkaklık daha büyük utançların vesilesi olacaktır. Kürt halkına yönelik uygulanan mevcut politikalarından, yöneltilen hakaretlerden utanmayan, öfke duymayan bir Kürt genci Kürtlüğünden, gençliğinden, hatta insanlığından şüphe duymalıdır. O zaman kaçmadan, korkmadan bu utancı ortadan kaldırmak için mutlaka bir şeyler yapma girişiminde bulunmamız gerekir.

O halde her birimiz kendi çapımızda bir adım atmalıyız sözün

anlamına doğru. Her birimiz bir eylem yapmalıyız vicdanımıza karşı. Her birimiz cesaret etmeliyiz hayatı yaşamaya, korkmadan gerçeklerimizle yüzleşmeye. Bize sunulan sanal dünyadan çıkıp halkımızın ve ülkemizin acısıyla yüzleşmeye. Bir nebze de olsa çabalamalıyız bir şeyler yapabilmek için. Herkes dağlara gitsin demiyoruz. Gidebilenlerimiz oraya da gitmelidirler.

Ama burada kalanlarımızın da yapacakları şeyler çoktur. Yerinde eylemsiz durmanın yaşatacağı vicdan azabından kurtulmak için bile olsa yeniden daha güçlü bir biçimde mücadele değerlerine sarılmanın tam zamanıdır. Örgütlenmenin ve Gençlik hareketini büyütmenin, ona her düzeyde katılımın ve eylemleriyle şaha kaldırmanın tam zamanıdır.

Özcesi sözün en çok anlamını aradığımız günleri yaşıyoruz. Çokça söylenen sözlerin artık pratikleşmesi gerekiyor. Herkes harcadığı sözlerinin peşinde koşmalıdır. O sözlerin eylemci olmalıdır. Yakıcı ve sıcak günler yaşıyoruz. Daha da

ısınacaktır ülkemiz. Savaş daha da kızışacak gibi görünüyor. Sözün eylemcileri her gün canları pahasına söze daha da yüce anlamlar katmaktadırlar. Bizim için söz tümünden anlamını yitirmeden ve bizide anlamsızlaştırmadan kendi sözlerimize sahip çıkmamız gerekiyor. Çok geç olmadan...

Herkesin bir adım atması yeterince ilk etapta. Kimin gücü neye yeterse onu yapsın. Herkes gücünün yettiğini yaptığında ortaya yapılmış çok şey çıkar. Ve söylenen sözlerin ortak olduğunu da unutmayalım. Bir söz söylenmektedir. Her bir nebze o sözün gereğini yerine getirdiğinde söz anlamını pratikte bulmuş olacaktır. O nedenle her zamankinden daha fazla bu dönemde örgütlenmeye!

Her dönemden daha fazla eyleme!

Her dönemden daha fazla HPG'ye!

Her dönemden daha fazla PKK'ye!

Her dönemden daha fazla nerde varsa bir bir mücadele mevzisi, orayı doldurmaya!

Öldüren

Alışkanlık

**Ferhat
BOZTEPE**

*"Artık zamanı geldi".
"Biliyorum, doktor. Biliyorum. Her
gelişimde aynı şeyleri
tekrarlıyorsun.
Daha fazla dinlemek istemiyorum".
"Peki, senin istediğin gibi olsun ama
buraya bir daha canlı gelebileceğini
garanti edemem. Gelsen dahi son
gelişin olabilir"*

İbrahim, kapıyı ardından kapatıp dışarı adımını attığında her seferinde olduğu gibi buraya bir daha gelmeyeceğine dair kendisine söz verdi. Hastane koridorlarından geçerken hastaneler ve doktorlardan ne kadar çok nefret ettiğini düşünüyordu. "Ne biliyorlardı ki hayat hakkında? İnsanlar hakkında, insanı insan yapan alışkanlıkları hakkında ne kadar bilgileri vardı? Tek bildikleri şey hastalıklardı. Asıl hastalık onlar" diye düşündü İbrahim.

Hastanenin giriş kapısından dışarı adımını attığında içini bir rahatlama hissi kapladı. Güne kötü bir başlangıç yapmıştı. 39 yaşındaydı ve 14 yaşından beri sigara içiyordu. O sabah uyandığında da senelerdir her sabah yaptığı gibi mutfağa gidip kahvesini yapmış, dört veya beş yudum aldıktan sonra da günün ilk sigarasını yakmıştı. "Günün en güzel sigarası" derdi her sabah içtiği ilk sigaraya. Fakat sigarasını söndürdükten birkaç dakika sonra göğsü sıkışmış ve nefes alamamaya başlamıştı. Güçlkle ambulans çağırabilmişti.

Saatine baktı, bir'i çeyrek geçiyordu.

Başında inanılmaz bir ağrı vardı. "Kahveye ihtiyacım var" diye düşündü İbrahim. İki sokak ötede bir kafe olduğunu anımsadı ve yolunun üzerindeki bir bakkaldan her gün okuduğu gazeteyi alarak kafeye doğru yöneldi.

Kafeden içeri adımını attığında bir yabancılik hissine kapıldı. Başka bir biçimde hatırlıyordu içerisinin dizaynını, alıştığının dışındaydı, uzun zamandır uğramadığı için öyle zannettiğine kanaat getirip boş bulunduğu bir masaya oturdu. Siparişini almak üzere yaklaşan garson kızın gözlerine takıldı gözleri. "Ne kadar etkileyici gözler" diye geçirdi içinden. Garson kız yaklaşır yaklaşmaz, daha siparişini sormasına fırsat vermeden: "Sade bir kahve, lütfen" dedi ve önündeki gazeteyi incelemeye koyuldu. Daha ilk sayfayı okumayı bitirmeden kahvesi geldi ama nedense bu süre İbrahim'e olması gerektiğinden uzun gelmişti.

Kahvesini yudumlayarak gazetenin diğer sayfalarını incelemeye koyuldu. Kahve neredeyse bitmek üzereydi. Sigarasını çıkarmak üzere elini cebine attığında gazetenin bir sayfasının köşesine yerleştirilmiş küçük boyutta bir haber gözüne ilişti. Haber şöyle idi: "Sarhoş sürücü yine can aldı: eşi ile birlikte evlerine dönmekte olan Burak ve Ayşe Meteoğlu çifti sarhoş bir sürücünün kurbanı oldu. Kaza esnasında emniyet kemeri takılı olan Ayşe Meteoğlu kazayı ufak sıyrıklarla atlattırken, kocası feci bir şekilde can verdi. Sağ

kurtulan Ayşe Meteoglu olayı şöyle anlatıyor: "Her zaman olduğu gibi eşim beni iş yerimden aldı ve eve doğru yola çıktık. Yıllardır eve aynı yoldan gideriz, hiç değiştirmeden, ancak o gün eşim o yolda artık çok trafik olduğunu söyledi ve bugün başka yoldan gidelim dedi. Yolda gidiyorduk ve birden..." İbrahim sıkılarak başını kaldırdı ve yakmış olduğu sigarasının sönmekte olduğunu gördü. Sigarayı kül tablasında ezerken doktorun söylemiş oldukları aklına geldi. "İnsan alışkanlıkları ile ölmeli doktor. İnsan alışkanlıkları ile ölmeli" dedi kendi kendine.

Bir sigara daha yaktı ve ardından bir kahve daha söyledi kendine. Sabahtan beri ağzına bir lokma koymamıştı ama aç hissetmiyordu kendini. Kahvesini bitirdikten sonra dışarı çıktı. "Belki bir filme giderim" diye düşünmüştü ama ayakları üzerinde durunca sabahkine benzer bir yorgunluk hissetti tekrar. Dinlenmeye vakti olmamıştı hiç.

Evin kapısını açtığında tekrar huzurlu hissetti kendini. Ne kadar da ruhu daralmıştı hastanede geçirdiği saatler boyunca. Kahve makinesinde birkaç saat yetecek kadar kahve hazırladıktan sonra iki gün önce aldığı kitabı da yanına alarak koltuğuna oturdu. Kahvesinden ilk yudumu alırken gözü karşısındaki koltuğa ilişti. Şuan üzerinde oturduğunun tıpatıp aynıydı. Bir takıma ait koltuklar değildi, satın aldığı dükkan da tek olarak satılıyorlardı. Koltuğu ilk gördüğünde çok etkilenmiş ve iki tane birden satın al-

mıştı. Üçlü koltuk veya bir kanepe yoktu evinde, hiç ihtiyaç duymamıştı. Okumaya başlamak üzere yanına aldığı kitabın kapağını açarken uzun zaman önce okumuş olduğu bir yazarın yazmış olduğu satırlar aklına geldi: "Benim evimde iki tane koltuk vardır: Biri yalnızlık için diğeri ise kendim için".

Kitabı okumaya ara vermek için başını kaldırdığında neredeyse kitap bitmek üzereydi. Kül tablası ağzına kadar dolmuştu ve İbrahim hafif hafif öksürüyordu. Gün içinde ikinci kez saatine baktı, saat akşam sekizi geçmişti. Çok sayıda kahve içmesine rağmen uykusunun geldiğini hissetti. Bunun iyi mi yoksa kötü mü olduğuna karar veremedi.

Kitabın son kalan sayfalarını da okumak üzere tekrar koltuğuna yerleşti. Biraktığı sayfadan okumaya devam ederek başını kaldırmadan sigara paketine uzanıp bir sigara çıkardı. Geçirmiş olduğu rahatsızlığında etkisi ile kitabı bitirmeden başı öne düştü, İbrahim'in. Derin bir uykuya dalmıştı.

Sabah uyandığında kucağında ki kitabı fark etti ve birkaç saniye sonra da dün gece koltukta uyu-yakalmış olduğunu anladı. Şaşır-mıştı, normalde hiç uyuya kalmazdı. Göz ucuyla pencereden dışarı baktığında yağmurun yağ-makta olduğunu fark etti.

Garip bir şekilde kendini çok dinç ve zinde hissediyordu. Sabah kahvesini yapmak üzere mutfığa doğru yöneldiğinde gözüne ilişen sigara paketinin boş olduğunu fark ederek büyük bir şaşkınlık geçirdi. Sigarasının bittiğine ve geçen

akşam bunun farkına dahi varmadığına inanamıyordu. Bir kez daha düşündü, İbrahim. Bu belki de sadece bir rastlantı idi, belki de değil. Ne fark ederdi ne de olsa İbrahim rastlantılara inanmıyordu. "Galiba artık zamanı geldi" diye düşündü. Evet, bugün vazgeçecekti. Bugün sevdiğini terk edecekti. "Her erkek sevdiği şeyi öldürür" dizeleri yankılandı aklında. "Ben farklı değilim" dedi. Yıllardır kahvaltı yapmadığını düşündü ve kahvaltı yapmaya karar verdi. Ancak evde yiyecek hemen hemen hiçbir şey yoktu. Ayrıca günlük gazetesini de alması gerekiyordu.

Dışarı çıkmak üzere hazırlanmaya başladı. Dişlerini fırçalamak için banyoya girdiğinde, aynada kendisi ile yüz yüze geldi. Garip bir ifade vardı suratında kendisinin dahi pek bir anlam veremediği. Gözlerinin içine bakarken sanki bir an için alay ile karışık hüznünlü bir ifade belirdi ve hemen ardından kayboldu. O anda sanki bir başkası ile yüz yüze geldiği hissine kapıldı. Daha fazla üzerine kafa yormayıp dışarı çıkmak üzere kapıya doğru yöneldi. İbrahim'in kapıyı arkasından kapatışının çıkardığı ses evin içinde yankılanmıştı.

Yıllarca yaşamış olduğu yerde hüküm sürmüş olan kasvetli hava hala büyüleyici bir şekilde apartman dairesine hakimdi. Kapının yankılanışının ardından uzun bir süre geçmeden merdivenlerde büyük bir gürültü duyuldu. Ardından apartman sakinlerinin kapıları açıldı ve pek net olmasa da birkaç konuşma İbrahim'in dairesinden duyulabiliyordu. "Kalbi durmuş galiba". "Çabuk ambulans çağırın..."

Zaman ne kadar da acı ve hızlı geçiyor. Zaman arkasına bakmadan geçiyor. Kimler kaldı, kimler gitti, kimler düştü hiç farkında değil. Farkındalık insanlığa kalmış bir şey, acılarıyla, özlemleriyle insanlığa kalmış. Evet, yoldaşım sensizliğin ikinci yılındayız.

Sensizliğin ikinci yılı...

Ölümü hiçbir insana yakıştıramıyorum, hele senin o güzel gülüşlerine asla.

Gülüşün zihnimde saklı her zaman. Sende bana sadece gülüşün, matlûsun ve resimlerin kaldı. En güzel hazinelerim onlar benim. Gene sensizliğin ikinci yılındayız.

İkinci yılı...

Savrulan yaprakları toplayama zaman kalmadan, daha Kürdistan'da buluşmadan ve içimde kalan "gitme" sözünü söyleyemeden, nereye ...

Seni çok özledim. Başımı omzuna dayayıp güç alabileceğim yoldaşımı özledim. Seni özledim, nurhaki.

Kavanoz

ve

2 Fincan Kahve

Ne zaman hayatında bazı şeyler taşınamaz hale gelirse, ne zaman

24 saat kısa gelmeye başlarsa, o zaman mayonez kavanozu ve

2 Fincan Kahveyi hatırlayınız!

Bir gün felsefe profesörü, elinde birkaç kutu olduğu halde derse gelir.

Ders başladığında, hiçbir şey söylemeden, önüne büyükçe bir mayonez kavanozunu alır ve ağzına kadar tenis topları ile doldurur ve öğrencilere kavanozun dolup dolmadığını sorar;

Öğrenciler ittifakla kavanozun dolduğunu ifade ederler. Bu sefer profesör önündeki kutulardan bir tanesinden aldığı çakıl taşlarını, çalkalayarak kavanoza döker. Böylece çakıl taşları kayarak, tenis

toplarının aralarındaki boşlukları doldurur ve öğrencilere tekrar kavanozun dolup dolmadığını sorar, onlar da 'evet' dolu derler.

Profesör bu defa masanın üzerindeki diğer kutuyu eline alır ve içindeki kumu yavaşça kavanoza döker.

Tabii ki kumlar da çakıl taşlarının aralarındaki boşlukları doldurur. Ve tekrar öğrencilere kavanozun dolup dolmadığını sorar. Öğrenciler de koro halinde 'evet' derler.

Bu sefer profesör masanın altında hazır bekleyen 2 fincan kahveyi alır ve kavanoza boşaltır, Kahve de kumların arasında kalan boşlukları doldurur. Öğrenciler gülerler!

Profesör öğrencilerin gülüşünü destekleyerek 'evet' diyerek; ben bu kavanozun sizin hayatınızı simgelediğini ifade etmeye çalıştım' der.

Şöyle ki; bu tenis topları hayatınızdaki önemli şeylerdir; aileniz, çocuklarınız, sıhhatiniz, arkadaşlarınız ve sizin için önemli olan şeylerdir. Diğer şeyleri kaybetmeniz de, bu önemli şeyler kalır ve hayatınızı doldurur.

O çakıl taşları ise, daha az önemli olan diğer şeylerdir; işiniz, eviniz, arabanız vs.

Kum ise diğer ufak tefek şeylerdir.

'Şayet kavanoza önce kum doldurursanız...' çakıl taşlarına ve özellikle de tenis toplarına (yeterli) yer kalmaz. Aynı şey hayatımız için de geçerlidir. Vaktinizi ve enerjinizi ufak tefek şeylere harcar, israf ederseniz, önemli şeyler için vakit kalmayacaktır.

Dikkatinizi mutluluğunuz için önem arz Eden şeylere çevirin. Çocuklarınızla oynayın. Sağlığınıza dikkat edin. Eşinizle yemeğe çıkın. Evinizin ihtiyaçlarını karşılayın. Öncelikle tenis toplarını kavanoza yerleştirin. Öncelikleri sıralamayı iyi bilin. Gerisi hep kumdur.'

Bir öğrenci sorar; 'Peki, O iki fincan kahve nedir?'

Profesör gülerek: 'Bu soruyu bekliyordum, Hayatınız ne Kadar dolu olursa olsun, her zaman dostlarınız ve sevdiklerinizle bir fincan Kahve içecek kadar yer vardır!!!'

Bilim ve Teknoloji

MP3 Zararları

Bilim adamlarının araştırmaları oldukça korkutucu bir gerçeği ortaya çıkardı. iPod, Zune veya herhangi bir MP3 alar cihazın, kullanıcılarının sağır olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu belirtildi. Bu olasılığın ise 10'da 1 olduğu açıklandı.

Özellikle iPod üzerinde yapılan çalışmalar 5 yılda her gün 1 saat müzik dinleme sonucu sağırlık tehlikesinin oldukça yüksek olduğuna değinildi. Bu trajik olay tahmin edileceği gibi özellikle müziği yüksek sesle dinleyenlerin başına gelebiliyor. Bilim adamlarına göre kulaklıkla 89 desibelden fazla dinlenen müzikler kulağa zarar veriyor. Ancak bu limit Avrupa'da 100 desibel olarak belirlenmiş durumda. 89-100 desibel aralığında yüksek sesle dinlenen müzikler kulağa oldukça zarar verebildiğinden ses seviyesini ayarlarken biraz daha dikkat etmemizde fayda var gibi görünüyor.

Teknolojik yenilikler mezarlıklara kadar uzandı

Bugünleri de gördük. Teknolojik yenilikler mezarlıklara kadar uzandı. Almanya'da ilk kez dijital bir mezar taşı kullanıldı.

Köln'deki Ensen Mezarlığı'nda yatan Christine Lück'ün mezarındaki dijital ekranda hayatının çeşitli dönemlerini gösteren fotoğraflar birbiri ardına sıralanıyor.

Dijital mezartaşı sistemi Sistem akü veya güneş enerjisiyle çalışıyor ve mezar taşının üzerindeki ekranda ölen kişinin fotoğrafları birbiri ardına sıralanıyor. Böylece eski günler ziyaretçilerin gözlerinin önünden akıp gidiyor.

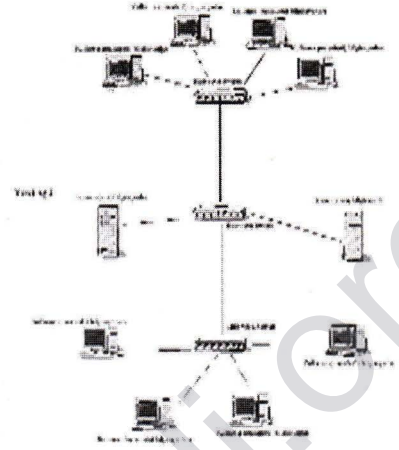
İki yıl önce yaşama veda eden 83 yaşındaki teyzesi Christine Lück'ün mezarına Almanya'daki ilk dijital mezartaşını yaptırın Michael Königfeld (32), "İnternette tahta mezar yapacak bir firma arıyordum. Tesadüf eseri böyle bir şey olduğunu öğrendim. Üretici firma Hollanda'da. Ancak Almanya'da firmanın temsilciliği var. Mezartaşını 4 bin 500 euro ödeyerek yaptırđım. Beni teyzem büyüttü. Mezartaşında şu an 15 fotoğrafını görmek mümkün. Ama yakın zamanda yeni fotoğraflar ekleyeceğim" diye konuştu.

Mezartaşı üzerindeki ekran kırılmaz camdan imal edilmiş. Almanya'da şu an yasalar sesli bir sistem yaptırmaya olanak tanımiyor. Bu inanılmaz buluşun mucidi ise 72 yaşındaki Hollandalı Hendrik Rozema.

Sifresi kırılmayan ilk bilgisayar ağı

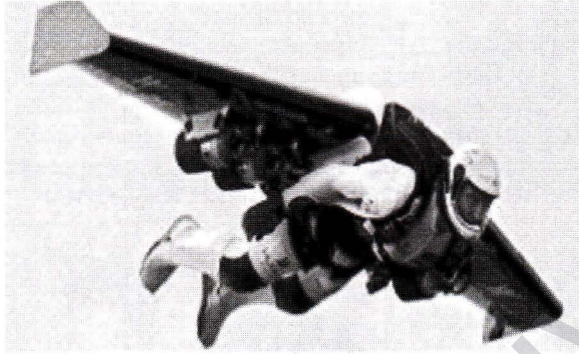
Dünyanın şifresi kırılmayan ilk kuantum şifreleme teknikli bilgisayar ağı, Avusturya'nın başkenti Viyana'da düzenlenen bir bilimsel konferansta tanıtıldı. Viyana'daki 6 noktayla yakındaki Saint Pölten kentini 200 kilometre standart fiberoptik kablo kullanılarak bağlayan şebekede kullanılan kuantum şifreleme tekniği, bugünün bilgisayar ağlarında kullanılan güvenlik sistemlerinden tamamıyla farklı özelliklere sahip bulunuyor. Güvenlik için dışardan girenlerin şifresini kırmalarının olanaksız olmayan karmaşık matematik uygulamaları yerine kuantum sisteminin kullanıldığı güvenlik sistemine sızmanın olanaksız olduğu belirtiliyor.

Avusturyalı bilim adamlarının geliştirdiği bu sistem, aralarında ABD bilgisayar devi IBM ile dünyanın birçok üniversitelerinden konuyla ilgili araştırmacıların katıldığı konferansta tanıtıldı.

İnsanlığın uçmak ile ilgili tutkusu tükenmek bilmiyor

İnsanlığın uçmak ile ilgili tutkusu tükenmek bilmiyor. 8200 feet yükseklikte uçaktan atlayarak yaklaşık 10 dakika havada uçabilen yeni jetpack pilotu paraşütle inişini kazasız sağladı. Büyük bir risk olarak denenilen jetpack i elde edebilmeniz için 190.000\$ gözden çıkarmanız gerekiyor.

Katlanabilir elektronik kitap

Hayaller gerçek oldu ve sonunda katlanabilen elektronik kitap üretildi.

Plastic Logic firmasının duyurusunu yaptığı yeni elektronik kitap katlanabiliyor. Yeni ürün Word, Excel, PowerPoint gibi ofis dosyalarını, PDF formatındaki gazete, dergi ve dokümanları okuyabiliyor.

Kablolu ya da kablosuz olarak dosya transferi yapabilen e-kitap, ortalama bir dergi kalınlığında. Yeni e-kitabın önümüzdeki yılın ilk yarısında satışa sunulması bekleniyor.

(: Mizah :)

Wilson Çivileri

Wilson adında birinin bir çivi fabrikası vardır ve reklama ihtiyacı vardır. Pazarlamacı arkadaşı ile konuşurken arkadaşı "Wilson Çivileri" diye bir reklam ayarlayabileceğini ifade eder. "Bana bir hafta ver." der arkadaşı, "sana bir kasetle döneceğim." Bir hafta sonra pazarlama uzmanı Wilson'u görmeye gelir. Kaseti videoya koyar ve çalıştırır. Romalı bir asker İsa'yı çarmıha çivilemekle meşgul; yüzünü kameraya çevirir ve "Wilson çivileri kullanın, onlar her şeyi taşıır" der. Wilson çığına döner ve bağırır, "senin problemin ne?"

Bunu asla TV'de göstermezler, sana ikinci bir şans veriyorum, ama kesinlikle Romalıların İsa'yı çarmıha germesi gibi şeyler istemiyorum." İkinci

hafta pazarlamacı elinde başka bir kasetle gelir. Yine kaseti videoya koyar ve çalıştırır. Bu sefer kamera Roma'nın dışından merkeze doğru yaklaşır ve çarmıha asılmış İsa'nın önünde durur. Romalı bir asker yukarı bakar ve "Wilson çivileri, her şeyi taşıır" der. Wilson kendini tutar bu sefer, "sen beni anlamıyorsun, çarmıhta bir İsa istemiyorum. Sana son bir şans veriyorum, bir hafta içinde yayınlanabilecek bir reklamla gelmeni istiyorum."

Bir hafta daha geçer. Wilson sabırsızlıkla beklemektedir. Pazarlama uzmanı yeni kasetiyle gelir. Saçları uzamış bir adam nefes nefese koştaktadır. Bir düzine Romalı asker de peşinden kovalamaktadır. Tepenin başına gelirler ve askerlerden biri kameralardan birine döner: "Keşke Wilson çivileri kullansaydık."

Güllük Gülistanlık

Sakıp Sabancı ya bir gün demişler ki:

- "Ağa bu dünyada her şey güllük gülistanlık nereye baksak her tarafta senin şirketlerini ve fabrikalarını görüyoruz (MarSA, YünSa, LasSA, ToyotaSA)"
- "Burada işin iş. Ya diğer tarafta ne olacak, orada ne yapacaksın, nasıl kurtulacaksın zebanilerden?"

Sakıp Ağa gülererek cevap vermiş:

- "Öte yanda da işimizi sağlama aldık. Bir tarafımızda İSA, diğer tarafımızda muSA"

SIYASETCİLER

iki emekli parkta güvercinlere yem atıyorlarmış.

Birincisi:

- "Su güvercinlere ne zaman yem atsam, siyasetçileri hatırlıyorum" demiş.

Diğer ihtiyar:

- "Neden...???" diye sorunca eklemiş :

- "Yerde dolaşırlarken elimizden yiyorlar, havalanınca kafamıza sıçıyorlar..."

Yaşlılara yardım

Öğretmen sınıfta sorar: "Çocuklar, bu hafta sonu çevrenizdeki yaşlı insanlara hiç yardım ettiniz mi?"

Ali parmak kaldırır: "Ben ettim öğretmenim!" -
"Aferin Ali. Peki ne yaptın, bize de anlatsana?" -
"Köpeğimle iki yaşlı kadını korkuttum, bu sayede koşullar ve tramvaya yetişebildiler!"

RIVRIVRIV

Adamın birisi cinayet işlemiş mahkemeye çıkacakmış ve bir avukat tutmuş. Beni kurtar ne istersen veririm demiş ve anlaşmışlar. Av., hakim ne sorarsa sen RIVRIVRIV diyeceksin demiş ve seni deli sanıp serbest bırakacak. Adam kabul etmiş, mahkemeye çıkmışlar. Hakim sormuş: adın ne? rivrivriv, babanın adı? riv riv riv, sen mi öldürdün? riv riv riv, sen deli misin? riv riv riv diye cevap vermiş. Av., hakim bey bu deli, bilinçsiz olarak işledi demiş. Hakim karar vermiş suçsuz bulmuş. Dışarı çıkmışlar ve avukat parasını istemiş, adam riv riv demiş.....

aliye öğretmen ödev vermiş. aliye 5 cümle yazacaksın demiş. ali babasına gitmiş:
-babacığım bana bir cümle söyler misin? demiş.babası da o sırada maç izliyormuş.birden:
- goooooooooolll diye bağırmış.ali defterine yazmış.sonra annesine gitmiş.annesinin sana yağı kaybolmuş:
- sana sana sana demiş. ali defterine yazmış.abisine gitmiş.abisi tarzan filmi izliyormuş:
-ben tarzan demiş.ali defterine yazmış.ablasına gitmiş.ablası telefonda sevgiliyle konuşuyomuş:
-bu gün olmaz şekerim yaarın demiş.ali defterine yazmış.kardeşine gitmiş.kardeşinin oyuncak robotu-

UMMET-I MUHAMMET

Üniversitede okuyan bir öğrenci yılsonu sınavlarına girmiş ve arkadaşına: Ben memleketime gidiyorum, sınavlar belli olduktan sonra bana sonuçları bildir, ancak telefona ben çıkarsam bana söylersin.

Telefona annem çıkarsa zayıfım olmaz da eğer bir tane olursa Ebubekir'in selâmı var, dersin.

İki zayıf imkansız da eğer olursa Ebubekir'in Ömer'in selâmı var, dersin.

Üç zayıf hiç olmaz da eğer olursa Ebubekir'in, Ömer'in, Osman'ın selâmı var dersin.

Dört zayıf imkansız da eğer olursa, Ebubekir'in, Ömer'in, Osman'ın, Ali'nin selâmı var dersin, seklinde konuşup memleketine gelir.

Bir zaman sonra sınavlar belli olur, arkadaşın sınav sonuçlarını bildirmek için telefona sarılır, telefona öğrencinin annesi çıkar.

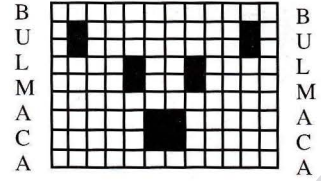
- "Teyze, olgunuza söyle Ümmet-i Muhammed'in selâmı var"

Ev Ödevi

nun pili bitmiş:
-pilibitti pilibitti bozuldu demiş.eretesi gün aliye öğretmen tahtaya kaldırmış. ali:
-gooooooooooooolll diye bağırmış.öğretmen:
-bana mı dedin sen onu????????? demiş.ali:
-sana sana sana demiş.öğretmen:
-sen kendini ne zannediyosun? demiş.ali:
-ben tarzan demiş.öğretmen:
-seni disipline vereyim mi? demiş.ali:
-bu gün olmaz şekerim yaarın demiş.öğretmen düşüp bayılmış.ali:
-PİLİBİTTİ PİLİBİTTİ BOZULDU!!!!!!... DEMİŞ.

Bulmaca

BULMACA

Soldan Sağa

1- Gülnaz ... önadlı kadın şehidimiz. Genellikle özel günler için alınan bir çiçek

2- Avuç içi - Reber Apo'nun köyünün kürtçe adı - işaret

3- İki yüzlü - Amed'in bir ilçesi.

4- Suna'nın sesiz harfleri - Almanya'nın eski para birimi - Araç, edavat.

5- Bir nota - Tanrıya inanmayan.

6- Vücutda zaman zaman çıkan kızarıklar - Cinayet işleyen zanlı.

7- Irkçı Alman faşistlerine verilen ad - Dünyanın uydu - Kocaman.

8- Bir bezelye türü - Müzikte bir nota - Kürtçede kuşku, ikircik.

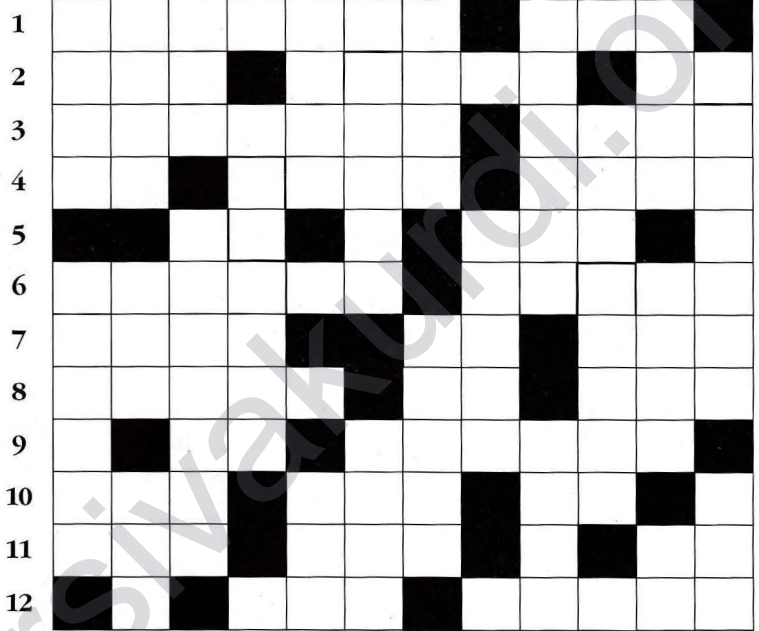
9- Lantalin simgesi - Bir kadın adı.

10- Tırnağa sürülen boya - Görünmeyen, tin - Kemiklerin yuvarlak ucu.

11- Kabul etmemek - Birdenbire - Kürtçede üç

12- Arapçada ben - Haki önadlı PKK'nin kurucularından

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Yukarıdan Aşağıya

1- Bir Kürt ili - Girdap 2- Dini tören - Bir çoğul takısı - Bir savaş uçağı

3- Demir yolu - Kepazelik 4- Alfabenin baş harfi - Bir kıta

5- Karadeniz teknesi - "... çıkar huy çıkmaz" bir atasözü

6- Sümerlerde özgürlük - Büyük anne

7- Doğu - Ayan beyan ortada

8- Zeynel önadlı özgürlük hareketinin şehitlerinden

9- İstanbulda bir köprü - Leonardo da Vincinin ölümsüz eserlerinden ... Lisa

10- Telekomunikasyon 11- Amed'in bir ilçesi - Cerehat - Selenyumun simgesi

12- Eski dilde bozuk para - Kürtçede eşek.

ÖZGÜLLER
HANDEWER

Gül dōşüyorum
Yalınayak gezdiğin topraklara
Kır çiçekleri rengi sevda ile
Gül çocuk
Güllerle dönüŖeceđiz birbirimize
Sen güldükçe
Yüreğim bezenir baharlarla
Güle dönüŖür kanımın kırmızısı
Ölümüm
Yaşamlar doğurur sevincinden
Gül çocuk.
Gülmezsensin, güller soluk
Güller utanır renginden
Soluksuz kalırım
Gözlerinde açan gül renginden
Nefes ver gülcüklerinle
Ki bana da pay düşsün
GülüŖlerinden.

Çekdar BOTAN

Çekdar BOTAN arkadaş şahsında, Kadil'e yapılan hava saldırısında şehit düşen 3 arkadaşı ve tüm Kürdistan devrim şehitlerini anıyoruz. Anıları mücadelemize ışık olacaktır.

Şehit namirin

KOMALEN CİWAN AVRUPA